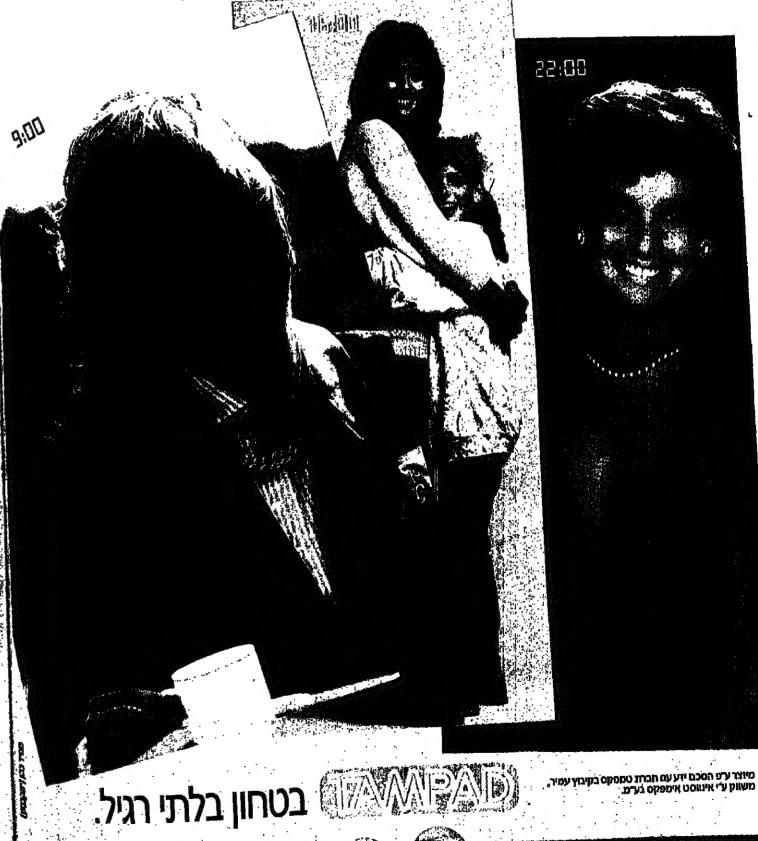
שאגאל בחולי

דניאל פאר. רואה ואינו נראה ■ יורם רונן על עקיבא לוינסקי ■ ההגדה לבית מסקין ■ יהונתן גפן. מול הבורסה ■ אמנון אברמוביץ. מלך הגזענים 🗷 דודו פישר. שטח פרטי 🗷 בריחות 87 🗷 דת הוהב

חתי, מנהלת עסקים, אשה פעלתנית ועסוקה. היא אינח יכולה להרשות לעצמה שלא להיראות במיטבה. בבוקר – בעבודה, אחר הצהרים – כשהיא מבלה עם בתה, ובערב – כשהיא יוצאת לבלות. טמפד – היא הנטחון שלה. בזכותה – היא תמיר מוננת ונינוחה. בטמפד שכבה מיוחדת, ספיננית, המרכזת את הנוזלים ומשאירה את השכבה טמפד מבית טמפקס – פתרון פשוט, בריא וובון לימי המחזור. עוד יום רגיל עם בטחון בלתי רגיל יטי המחוון. בארנק שלה יש תחבושת קטנה ומקופלת באריזה אישית, מוכנה לשימוש. התחבושת מותאמת לצורת הנוף ונצמדת היטב לתחתונים בעזרת פסי הדבקה מיוחדים. לבחירתך טמפד ב'2 גדלים: תיל וסופר.

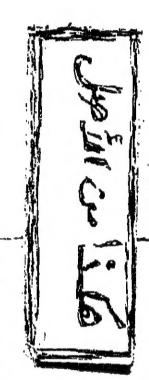
התחבושת ההיגיינית היחידה בעולם עם ספיגנית®

מיוצר עדפ הסכם יזע עם חברת טמפקס בקיבוץ עמיר, משווק ע"י אינווסט אימפקס בע"מ.

Spill in it

חמהפכחוצבעונית של

GERMANY

שלפונקן, החברה אשר במעבדותיה הומצאה שימת ה-PAL-7 לשידורים בצבע. (השיטה המקובלת בשידורי ישראל וברוב חחנות הטלוויזיה בעולםו) האלקטרוני" המבוקרים דיגיטלית. בשידורי ישראל וברוב חחנות הסלוויזיה בעולםו) מציגה שני חירושים מהפכניים נוספים לשירורים בצבע, בלעדיים לטלפווקן. - שיטת ה-P.C.S - הבלערית לטלפונקן

מבטיחה פיזור אחיד ומושלם של התמונה על פני כל המסך וחדות מקסימלית של הטקסטים המופיעים על גבי התמונה.

נאמנים למסורת של איכות וקדמה טכוולוגית.

האלקטרונית של מחרו

-

TEXF

1

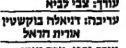
ניפרים קוסמות

11341 למכשון מכורייר

מלפונקן מציגה את הדור החדש של הטלוויזיות המוכנות כבר היום לתקשורת

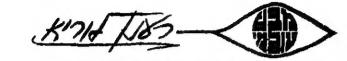
התוצאה; הפררת צבעים מרוייקח, חמונה צבעונית חזקה, ברורה ואמיתית. באיכות שאף טלוויזיה אינה יכולה להגיע אליה.

> בקעו מבעל החנוח להפעיל עבורך את טלפונקן, כדי שתוכל להנות מתמונה שטרם ראית כמותהו

עורך גרפי: יורם נאמן מעצבת: יעל חורן

גרמיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

יות שנמוג באפלה ברגע של ליקוי מאורות. השדדן חוותיק ועורך "מקר" יורם רונן, שם במוקד את עקיבא לוינסקי. דיוקנו של גזבר תשונות חמחולל סערה במינהלת חעם חיהודי, ומביא אותה כמעט עד משכר, מול יריביו חמחפשים מנחיג צעיר וכריזמטי יותר. השביתה הממושכת וחסרת התקדים הזאת של עתונאי הרדיו השלוויויח – שטופה לא נראה ברגע הדפסת הדברים – עוד תעסיק ממחי תקשורת, מסיכולוגיית־המונים ופוליטיקה, אם אינם חוקרים נגו ענשיו את חשלכותיה על תמנגנון המיסתורי שקוראים לו ושההקהל. האם היא משפיעה לעובה או לרעה על מוראל חציבור ותכות תפנאי. האם משיטפון המלחיץ חזה של חדשות משודרות יום וללה נולל שבחות וחגים, כל שעה ובין השעוח, בא לספק צורך נפשי של הציבור או צורך מוסדי לגדול, לחתפתח, לצבור כוח. תשובות תלקיות כבר יש, מעצם העובדה שאין הפגנות ושביתות־שכת בחזיה אלמי הרחו וחטלוויזיה למען חידוש חשידורים. כבל שליבי צר על 'נשלון מאבקם המקצועי של עמיתי – "אלו חם פני הדברים", כמו

מון מארחים השכוע שני שדרים משוכתי הטלוויויה: דניאל פאר במור מרואיין ויורם רונן בתור מראיין. סימה קדמון מבררת עם מא נפתח חמוסף עד כמה מציקים לכוכב תקשורת החיים מחוץ

לותורים. מה קורה לבנאדם שיוקרחו ופירסומו הדקיעו לשחקים, כמו

עשועית הפלא של חילד ג'ק, כשלפתע מחברר שהוא איננו שמש אלא

والهالك

ו"ד בחשון, תשמ"ח 6.11.1987

🎝 1987 כל חזכויות שמורות ל"מעריב"

לונאים ילנים

This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

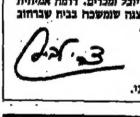
ליתר החדשות שבמוסף – עמוס לבב ושמואל רחמני מסכמים נכתבת השער ביקור ישראלי נדיר במטה הכוח חרב־לאומי כסיני. לא משימה קלה לחגיע לשם, כשהאישור צריך להתקבל מרומא. ערב יום השנה העשירי ליוזמת סאדאת, לבב ורחמני מצאו את כוח הפיטור של הסכם השלום בתנאי מלון חמישה כוכבים, מובטל עד משועמם. סמל חשלום.

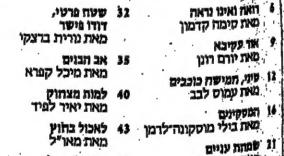
שולטר קרונקייט היה נוהג לחתום כל ערב את מחדורת החדשות פלו. המחדורה שגם חיא חיתה אולי מושבתת לו שילמו לקרונקייט

ונפסנות הגינות ה־70 ל"הבימה" מספרת בילי מוסקונה־לרמן את הומה לבית מסקין. לא כליכך על חשחקן הדגול כמו על חשפעהה של אשתו סומת – מפי ילדיתם אמנון ויובל ומכרים. דרמת אמיתית שמולנה עבר בשעתה מפת לאוזן. החצגה שומשכה בביה שברחוב . פת ש אחרי רדת תמקך בבית "הבימח".

נשעו: קפטיון טוניה פודגורנוף בסיני. ספת נש" 12–15. צילום: שמואל דחמני.

לפי סולם השכר של רשות חשידור.

44 שאגאל בתולי מלח "הארץ" ומלך הגוענים מאז אמנון אברמוביץ' 47 שיפודים מאת מאיר עוזיאל "טיול "טומשבוע",

48: הורוסקום מואל, בית אלון וחשפנים לואוואום 49 מאת נילי מרידלנדר מאת יגאל לב ביפת חותב מאת טל בשן 52 "מערוב" למני 35 שנה בערוכת גבריאל שטרסמן

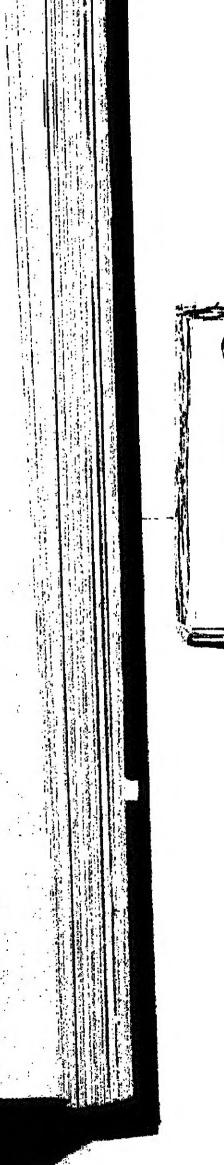
5 upealo

וו שמחת עניים

מאת יהונתן גמן אנקפרן ויספה בע"בו שומו מל פו, ה"א מל, 382022.00

דובר באוויות המוכנים בי המוכנים בי המוכנים בי המוכנים בחוויות החובתנות :

חלי אוביבי המוכנים בי המוכנים המוכנים בי המוכנ

להגיע גם ל־1500. יותר מוה לא מאסטרים. הוא עובד ארבעה ימים בשבוע, יום עכורה פירושו 12 שעות עבורה, לפעמים יותר. זה כולל שכתות וחגים. כל יום

ניסף מוצשל במשכורה. ריש והלטורות. "ואלטורות מודמנות, כמי הנחיית מקסים ואירועים, פרסומים ברדיו, קריינות לסרמי המכרה". הוא אינו מוכן לפרט כמה הוא סרוויה מחתלטודות. "ולא מטעמי מסהכנסה. הכל משולם, ער

(חמשך בעמוד הכא)

7 Histoid

עכשיו שמה שאנחנו בעצם רוצים זה כמה סררות מורה לאנגלית בתיכון, משתכרת כ־1100 שקל מיירצות. ושמביב מרטי הויראו המשפחה מתלברת לחודש. משכורת הנסו המודעת שלו היא 1300 שקל בשורר בטלוויזיה בעצם אינו קיים: פאר אינו יורע. לפחות באותה מידה של החלהבותו "אם זה מה לפעמים, עם 50 שעות נוספות לחורש, הוא יכול עניות לחברה כולה".

אכל התגלית הזו, עושה רושם, קשה לו מאור. בשכוע שעכר מלאו 25 שנה לעכורהו ברשוח השירור. היום, בן 45, הוא מרגיש כמי שנול שם. שם הוא גם קיווה להזדקן. אכל בכבור. ולכבור הוה, לרבריו, צריך להיות גם איושהו ביטוי במשכורה.

יש לו ארבעה ילרים. הגרול מתגיים בשבוע הבא. שמי להשתחור ממנו קצתז אולי מתברר הקטנים הם תאומים בני חשע וחצי. אשמו, עליוה,

היתה שלוויוית, גם היא היתה יודעת". האוק יודע שלו עצמו קשה כלי חצמייה כחרשות. כן, שמספק את האנשים" אומר מאר, "הרי שזו תעורת רא מוטתע מהתעוכה של הציבור. מהארישות. הסלווחיה היא ככל זאת הדבר שסביבו מתלכרת כשב המשפתו, מה שהופך את העולם, כרברי מרשל מקלוהן לכפר גלובלי. התברר, לצערי, שלעם ישראל אנהנו לא המרים:

ואדלי עם ישראל פשוט עייף מעימותים כין חברי מנון, משולימיקהן אולי הטלוויזיה נהפכה למיטרר

הירירותית. שמץ של שימתה לאיר, של שביעותיתו לעגנית השתרבב, לרבריו, לקולות המשתלחים 'פת' עראה אונה לנמרי, דניאל פאר מבין את זה. אני הרי מהן האירוע הכי חשוב שערה הבוקר. היא אומר היוצ אומר "דוא או אצלו בסלון", הוא אומר. "הוא מנגב ממני את האכם בעל המוסך טבה שהרו"ח על השב"ב. אברתי לה שאם

כנר" וסתם מבטים מלוכסנים וציחקוקים. חוץ מכרמית גיא, הוא מספר, קראו לו כבר ככל השמות האמשריים "לצער", הוא מוסיף, "את השם שלי לא ווכרים. לא טורחים אצלנו לציין את שם מגיש "אתה יודע מהי שיימשך. יותר שוב ככה" הפקדה הקרשות כמי שעושים בתיך לארץ". ותמיד יהיה גם מי במוסך אמרה לו שהלוואי שהשביתה תימשך. סוף סדי

Singain 6

"לצערי, את השם שלי לא זוכרים. לא טורחים אצלנו לציין את שם מגיש החדשות כפי שעושים בחוץ לארץ".

(המשך מהעמוד הקודם)

הגרוש האחרון". אין זה מקובל, לדבריו, בין חבריו העתונאים, לפרט את החלטורות שלהם. נוהרים. "ממה? שמישהו ישמע, למשל, כמה אני לוקח בעד הנחיית מופע מסויים, ויציע את עצמו במחיר נמוך

טענתו, הריצה המיגעת הוו אחרי החלטורות היא הכרחית. ולא כל הלטורה שמוצעת לו הזא מוכן לקבל. למשל הנחייה של מתרויות יופי, או של מישחקי כינגו. אלה, לרעתו, אינם רכרים נאים לאיש שבחרשות. "כשאני מספר בחוץ־לארץ כמה אחזוי צפייה יש, למשל, ל'מבט' או לתוכנית 'כלבוטק' שהגשתי, אנשים משוכנעים שאני מיליונר. הם המומים כשאני אומר להם כמה אני מרווית. אני לא מצפה לקבל משכורת אמריקנית. אני פשוט רוצה להגיע למצב שבו נתקיים בכבור מעיסוק שנראה מכוכר. לציכור נראה שזה תפקיד של יוקרה רבה. או שתהיה איוושהי קורלציה בין היוקרה ל'יוקר'. שלא אאלץ לעשות חלטורות על חשבת זמני הפרטי, אלא אנצל אותו כרי לראות תערוכות, לקרוא ספרים. דברים שיעשירו אותי לצורך עבורתי".

עכשיו, כומן השביתה, יש לו הרכה זמן לחלטורות. בעצם גם לכל דכר אחר. הוא עתר לועד הבית בהקמת חביון תתיקרקעי ליר הבניין שעל גבול שתי שכונות ירושלמיות, טלביה ורחביה. דירה צנועה בכית משותף. הוא רואה עכשיו לראשונה כל מיני

> "לציבור נראה שזה תפקיד של יוקרה דבה. אז שתהיה איזושהי קודלציה בין היוהרה לייוהריי

תוכניות של הטלוויזיה הלימודית. קורא את "מולכו" וספר מאור אקטואלי מבחינתו: "אמא של חייל". את המינוי שהיה להם כויראו, לא חירשו. "מסיבות תקציביות", הוא אומר וצוחק.

דניאל פאר גדל כתל־אביכ. אחרי השרות הצכאי עלה לירושלים, ותוך כדי ענודה כרדיו עשה תואר ראשון בספרות עברית ואנגלית. מכיוון שלא הצליח לו עלינו בישרת נוקבת. אני לא זוכר שראיתי אותו להכריע כין העבודה ברדיו לבין מקצוע ההוראה, למר פעם אחת בחיים שלי".

"מי מכריח אותם להקשיב לרדיו"?

ביתה או לא שביתה, בשבע וחצי ככוקר שביתה אני נמצא במצב המוזר של נדעון לב־ארי, מנהל הרדיו, כבר יושב מעדכן־מחעדכן. לכד מן ההקשבה לרדיו אני ניזון במשרד. כהרגלו, הוא לא מדבר עם העתונות. אני גם מן מנעשת במערכת. כתב או עורך נכנס, מספר שואל אותו אל מי כדאי לי להפנות את השאלה לי מה קורה. תידיעות זורמות. החדשות לא באות "מה עושה הניתוק מן החדשות לאנשי חרדיו". כל שעה, אלא בכל רגע. בשבילי חניתוק הוא חושב רגע ומציע את שלום קיטל. את מספר מאינפוזיית־החדשות חוא כפול. בהתחלה היח הטלפון הוא מספק מן הזכרון, והוא גם יודע איפה בזה משהו מרגיע, עכשיו אני כבר מרגיש שחסר קיטל נמצא ברגע. כולם בקשר. לי משתו. תעחונים נהפכו לצינור המידע המרכני.

קיטל, בקצב הכחבת: "בימים שאין בחם מת שכן, כבר לא נראת לי מרא אם ידיעת מגיעה

שלום קיטל: "פוזאום כולם גילו שוודשות כל שעה וה מטריד".

Hipepia :

מקרר ישן. עד שלא הוציאן אותו, לא הבנת כמח הומווס המחמיד שלו עיצבן אותך. התגובות שנחקל בהן קיטל, כתחילת השביתה, הצביען על תשבתו". אכל עם תומן זה התחיל להשחנות. אתמול הרציתי בבית אבות של רופאים בפנסיה, והם התחננו בדמעות שנחזור. אני מניח שהרצון שנחזור לשדר הוא פונקציה של הפעולויות מאחרות שיש לבנאדם, פתאום כולם גילו שחדשות כל שעה זה מעריד. אבל מי מכריה אחם לחקשיב כל שעחו אם מישתו והפך למכור לרדיו זו אשמתו, לא אשמתי".

יאיר לפיד

גתק עצום, הוא אומר. פעם הינחה את התוכנית "סיבה למסיכה". היו לו לכטים אינו מתכונת כריום צריכה להיות לתוכנית. יומיים אחרייכן הלך במסורון. המנכ"ל, אורי פורת, עבר וזרק לו: "אני ארבר איתן בהזרמנות מה צריך לעשות". בזה המתיימה שיתם אולי היחידה שהיתה להם אייפעם. "ואני הרי לא איה עובר זוטר. יש לי איזה מקום במחלקה מעולם לא

רוכם נמצאו מתאימים לטלוויזיה. שרי רז, ירון לונרון,

אריה אורגד ואחרים עברו לטלוויזיה. על "עריקתו"

של רניאל פאר שהיה אז ראש מדור קריינים, הטיל

משמש כאיש מחלקת החרשות, עורך וכתב מיוחד. את

הישיבה מול המצלמות לא היה מוכן להחליף כשום

צורה אחרת של עכודה עתונאית. הוא יכול היה,

לדבריו, בקלות רבה גם לכתוב. לצורך עבודתו

בטלוויזיה הוא כותב הרכה. חיו לו גם הצעות. אבל הוא אוהכ את הטלוויזיה. הוא רואה בה את עתירו. אם

כאמור, 25 שנה, והוא לא זוכר אפילו פעם אחת במשך

השנים האלה שמישהו מחברי הועד המנהל דיבר איתו.

מה שלומו. לא, הוא לא מבקש שכל המליאה תיתנפל

לבוא לכקר אותנו, לעשות סיכוב, לראות מה אנחנו

עושים. אני זוכר מישהו בשם פאפו בוער המנהל. היתה

עליו. "אבל אנחנו לא כליכך הרכה עוברים שלא ניתן

רק בשנת 71' עבר פאר לטלוויזיה, ומאנ הוא

הרדיו, ששורותיו התדלדלו, וטו.

הזו תיראה אחרת.

אלי באיחור של יום אן יומיים".

בטך הכל התחושת היא כמו אחרי שהחלפת

קיעל: "בחתחלת באמת אמרו לי 'יופי,

שמעתי אצלנו את הרכרים שאמר גרעון לכיארי ברדיו, שדלתו פתוחה לכל עובד. אני מציע שאלי מ בטלוויויה יישמו את זה". פאר עובד עכשיו על תוכנית חדשה. יוזמה גם בכית־הספר לחינוך של האוניברסיטה. ב־1968, כשהוקמה הטלוויזיה, עברו עוכרי הרדיו ועדות קבלה.

| חלטורות? יש, אבל לא מפרטים בעניין, "ולא תשעתי תס־הכנסה. הכל

טלוויזיה כמקום אחר. הוא רק היה רוצה שהטלוויזיה מגישי 'מבט' פעם אחת בלבד, כדי לנזוף בנו שאנתנו בשלכ הראשון הוא מציע שאולי ההנהלה תיפגש לא רציניים. אז הוא שאל מה מעיק עלינו. היו לגו איתו פעם. סתם תעשה איזה ביקור, תשאל מה נשמע, טענות. זה היה לפני הרבה חודשים. מאו לא קרה שום אולי אפילו תברר מה כואב. ברשות השידור הוא עוכר,

ז, מפריע לו מאוד שלתפסירי הניהול

שמתחלקים בשולחן. וזה כבר נחשב לתנאים

ברוכה, לדבריו, של המפיק ג'קי גורן, ששיתף אותו כמנחה. מסיבות של הוסר תקציב התרוצץ גורן חודשים רבים כרי לחשיג מימון מבחוץ. לאחר מכן עמלו למצוא לתוכנית מקום בלוח השירורים. כשרנו לשתף בלכטים שהיו להם את חיים יכין, מנהל הטלוויזיה, נקבעה להם לאחר תחנונים פגישה. שלוש רקות כדיוק על השעון, שבסופן התבקשו לצאת. "הייתי מצפה ממנהל המריום ליזום פגישות עם עוברים. ומהמנהלים שמעליו שיקבעו פגישות וינוא לראות מקרוב את העבורה, את התנאים שלנו. או יהיה לי יותר קל להאמין שהם יורעים על מה הם מדברים.

"ולשולם, עך הגרוש האחרון".

יהיה ערוץ אחר שיציע חנאים משופרים, ילך לעשות היום התחושה היא שהם נגרי. חיים יכין כינס את כל

ארנון צוקרמן היה, לדעת פאר, מנהל הטלוויויה הטוב ביותר. "היתה אז לעוברים יד חופשית ליצור בעצם כן. פעם שאול עמור עבר במסדרון ושאל אותו דברים והננה מפני התקפות מגכוה ומהצדדים. והיו או לטלוויזיה הישגים גדולים שאנועו גאים כתם עד היום, כמו 'ניקוי ראש' והפקת האירוויויון, הוא פשוט ירע

לטומי לפיד שהגיע לטלוויזיה מאותר יותר יש לפאר שבחים ככל מה שנוגע לתוכנית "כלבוטק". הוא היה נועו וחכם בהחלטותיו, ונתו לנו אור ירוק לעשות פרוייקטים שהיו לפעמים בניגוד לרעתו של היועץ המשפטי של הטלוויזיה. אבל לעורכי 'מכט' היו עימותים איתו שטברנו שהם על רקע המעורכות המיפלגתית העמוקה שלו".

בטלוויויה מונו שליחים של המערכת הפוליטית. לרעתו השיקולים היו צריכים להיות טכנוקרטיים לחלוטין, ללא שום זיקה מפלגתית. "אבל זו אוטופיה שלא תתממש בקרנציה שלנו. כי אנחנו חלק מהשיטה הקייפת של מוסדות ציבור רכים שיש בדם מינויים פוליטיים", אישית הא לא מרגיש את הפוליטיוצית. לא זוכר שאייפעם התקשר אליו מנהל ואמר לו לעשוח כך או אחרה. "אבל אני מכיר עורכי תוכניות שחשבו שהתערכות מנהלים בכירים לא היתה תמיד ביריים נקיות".

נכון שהשביתה הנוכחית היא על תנאי ענודה. אבל פאר מקווה שהוא וחברין יצאו ממנה עם עוד כמה דברים נילווים. כמו, למשל, כפא ושולחן, אולי אפילו סולב לחליית החליפה שתוא מביא עימו כשהוא מנים את התרשות. כינתיים אין לו חדר. יש לו תא פי "30 על 30" לביירות. "זו חלפת האלוחים הקטנה שלי. ולקראת שירור אני מוצא איוון מסמר על הקיר כד" לתלות את המעיל. ואני לא היחירי. יש אנשים

פאר מסכים שצריך להתייעל, ושפיטורים הם חלק מהייעול. "אבל לא מוינני בסימורים השניים יכול להיות שאנשים שתרומתם קטנה ישוכנע (אמשך בעמת 38)

עקיבא לוינסקי: 60 שיגרינוז ציפטרפילד ליום. הסיגריות של וולדה. (צילום: יצחק אלהרו, מקום 180

אני לא " ַנוליטיקאי. לא קורצתי ונון החומר הזה. ולעולם לא נישקתי ולא אנשק חינוקות כדי להבחר".

עקיבא לוינסקי, כתעש בן סד, גובר נעים־הליכות, תחעקש להיוח יו"ר הסוכנות. בעלי־התאה תארה"ב פסלו אותו. רוצים לחפקיד מנהיג צעיר ונמרץ לטיהור המוסר התסואב, לא זקן חסר־כריזמה וחזון שנאותיו מפילים תרדמה. הוא דוחה אותם בתנועת־יד ונולולת: "וני שחושב שבראש הסוכנות צריך לעווד אוראטור עם הופעה נאה בטלוויזיה — שיציע אח החפקיד לליב אולמן או לגיין פונדה".

מאת יורם רונוי

ספירה לאחור החלה למחרת הכ"ט בנובמבר. כשתנגו בחצר העגולה של הפוסרות הלאומיים בירושלים את החלטת האו"ם על הקמת המרינה, חשבו שם שהמוכנות היתורית – "הממשלה של המרינה בדרך" – מסיימת את תייה ארבעים שנה אחרי, היא נס רפואי. עדיין חיה ונושמת וגם בועטת. לסה למצוא מישהו במערכת הפוליטית שמוכן לתמוך בהמחת חסר של המוסר לעם ומנו או לפחות לצמצם אותה למימרים צנועים של כתוכת פורמלית לאיסוף תחפות מיחדי הגולה.

האים אשר על הכספים, עקיבא לוינסקי, צנח אל הסוכנות לפני כשמונה שת וענשיו רוצה להתקרם. לוינסקי משוכנע, חרף גילו המכוגר בכעשר שנים בהמוכד, שתא ולא אחר איש המעשה עתיר הנסיון אשר נועד לשקמו ולהעלותו על יוד תישה אין הוא מתכחש לגיל. 'אני בן 69', ווא מרגיש, "כשנה הכאה תוומן "ה הנלחתי ה־20". אכל זהו רק פרט כרונולוגי.

אלא שראשי המגבית כאמריקה (מחצית בעלייהרעה והווטו בסוכנות) מכיטים ס נראים לוינסקי מזרקן, אפור, חסר סמכות והשראה. אולי יכול להמשיך לתפקד כונר מקצועי, אך כשום פנים לא כמנחיג התנועה הציונית והעם היהודי. מקס ישר נואלו הפברגר ואחרים הבהירו כבר לפני חצי שנה לשמעון פרס ולחבריו יה לרומי כמיכו מפלגת העבורה (שכחר בו פה אתר) שהאיש הוח איננו המועמד שלם, לא התחליף לאריה דולצין, והם יעשו הכל כדי לטרפד את כחירתו.

נשבוע שעבר הפעילו את זכות תווטו השמורה להם ופסלו את מועמרותו. הם שבידהים להפעיל אותה שוכ אפילו אם יצליחו לארגן רוב לכחירתו של לוינסקי לקונרם הציוני שיתכנס בעוד בתודש. "אין כאן פעולת נקם אישיח או מפלנחית". שמרים בקלידמאה, בשעתו מנענו את בחירתם של יורם ארידור או אריק שרון לקהלת המכנות מנימוקים ענייניים של טוכת המוסר שאנו רוצים להיות שותפים

אני שנש את לוינסקי בלשכתן המרווחת בירושלים. כאותו כוקר מבשר יקניני בעמורי הראשון שבמפלגת העבורה מתחילים להרים יריים, מעורם

למעיין־צבי. מקפיר לכלות קם לפחות בסופיישבוע וראה מסגרת). השיתה איתו נקטעת ונמשכת לסירוניו כין סגיסה לפנישה. הוא משחק את האיש השקול קריהמוג שהאירועים עוברים על ידו או מעליו. דק כוסות הקסה - הריקות והמאפרה המתמלאת מסגירים מחידות מבטברת של ימים קשים. לוינסיכי עריין מאמין שתשערה שיצרו טכיכו – תודלוף בעור ימים ספורים. אבל הוא נוהר שלא להתחייב שבחירתו מונחת בכים. אני שואל נידוע איננו דורם משיעון פרס

ש"לוינסקי ירד מהעץ" ורומוים על המועמד התרש – מוכה גור. לוינכקי בנסה

להתעלם. אומר שלא קרא עתון הבוקר, ובכלל איננו קורא עתונים גם ככהיא יוצר

בהם כותרות. מבקש לעבור לנוסא אחר. מעריף להציג את הכיוגרפיה כלו כ'אים

מעשה". חבר קיבוץ מעיין־צכי וליד זכרון־יעקבו מאו הווסרו לפני יותר מהמישים

שנה. אבל רוב השנים לא ישב בקיבוץ. היה מדריך גוער בכלהמת העולם השניה

בשנות ה־50' היה מראשי איתוד הקבוצות והקיבוצים, וכשני העטורים הבאים

- מנכ"ל מבנק הפועלים. מן הבנק הניע למועצת המנהלים של הקרן הקייפת, לקרו

המילנות של תלאכיב, לאוניברסיטה, לטכניון, למכון היכראלי לקולנוע – וזה רק

קצה רשימת תפקיריו הציבוריים. במעיידצכי היה חבר במוכירות זכווערות והכרים.

ער שיריתמר על האיש העטוס כשליחויות לכובת העם והארץ, ופכרו אותו ככר

עכורה כמשק. גם מתורנויות שמירה או הגשה נחדר האוכל. כשהוא נאלץ להישאר

בירושלים הוא מהגורר במלון "המלך רור". בכל ערב פנוי הוא מעדיף לנסוע

ואחריכך שליה הסוכנות באיסטנבול וכאירופה,

הצהרת תמיכה חדימשמעית שלניפלנת העמידה אין פועמד אחר וולתוו לוינסקי: "אינני רוצה ששפעון יצהיר היום ולמחרה ייאלץ לחזור כו. רק אני : אווליט אם אסיר את מיעטרותי והיום אינגי מוצא שום סיבה שאעשה זאת".

ואא ועשב שאם יסחלק בין המירוץ יהיה תחדרובות בטוכנות. אדם חדש ביתוך למעיכת לא יוולל, לדבורו, מהפך אלא רק ינרום לקיפאון מתמטך. אחריכר יוסיף בשמץ דתר בשוון, הוצרגת כין הגימה המולושונית של דיבורני "אינני דואג לעצמי, יכולתי לופר - אחרי המבול, לפרוש בקקם, ולהשאיר מאוורי ארמה הרוכה. אבל לא אוון לוגרוס את הסוכנות בנלל שניוקמורה חולפת".

(המשך בעמוד הכא)

9 Haeain

ורבותל ושא שדרו הטלוויוית ועורך תכנית "מוקו":

לוינסקי ופרס: "אינני רוצה ששמעון יצהיר היום ולמחרת ייאלע לחוור בו".

(המשל מהעמוד הקודם)

עקיבא לוינסקי הוא גזבר נעים־הליכות. גזור לפי מילותיו של כלכלו מחושב. רחוק מאוד מדימוי המנהיג הסותף. מבקריו מחמירים: האיש חסר כריומה, חסר חזון, נאומין מפילים תרדמה. הוא רוחה אותם בתנועת־יר מזלולת: "מי שתושב שבראש הסוכנות צריך לעמור אוראטור עם הופעה נאה בטלוויזיה – שיציע את התפקיר לליב אולמן או לג'יין פונדה. לי קשה לראות את שתיהן מתמודדות עם עסקני המפלגות ועם תקציב של יותר מ־400 מיליון דולר".

שיחה עם לוינסקי – נעימה אך איננה מרחקת. כשנחת בסוכנות זמן־קצר לאתר המהפך הפוליטי של 77, מצא אותה שקועה נמשבר כספי קשה, "ואני הצלחתי להוציא את המוסד הזה ממצב של פשיטת רגל, כנקרוט". משנתו הרעיונית איננה סדורה. על סגנון דיבורו הלקוני והמחוספס הוא מנסה לחפות במליצות מן הלכסיקון הסוכנותי. מי שמחפש אצלו "אישיות תקשורתית", ימצא את היפוכה הנמור. יועצים ליחסייצבור כמו משה תאומים (המטייע גם לשמעון פרס) מנסים עכשיו לעצב לו רימוי של חכם שרעתו שקולה שמסוגל לחולל בשקט וכשכל את ההפיכה המתכקשת בסוכנות. עד כדי כך שהם גוזרים גוירה שווה כין לוינסקי ליצחק שמיר שגם הוא איננו מנהיג סוחף ובכל ואת משכיל להתמודד ולצמוח עם התפקיד. במגרעת אישית אחת מוכן לוינסקי להודות: הוא איגנו פוליטיקאי. "לא קורצתי מן החומר הוה. מעולם לא נישקתי ולא אגשק תינוקות כדי להבחר. לא חסר לי דבר כמגכ'ל בכנק הפועלים וגם הקיבוץ שלי רק הטסיר משבורת תוסחת של

באמירה זו מקופל, אולי, סוד ההפתעה כאשר הוחלט לחסום את קירומו ללשכת יו"ר הנהלת הסוכנות, והוא נתפס כמעט בלתי מוכן. שכן הרכה פוליטיקה היתה מאחורי ההחלטה, ולוינסקי, לא פוליטיקאי כהגדרתו, לא בדיוק מעכל – לפחות כלפי חוץ – מרוע התקוממו נגדו החורמים האמריקנים בחבר־הנאמנים של הסוכנות כמעט פה אתר. האם היה כאן מעשה נקמנות של היושביראש היוצא ג'רלר הופברגר ששיתף פעולה עם אריה דולציוז

לוינסקי היה מופתע מהצבעתם של אילי־התון האמריקנים, בעיקר מעוצמתה. הוא לא שיער שכך יעוללו לו האנשים עימהם עכר שמונה שנים באוזירה ידירותית. הוא ידע שג'רלד הופברגר נוטר לו טינה אישית על שסרב לתמוך בו לקרנציה

"אתה אמרתו" הוא משיכ בקיצור ומדלג לענין אחר.

"אינני דואג לעצמי, יכולחי לומר – אחרַי המבול, לכרועו בשקט, ולהשאיר ולאחורי אדולה חרוכה". אבל לא אחן להרוס את הטוכנות בגלל קוניוקטורה חולפח".

נוספת כראש חבר־הנאמנים, אך הוא לא העלה על דעתו שתפברגר יסחוף אחריו את כל המחצית האמריקנית של חבריהנאמנים, שבלעריה לא יוכל להבחד במקום דולצין. מקורבי לוינסקי אומרים שהוא נדהם אפילו מהעדר תמיכה פטיבית מצד מי שנחשבו ידידיו כמו סטיב שלום או מקם פישר. המקורבים ניסו לברר את פשר "הכגידה הקולקטיבית", או לפחות להבין מרוע לא נמצא איש אחר מקרב

"לא הולך עם האף למעלה"

אותן מקופות לא ארוכות שבהן לא הית עסוק בחוץ. הוא היה מוכיר באות מקופות לא ארוכות שבהן לא הית עסוק בחוץ. במשק יש לו משפחה עופה. הבן ינאל עובד בנגריח והכח ורד חיא פיזיוטרפיסטית. יש לו מתם חמישה וכדים. אשתו הראשונה, רות, נפטרה לפני שנים ובוה, ואשתו השניה, נעמי,

אנשים אורוכים את עקיבא לוינסקי במעיין־צבי. במשק מקפרים שאמום יש דירה נחל אביב שהוא לן בה, אך הוא חוזר הביחה לפחות ארבע פעמים בשבוע, בשעת ערב מאוחרת. זרוגו מביא אותו. למרות תמכונית תצמודה. הנסיעות הרכות לחו"ל ושאר תכיבודים, לא תחוש בקואה בקולם של חברי המשק כשהם מדברים על חברם עקיבא. הוא מעורה בכל אירועי המשק. חברים רבים כאים לביתו, לחתייעץ עימו. "יש לו נסיון תיים עשיר והוכה חכמת", אומד מזכיר הקיבוץ, גדי קאופמן, "תמיד תמצא אצלו אוזן קשובה, תרבח וכונות לעזור".

נדי חושב שדוופא בגלל חסשר האמיץ הזה לסיכוץ, עסיכא לויוסקי החתנה לעיסוקים ציבוריים. "הביח נשאר אצלו במקום הראשון", חוא אומר, "מבית הוא הדומיעטי".

חברי מעיין־צבי אינם רואים בעקיבא לוינסקי "עסקן ציוני", על־מי: המשמעות תמצעונת בימים אלת למושג. "אין לו מרפקים", הם אומרים, "הוא אף פעם לא גדחף. הוא אינו מלוכלך מספיק בשכיל פוליטיקה: הוא איש מעשרו חביב מאד, צווע ומברותי. לא תולך עם תאף למעלת",

בקיבוץ לא כליכך מתעניינים בעקקי הסוכנות. אך עוקבים בענין אחרי מאבקו מאישי של עקיבא לוינסקי לראשות המוטד חות. "הוא בחור על הכיפאק", אומרים החברום כלי שמץ קנאת בקולם. "הוא באבת ציוני, זוה לא בינוי נואי. אחרי הכל הוא חקים את השיבוץ חות".

עמוס לבב

האמריקנים שיתמוך בו סמלית כדי למנוע את הכיויון. הם שמעו שהאמריקנים קושרים את לוינסקי במישרין למחרליו של אריה דולצין כהנהגת המכנות, כמחול בפרשת בנק לאומי. הם רואים כלוינסקי שותף פעיל של דולצין שלא מגע את שערוריית בל"ל גם בתוקף תפקירו כגובר הסוכנות.

מכין הדברים מבצבצת מרירות אצל לוינסקי. כאילו ההחלטה לפסול אותו היתה מעשה מכוער. אגי שואל אם היא מכוערת יותר מן ההחלטה לפני שמונה שנים לפסול את יורם ארירור לתפקיד הנזבר כדי למנות את לוינסקי במקומו?

לוינסקי: "המקרה שלי איננו רומה למקרה של ארירור. כאן ניצלו קוניוקטוה תולפת. היום, כשהתחלף יושכיראש תבריהנאמנים, לא היו מקבלים החלטה כוצה. אני בטוח שרכים מהתורמים האמריקנים מתחרטים עכשיו על שלא הרימו זו בחבר הגאמנים נגד ההחלטה לפסול אותי".

כבר של מלון "המלך דור" בירושלים יושבים היוידים והאוייבים האמישים של לוינסקי ומגלגלים את ספיחי "הפרשה הטרגית", כפי שהם קוראים לטיושו מועמרותו. לא, הם אינם מוכנים לחזור בהם. הם אינם מוכנים לשקול מתיש או מועמדותו אפילו אם יוותר על השותפות עם אברהם אכיתי, שלויגסקי ייעד אוש לתפקיר הגובר, אם וכאשר ייכחר לכהונת היו"ר. האמריקנים טכורים שאכיתי (בעבי הרחוק אחר מיועציו של ראשיוצמשלה לוי אשכול זיל) כתור גזבר המכנות מנות

ואבסורדי עוד יותר מזה של לוינסקי כיו"ר הסוכנות. לוינסקי מאמין שבסופו של רבר ידכרו לזכותו הישגיו כגובר ובראשם קידו? רבע מעוברי הטוכנות. הוא גם מבטיח להמשיך ולקצק במיוחר היום. רעידת הארצה הכלכלית בארה"ב כבר פוגעת בהכנסות המגבית שמאברות מיליוני שקלים בכל חודש בשל ירידת ערך הדולר, ואולי תפגע עוד יותר אם המשבר יפחית את החרומות הרולריות. אלא שספק אם המקצוענות הכספית תעמוד לגובר כשיחכום הקונגרס הציוני. ג'דלר הוסברגר – אשרממשיך להוכיל את האומתיציה האשישית נגדו, ואומר שהוא מרבר לשם חבריו ראשי המגכיות – אומר: "לסוכנות הדש היום

"לא לוינסקי ואפילו שתעון פרס ואריק שרון לא יוכלו להסיד בכוח אישיוחם את הסטיגמה של הסוכנות כמוסד לא־רציני, שהפך תפלם לעסקנים תהליגות הנמוכות".

מנהיג כמו גזן קנדי, לא כמו רונלד רייגן. מנהיג צעיר שיזעוע את המכנות ועות חיובי. חבל שביבי נחניהו אינו רוצה כתפקיד. אבל אני משוכנע שנם כמפלנה העבורה יימצא מנהיג צעיר שיחלץ את הסוכנות מסיאובה. מכל מסום, לוינסע לא ייכתר ככל שהדברים תלויים בנו. אפילו אם יגיים רוב בקונגרם הציוני, נפעיל את זכות הוושו השמורה לנו ונרית אותו. אמנם זה יהיה צעד ררמטי וחסר חקיים, א לא נהמס לנמוט כו".

ני מצטט את הדברים באוגי לוינסקי והוא מוסיף לשחק או האיים ני מצטס את הדברים באווני לוינסקי והוא מוסוי לשוא היי ליות וקריהרוח. ושוב, רק הסיגריות שהוא מעשן בשרשרת (60 צ'סטרשולר ליות "הסיגריות של גולרת"ן מסגירות מקצת כעצבנותו. "אני בער צעירים ע במוכנות", הוא אומר, "אבל לא בהנחותה שרירותית אלא כשילונ הודנת" בתוך הצמרת הקיימה. והוץ מזה, אני מסוגל לעבוד לעבוד 14 שעות בישמה הצעירים אינם מרכיקים את הקצב שלי".

לוינסקי משוחה עם פרס ורבין, מנסה לקלוט אם יעמדו לימינו גם נמחיו עימות חויתי עם ידידיהם האמריקנים. גם עם ראשי הליכור ינסה להד'כה למיוח הפרשנות שחסימתו היחה תרניל של הליכור. תחלק את השלל בין המעדר והלסדי

(המשך בעמור גנו

אנחנו מאותה טייסת

הרנשה טובה לדעת שצוותי תאויר. יחקרקע חם יוצאי חיל האויר. אתה יודע שחם רגילים לרמת הביצוע הגבוהה ביותר, לעכודה מאומצת וקפדנית - 24 שעות ביממח.

חהרגשה הזאת ייחודית מאוד לטסים באל על. ואין זו רק שאלה של הרנשה: צוותי חקרקע וחמהנדסים- משפרת רהטתמד על ניטיו אל על את המטוסים שחיא רוכשת,

מירבית לנוסע. חברות תעופה רבות בעולם מנסות לחקות את הרעיונות שכנו.. מאותה טייסת.

במנמה להשיג יעילות ונוחות

ELTVALTXI

Hipepia 10

ייש כאן גיוש מאך תיגרות. בבסיס בריטי חלצא יוחר. הן פורצות בעיקד בבארים, לא על רקע לאוצי. העותה הזה ווא הוכוחד שהעולם יכול לוויות מקום שקח".

הכרול האוטומטי מוכנס בשלט רחוק לתוך הכביש, וסמל קנט נוהג את המכונית האמריקנית הגרולה בכבישי המחנה. הפעילות שם רכה. קבוצה של חיילי סיג'י משחקת כדורגל אמריקני, וכמה קנרים המפקר הבריטי הגדרה משלו למקום. בהמשך נשמע משתכשכים בכריכת השחיה. גם אולם ההתעמלות מלא, ובליל שפות בוקע ממנו. בחדר הכושר כולם שבנו את הבסים הוה". מויעים באותה שפה של התנשפויות.

חנות הכלכו מוצב שלט: "התשלום רק במזומן". דולרים ירוקים מחליפים יריים, והקופאית הכלונדינית אורות את המצרכים בשקית ניילון ועליה סמל הכת הרב לאומי. "שיהיה לך יום נעים", היא אומרת והמבקר שאך הגיע מן המדכר, משפשף עיניו כמו משוכנע: הוא אכן נסל לסאטה מורגאנה במדבר. הוא מביט כמוצרים, במכשירי הרדיו והטייפים, במזוורות ובציור המחנאות, ממשש אותם כלא מאמין, וסוף־סוף משתכנע: הם אכן עשו זאת, האמריקנים. הם הקימו נווה מרבר לעצמם ולחיילים מאחת עשרה מדינות.

כל חייל זכאי לביקור הורים. תותר להם לשהות כאן עשרה יתים. הם נראים שוופים. בפח יבקשו להאריך את תקובת ההבראה.

לויטנגט קולונל רונלוד רום מורה אף הוא כמה מלא: "אין ספק, האמריקנים רומיננטים פה. זהו הנסיס המוב ביותר ששירתתי כו מימי, מגורים נפלאים, אוכל

sinealo 14

שירותים, כמו קשר, אתזקה, שירותי משרר. החיילים הצדרים נהנים מן הכח הסימפאסי הוה. אפריק: הבריטים שוהים כסיני חצי שגה ואחר כך מוחלפים. האמריקנים באים לשנה. הצרטתים לחרשיים.

"יווהי סביבה מאר נוחה כלב ארץ צחיחה", נותן שד כמה הגדרות. "צריך לחת גם קורים לישראלים

כשהוא אומר זאת, חש כל מבקר מישראל צביטה קלה כלב. רק לפני שעתיים הוא חצה את הגבול עם מחורה קטנה ביר ושיר שלום בפיו, ובכל זאת זהו רגע לא קל. חוא מעיף מבט על מה שהיה פעם שרה התעופה "איתם", רואה את מגדל הפיקוח הישראלי ההרום, את המסלולים שכבר כוסו בחול, את דודי השמש הישראלים על גגות בתי המגורים, והזכרונות קצת מפריעים לו להתרכו ברברי הקצין הסקוטי החביב. "זה נפלא לראות כיצר חיילים כני אחר עשר לאומים מסתררים כל כך יסה איש עם רעתר", אומר לויטננט קולונל רוס. "יש כאן מעט מאר תיגרות. כנסים בריטי תמצא יותר. התיגרות פורצות בעיקר

בכארים, ואינן על רקע לאומי. מחנה אל גורה הוא הוכחה שהעולם יכול להיות מקום שקטי. בגן העדן המרכרי חוה אין כמעט בעיות משמעת. כאשר קצין בריטי נתקל, למשל, בחייל אמריקני מפר משמעת, הוא יכול להעיר לו, אך לא להענישו. הוא מבקש את פרטיו, ומגיש חלונה לקצין אמריקני. "איש גם לא יגיד לי איך להעניש את אנשי", אומר רונלר רוס. "כמוכן שלא יעלה ברעתי לומר לקצין מקולומביה כיצר להעניש את אנשיו. יש כאן אוטונומיה מכחינת המשמעת. אך אין טפק שאם הגנרל הנורבני או הרמטכ"ל האמריקני יגידו לי לקפוץ –

מצויין. אני נהנה מאר מן חשירותים האמריקניים לאומי הוא "פרופיל נמוך". לא להרגיו את החיילים ויונלר רוס הוא סקוטי. היחידה הכריטית הקטנה לא להרגיז את הישראלים, לא לעצבן את המצרים שבפיקורו מונה 38 איש, ומספקת למחנה בעיקר החשרנים, שעל שטחם הם יושבים. מה גם שכל אחראי על עשרים מוערונים, אחרים כוללים ני

משלמת עבורו. כלומר, היא משלמת שליש, ישרא ומצרים שליש כל אחת. אך כשמעירים למפקרים פו בשטח, שגם ישראל ומצרים משלמות ככסף אמריעי. הם רק מחייכים. ואל נקל ראש בסכום. הכח ומ מישראל בכסף מלא (רמי העלות בלבר) את המתעיו

(מבני המגורים, כמה מסלולי תעופה, בונקרים, ברים שחיה) ועתה הוא מתפקר להפליא כתקציב של 80 מיליון דולר בשנה. זה היוז 90 מיליון ער כה א באתרונה היו קיצוצים כתקציב.

אנחנו נפצאות כאן בצ"ד מחמיר. גברים באים לחדרנו, דופקים על הדלח, אי אפשר לזוז פה בלי שאיזה גבר יגש אליך".

מוצרי המזון הטריים גרכשים בישראל (יוה יות קרוב", מסבירים אנשי תכת). שירותי טכנאים – ישרא מספקת גם כן. שירותי אחזקה מספקת חברה מצית. כ־450 עוברים מצריים מגיעים לפחנה מרי יום מ עוברים בחרר האוכל (השכתם לרגע שחיילים עוברי שמז), כמכבסה, כנקיון, כגינון. כן, בגינון. בישו במגורי הקצינים מחזיר למבקר את תחושת המאמ. מורגאנה. יש לו תחושה מיירית של כיקור נשינו אמריקני ממוצע. מרכדי דשא, שבילים מרוצעים מכוניות אמריקניות גדולות במגרשי התניה, וילת קטנות נחבאות בין העצים. רק קולות הילדים חסרים

ועוד משהו, כן, עוד משהו – ה'מקרונלר' והפיצה. אכל אותנו ניתן למצוא בערב במועדון. ניקו ב"רחוב המוערונים" נערוך לעת ערכ. מיינ'וו נים

ומסקרה, כשני המחנות העיקריים של הכח – כאל עורה וכשארם־א־שייח. הוא מגלגל תקציב של 800 אלף רולר כשנה, מפיק אירועים, מביא אמנים פישראל, ממצרים ומאירופה, מארגן ימי הולדת ומסינת. אם תשאל את החיילים הם ישיכו לך בבליל של שפות שבשבילם ג'ים סטיבנסון הוא אחר האנשים השונים במחנה. הוא משתחרר מהצבא בקרוב, בתום 10 שנת שירות בצבא האמריקני, ובכוונתו לנהל בית מלון או לפתוח מסערה. בכרטים הביקור שלו יוכל להציג כנאווה המלצות של אלפי אנשים מרוצים,

שונה ער מחצה אליגורה הן שמונה ער משת השתבה ער המש. בשעה זו מגיעים כולם אל חרר האוכל, סליתה – מסערת חמישה כוכבים. שולחנות מכוסים כמפות לבנות־ארומות, מלצרים מצים מורידים מן השולחן את הצלחות. השירות קומי. מתחילים בפינת המאפה. לפחות עשרה סוגי לום ולחמניות טריים, היישר ממאפית המחנה. בוצעים לנר את הלחם הטרי, וממשיכים לעבר הסלטים. אדעה מוני תפוחי אדמה, שלושה מוגי מרקים. אחר כן צרך לכתור בין רג, בשר או גולש. לקינוה – שלל פירות, מסודרים כמו בחתונה במלון פאר, או עוגות הפתונכות כצורה מגרה־פרובוקאטיבית במתקן לוכיה מיוחר. שהיה קרה או המה. ליד השתיה הקרה, כמבן - מתקן לקוביות קרח. האווירה בחרר האוכל נינחה, מוכירה משהו אווירה בינלאומית במלון תל אניני מפואר. שלות צחוק ושיחות תולין בוקעים מכל לכר. פעם, רק לפני חמשישש שנים, עמר כאן רס"ר ושבר על השקט. ליר שולחן אחד יושב זוג מבוגר. אלה הרים שכאו מאמריקה לבקר את הילד המשרת נשרל איסס". כל הייל זכאי לביקור הורים. מותר

לום לעהות כמחנה עשרה ימים. הם נראים שוופים ובראים בטח יכקשו להאריך את תקופת והזכראה. קצין צעיר ניגש אל שולחננו. "שלום, מה נשמע"ו הוא מרעים כקולו בעברית, ואנו שוב צובטים א עצמוו. האין גבול לתעתועי המרברז "קפטיין

בתחילת שנות השבעים. במחנה הוא אחראי על הלוגיסטיקה והאספקה תפקיר קשה ואחראי. הוא צריך לספק יום־יום אספקה טריה ל-3600 חיילים, הפוורים בשני מהנות גרולים וכ־44 חתנות קטנות על פני שטח שארכו 500 קילומטרים. הוא מפעיל לשם כך מטוס תובלה גדול ועשרים מסוקים המוטסים כידי קנדים. ולא הוכרנו את משאיות הקרור הענקיות היוצאות ובאות יום־יום לישראל ומכיאות מירות, ירקות ומוצרי חלב. קפטיין יונה־משה גא במה שהוא עושה, אך מוררו להרגיש: "אין זה חשוב מה שאתה רואה פה מסכיב.

חשוב יותר שאינך רואה טנקים ותותחים". קפטיין יונה־משה מספר שבכח הרב לאומי משרתים ששה יהורים. במחנה הדרומי, בשארם־א־שייח', הוא מגלה, משרת גם ישראלי לשעכר. גם שם צריך למצוא יורדו

"החיים פה שובים. אחרי המלחמה בגרילה, בגיונגלים שלנו בקולווגביה, השרוח בסיני זה כולו חופשה בשבילנו".

עם ערב, שבים מיינ'ור בובי מק'קרטר ואשתו מייג'ור מרגרט לכיתם כפרבר הקצינים. מנורות רחוכ מאירות את השכילים, ומהבתים בוקע האור הכחלחל של הטלוריויות. תחנת הטלוויויה של המתנה משררת סרטי וידאו ללא הפוגה. בובי ומרגרט מקקרטר אינט הווג הנשוי היחיד במתנה. ביתם פרוהט בריחוט ככד שסיפקה מפקרת המחנה. הוא נקי ומסודר. עובר מצרי מנקה אותו. מגי אתראית על תנועת הכוחות, בתוך המחנה ומחוצה לו. בובי הוא קצין העיתונות. מאוצי שאין מאשרים כמעט כיקורי עיתונאים במקום, הוא מוציא את "עיתון התול", מגאוין צכעוני־מפואר של יתהמשה, הוא מציג את עצמו בתביבות רבה. במחנה המחנה, ומטפל בתחנת הטלוויזיה, במעברת הצילום

קוראים לו ג'ון פרירסון. יהודי. בילה בישראל שנה, המשוכללת ובאורחים הרבים המגיעים לנווה המרבר, כמו שגרירי אתת עשרה הארצות במצרים וכישראל, ועור כמה אורחים חשוכים מאירופה וממטה הכח הממוקם ברומא.

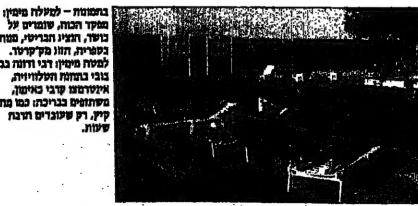
גי צוחקת: "אתה שואל אם זוהי כועה אמריקנית בסיניז" היא מגישה פוסקורן ומספקת הגדרה משלה: "הייתי אומרת שווהי בועה כינלאומית במדכר". היא מסכימה ששכונתה מוכירה לה פרכר אמריקני, ושהמחנה מוכיר לה את הבית: "הנקיון, השפה, המכוניות האמריקניות". כן, היא מתנעגעת הביתה, אבל לא לאלימות שם. חיי חברה דווקא יש לה במרבר, וכני הזוג מק'קרטר גם יוצאים העירה כ"וויקאנו" הארוך. בעיקר לחל אכיב, כמו כולם. לפעמים לקהיר. "חל אניב קרובה יותר", שכ מייג'ור מק'קרסר ומווייך.

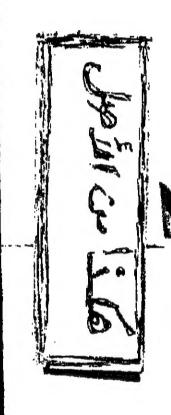
ערב יורד על המדבר. המחנה מואר כאור יקרות. כרחוב המוערונים אתה עובר ממדינה למדינה. נוף נכרי, תפארה שונה, שפות רבות. שתיה הפשית. בירה, משקאות חדיפים. אין בעיות. כאות הסינות כמועדון האמריקני יושכות דבי ורונה, מניו יורק. רכי עוכרת בדואר של המועה ודונה בפרפאה. הן לא אוהכות את המקום. "יש כאן 100 נשים ו־2500 גברים", מסבירה רכי, גרושה ואם לכן שנשאר עם אכיו כאמריקה. "אנחנו נמצאות כאן כציד פחמיר. גברים באים לחדרנו, רופקים על הרלת, אי אסשר לווו פה בלי שאיוה גבר יגש אליך". ער כמה שזה יישמע מוור, ווהי הסיבה שהן כאות לכאר. "זהו מקום פומבי, או הגברים מתביישים להיטפל אלינו כאך, הן מסכירות. בעור עשרה חרשים הן שבות לארה"ב. שם הן יוצאות הביתה בתום יום עכורה. יכאן אנו כלואות. אסור לשלוח נשים למקום מבורד כל כך", הן אומרות.

קפטיין טניה פודטרנוף רווקא נהנית. היא ראש לשכת הרמטכ'ל, והתנרכה לכוא אל המדבר. "ההיסטוריה של המקום משכה אותי", היא אומרת. "אני אף גאה להיות חלק ממשימה חשוכה. זוהי נם הזרמנות נפלאה לבקר בהולילנור. לה רווקא לא קשה (המשך בעמור 11)

כושר, הנצינ תבריטי, פנוחה בספריה, הזוו מק'קרטר. לפטה מימין: דגי ודונה בגאר, בובי בתונת ווטלוויויה, אינטרמצו קרבי כאימון, משתופים בבריכת: כמו מתוח קיץ, רק שעוגדים וגיבה

בחגיגות היטד ל"הביתה" זוכרים את אהרון מסקין, דמות הירואית, גיבור נערץ. בתות זוכרים את טימה מסקין, הבוהמה של והתשפחה. וולכת הסלון. כספיח דועולות. רוומן לווהט עם הסופר וזיינו הזו. כמעט קרבן לרצח מצד מעריצה בת 11, מאוהבת בבעלה. ברק סיום אלכוהולי. הבנים אתנון ויובל וידידים, על הדרומה לביוז ומסקין. כל העולם במה וגם חבית ברחוב פרוג במל־אביב.

Biagaid 16

מיתה לא הסונירה אאוורון עוום דבר. גיונים תאוד סועריח ווא וינו הולך, WHITE CHEATH. HET אוו היצרים החוקים עול האעוה לידו, ונותנונה פיקורים חיכה במגלמת עד עועבור הקצך. אלחרואן אמר שומסקין יכול לשחק .גפלא אדם שבור

דומסקינה בילי מוסקונה לדתן

נבולים, והחזירה אותה למצב היפה שלה. ישבה ברגליים כמה דקות, בתנועות קצרות, בדל סיגריה לתוך המאפרה. מוזגת כוסית שלִישית, בחצי שעה, של ברנדי 177. פתאום קמה ליישר איזה תמונה על הקיר ממול. חזרת כמה צערים אחורה, מדדה את הוווית על הקיר, ושוב הויוה במילימטר. סימה המתכלה על מסקין, שאלה אם נשאר עוד מהקפה הטוב. מסקין געלם מאחורי הקיר של המטבח. המסחנה של הקפה זימזמה ברקע. סימה הסתכלה הצירה, אמרה: "יובל, תנגן לנו קצת

אהרון מסקין היה השחקן של "הבימה". סימה מסקין – בהתחלה

פתיחת דלת הכניסה וסגירתה. כולם עלו במדרגות כדי לספר לה, לדבר איתה, לשמוע – ובררך כלל להוריד את הראש, להגיד "את צודשת". גם כדי להסתכל על התמונות – שלוש שורות מקבילות – על הקיר, ליד

בצואר. פיורה ריגושים כאוויר. משוררים, סופרים, צייורים נכנסו ויצאו

סלון ישבו אלתרמן, הגדלר, סטימצקי, פלדנקרייז. סימה היתה 🏻 בדירה. מסקין ישב או עבד ברקע. לפעמים עבר בין האנסים עם מנס שעונה על הכורסא מול החלון, ביר ימין סיגריה "סבור" קצרה, קטן, עליו פרוסות דג מלות, שהוא רחץ, ניקה וחתר כמה שעות קודם. יד שמאל חיטטה כתוך הוואזה. תלשה מהשושנה שני עלים היא ניצחה על השיחות. קנעה את הסון, שומרת לעצמה את הסולו. פשוקות, לבושה שמלה רחבה עם כתפיות בהדפס אדום חוק. מוחצת כל שלה למשפט או הקביעה שאמדה. והטון שלה למעמים היה חדיף, כמעט

> מוצרט". יובל התיישב במחאה ליד הפסנתר. פרוג 33 פינת גורדון. קומה שנייה מימין. סימה ואדרון מסקין. על דלת הכניסה מודבק פתק קטן בכתב ידו "לא לצלצל ולא לדפוק בשעות הצהריים". קומה אחת למטה – הקלצ'קינים. קומה אחת מעל – חיים הזו. פאני לוביץ מעבר לככיש, ליר קפה 'פרק", כמה צערים מ'כסית".

> אשתו, אחדיכך נראה. אנשים העריצו את הכאס העמוק, המחלחל שלו. בדרך כלל שיחק תפקידים ראשיים של דמויות בעלות אוםי הירואי. "הגולם" של ליווים, וילי לומן ב"מות המוכן", כרים כריסטופרסון ב"אנה קרניבה", סטיב קומאלו ב"זעקי ארץ אהובה", אותלו ב"אותלו". ועשרות תפקידים אתרים. היא היתה עסוקה באיסוף אכנים עתיקות כדי לשכץ בתכשיטים שעיצבה, גילתה הרבה התעניינות בספרות, בשירה, כאמנות. חיה לה טעם וגם שיק. היא ירדה במרגות במהירות, מרכיבה משקפי שמש שחורים. מחליפה כובעים, מעריפה שמלות רחבות ושכמיה קטנה על הכתפיים. הוא היה צוער אחריה כנחת, גבות, זקוף, עם אפורת צמו וצעיף קטן ממשי, כדרך כלל בודדו מנוקד שחור, על הצוואר.

יובל מטקין (מימין, צילום: שמואל רחמני) ואמון מטקין

סימה ואחרון מסקין בחמונה

משנות וניסב - "אמנון ואני

נעובמ, בחור ילדים קטנים,

לבד בלילה".

המסקינים ניחלו כית פתוח, סימה קבעה יום יום מחויש את קצב הפרחים, כל יומיים זר טרי.

חיה לה החוש, הקצב, הצורך לגעה. אנשים זרים היו ברגע קצר חברים טובים מפעם. ריפרפה נשיקות על הלחיים שלפעמים נגעו

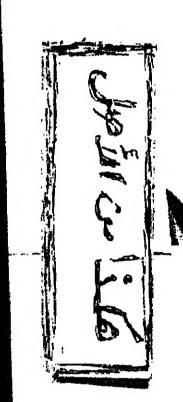
היתה מאוד ישירה וספונטנית, לא צכועה. לא עברה שנייה בין המחשבה צורב. על פלרנקרייז למשל, שהיה כן בית, היתה אומרת, גם כשישב מולה: מאוד נוח לי איתו, הוא ככלל לא פעריע לי, הוא כמו רהים.

היתה לה אינטליגנציה בסיסית עם תבלין של חושים מחודרים. כללים קוננגדונליים לא עברו את הדלת. גם לא קוד אופנחי מכל סוג שהוא. האופנה, לפעמים במקרה לנמרי, היתה משיקה לקו שלה. הרסה קלצ'קין, שתושבת עד היום שכוב לשמור ריססנס עם שכנים, זוכרת אותה יורדת בפררגות בשמלות ארוכות כשכולם לכשו קצר, ולהיפך. היא היתה ואת שקבעה את כללי המשחק מה נכון, מה לא נכון. סבה, צייר התפאורות של "הבינה", היה חלוי על הקיר הימני ליד החלון. ככה ווא החליטה. הנדלר, מופרי, ליטורינובספי, היו תלויים על הקיך הרבה לפני שהרסה קלצ'קין גילתה אותם. יופי של אינטואיציה היתה לה. את האינטואיציה היא הלכישה על כל מי שחי לידה. יוכל, הכן שלה, היה כין שנתיים כסעור פתר לעכור מהסיר לבית השימוש. אני אביא לר ספרים מעניינים, הבסיחה לו. למחרת, כל גדולי הציור היו מפוורים בערימה כבית השימוש. תוך תורש יובל ידע לוהות מתוך ערימה של עשרות תוברות את הקי של טיביאן והצכעים של שאנאל. האורחים היו עושים לו בחינות ומדיזים ראש בפליאה עצומה. השמועה על הילך עם הידע הפנומגלי התפורה בריונגוף. כעבור שבוע דפקו על הדלת עתונאים מהרדיו הגריםי, ביקשו לראיין ולצלם את הפלא השביעי. סימה סגרוז להם את הדלת כפנים. היא היתה זאת שפבעה את הפונים של הערכים. ידעה תמיר לעצור בומן. דקה לפני המעירה, לפעמים

סימה מסקין היתה אשה ייצרית. עם נברים שמרה על דיאלוגים שהעריצות כהם היו הצר החום למשל, אורי צבי גרינכרג ואריה ארוך עלו במדרגות עם פרחים. לפעמים קנו ספר. איתם היא דיברה על מה יכול להיות משעשע ברריוסים שבינו לבינה, ומה יכול להיות פחות משעשע ברת.

כצד הריאלוגים השרצים היו גם אהבות ממש. עם הוו היתה כמעט דרמה. הזו חיה יודד כל יום קימה, לשעמים שלוש פעמים ביום. הרא כבר לא נקש בדלת. המחיצות שסיפה והוו החוים בין יד לרגל היו שכומות. (ומשך בעמוד 19)

17 Macalo

חברת ברנוביץ בונה את פרוייקט המגורים היוקרתי "מרום בול" פרק חדש במושג המגורים קרוב - פרוייקט "מרום בולי ממוקם ברח' בול בתל אביב, נושק לרח' דיזננוף ומצטלב ברח'

אבן־גבירול. קרוב למרכזי הקניות חבילוי וחעסקים. גבוה - מגדל מגורים מרהיב המחנשא לגובה זו קומות מעל העיר. שקט - ללא המולת ככרות ללא כבישים סואנים, "מרום בזל" הוא הפרוייקט השקט ב-ותר שחוכל למצוא בליבו של העיר תלאביב. מרום בול" - מגדל בן זו קומות מצופה שיש איטלקי.

טות בול - מתו / בן דו קומות סבופת שיש איטיקי. דירות בנות 3, 1 ר5 חדרים. 4 קומות אחרונות מיועדות לפנטתאמים ודומלקסים. לובי אלגנטי גבות ורחב ידיום, שומר סף 24 שעות ביממה, טלויזיה במעגל סגוד לבקרת הכניסות, בריכת שחיה, חדר כושר, ג'קוזי, צלחת לקליטת שידורי לווין. תשומת לב מירבית לבידוד ואיטרם, קירות חוץ כפולים, זינוג כפול ותריסים חשמליים. בחדרי ומגורים רצמת שיש איטלמי. חלוסה פנימית בטנוו אפשרויות ובומישות רבת. איטלקי. חלוקה פנימית במנוון אפשרויות ובנמישות רכח.

בוק המועלים מלווה את הפרוייקט בשיטת מימון חדשנית. רוכשי חדירות יקבלו ערבויות בנקאיות צמודות לפי חוק המכר.

כה אהנדעוד... כה להכיר את פרוייקט המגורים היוקרתי "מרום כול". אנו כאן לרשותך- חברת ברנוביץ חברת בנית מהוותיקות בארץ ומהגדולות בעוף. לתאום פגישה אוא פנה למשרדנו חראשי, תל־אביב, נח" חשמונאים 105-107,

בנית וביצוע: אצ ברעביין ובניו קבלנות ובניה בע"מ מקבוצת תברות הבניה אצ ברעביין ליווי פיונטי:

בנק המועלים בערם חבוק המוכיל בענף הבניה במדינת ישראל

קבוצת חברות הבניה נוסדה – 1922

לפעמים מתוחות. היא עברה על כל שורה שהוא כתב, העירה הערות. הוא היה מקשיב בתשומת לב. אחר כך היו נפנרים, לשיחה אחרת, יותר ארוכה, אצלו בבית, בקומה העליונה. הוא לחץ עליה. רצה אותה לידו לחיים. היא הכירה לו את אכיבה קושניר, שהיתה מהנעירות שהסתוכבו סביבה בביות.

מסקין שמר מרחק של צער מהסיטואציה, צפה נשחיקה מחצר. היא הקפירה לשים את כל האמת על השולחן ביניהם כארותות בוקר. סימה לא הסתירה מאוון שום דבר. בימים מאוד סוערים הוא היה הולך, פותק להצנות. לא היה דברן גדול, מסקין. אבל הבין את היצרים החוקים של האשה לירו, ובתכונה פיקחית נפה את הסוף של הדרמות, חיכה במבלנות עד שיעבור יפרק" בעניר אצבעות בין השערות. אלתרמן אמר לב את הפטרוויליות, היא שתתה קוניאק בקפה 'פרק" עליו שמסקין יכול לשחק נפלא אדם שבור. אחרי שהזו עם אחותה אירה, מספרת לה בהתרגשות בפולנית, בין התחון עם אביבה קושניר, מסקין היה זה שנסע סינריה לקפה ולברנרי, על הרומן האחרון שלה. אירה, ליוושלים לבקר את הזוג. הזו היה מניח כף יד גדולה האחות הגרולה, ליירי מהוגנת, הסמיקה לפעמים, אבל על היאש של יוכלי, מפנק אותו עם הרבה אהבה. סימה היתה זאת שתמיד נשארה להחזיק לה יד כשעות לא הצמרפה לביעורים כירושלים, נשארה בדירה כתל קשות. והיו הרבה כאלה בסוף הרוך.

> הרושת, למעשה, התחילו הרבה קודם, כאמצע שנות העשרים. סימה מסקין ישבה בסלון, בחודש התשיעי לתריונה עם אמנון. הפעמון צלצל. סימה מחה לנחורה צעירה, בת שש עשרה בערך, שההורים כלה היו נכנסים ויוצאים אחר הצהריים כסלון של סמב הן החליפו חיוכים והבתורה ביקשה לראות פסל סהיה מונח על המרף. סימה סוכבה את הגב כרי למריד, וקיבלה את הסכין ישר לתוך הצלעות. פצועה, נארש התשיעי, רצה התוצה לרחוב. הבחורה גם היא רצה וצעקה "רקרתי את סימה".

גברת מסקין אושפזה ב"הרסה". הרופא אמר שווא לא יודע מי יצא חי, התינוק או האמא. הבחורה הצעירה הורתה שהיתה מאוחבת עד שרוף במסקין. במשפט קיבלה כמה חודשים ככלא. סימה ואמנון יצאו בריאים מהטרגדיה. הפחרים של סימה, העצבנות שלה מכל דבר לא צפוי, נמשכו קנים אתר כך. אידה, אַתותה, ישבה לידה יום יום אתרי המקדה, משך שנה שלמה. בגלל המציעה יעצו לה לא ללדת יותר, ומרי פעם היתה עוברת טיפולים בריאה.

נשונסקין הישקה את הפטרוזיליות בבית, היא ישבה בקפה עם אחוחה, ולספרח לה על הרוונן האחרון שלה.

את יוכל ילרה כמעט עשרים שנה אחרי אמנון. היתה מעל גיל ארבעים. יובל, יודעים להגיר אנשים קדונים, נולד ביתוך מחאה קטנה, או פרובוקציה, אחרי הומן הנחל עם הוו. יובל היה הפיוס בין סימה ואהרון, מוענה הרכילות הקשותה.

אכל נסך הכל היה ברור שכולם מכירים את סימה כי היא אשתו של שחקן מפורסם. היא נהנתה להויע מפניל אהרון מסקין הרבה, יותר ממה שהוא היה צריך, צו ממה שהיה צריך בכלל. לאף אחר מחילרים אמר היה להתקרב ולשאול שאלות כשהוא מילמל או צניעת נסיסית. לכולם פנה כי מסמס היה לו חיוך רחב וטוב לב לכל אחר.

הוא אהכ את הבית. במרססת גידל פטרווליות ותבלינים אתרים. פורטרט שלו מגבס שעמר על החלון, ד המסרוויליות, וכה לנסבופי יד נלהבים מסתם אשים שעברו למטח ברחוב. הוא אהב מאוד למפח לנה מיוושהי השלמה דקה. כשנוא תושקה בתשומה בשביל מהו יש במקרו מציצות מקלשום.

סיתה ואמנון. את יובל ילדה עשרים שנה אחריו, אומרים שבחור ולחאה סטנה או

פרובוקציה אחרי הרוולן הגדול עם הזז.

חזרה לשנות השלושים. הרומן של סימה סירקים, נערה ממשפחה תל אביבית מכוברת משררות רוטשילו 41, הפתיע מאור את הקכוצה של "הבימה". המופתעת העיקרית בחבורה היתה פאני לוביץ, שהיתה בת זוג לחיים של מסקיז. היא רק קפצה לשכוע לפארים וכשחזרה, היתה במקומה אשה אחרת ברירה.

פאני לוביץ נזכרת בסימה בטון שיש בו גם הרבה תום. פאני קיפלה את המרירות, אם היתה, ועברה לגור כדירה ממול. במשך הזמן, מיגנטה הכחורה הצעירה עס הטמפרמנט הלוהט גם אותה. פאני מצאה את עצמה מתייעצת עם סימה בענייני בגדים וגם בעניינים אחרים. פעם, כשהלכו שתיהן יחד ברתוב, הצביעה סימה על חלון ראווה ואמרה: "פאני, את החצאית הואת את קונה מחר". והרברים התרחשו פוצות או יותר בקצב הוה. סימה אמרה, אחרים הקשיכו, לרוב ביצעו. כשפאני היתה חולה, סימה הכינה לה מרק חם. ויובל, הילר של סימה, רץ מכית הספר ישר לרורה פאני. "למה אף פעם לא התחתבתז" היה תמיר חוקר אותה, ומי עונה לעצמו: 'אולי כגלל שאת לא יפה".

גם חנה רובינא, כמו פאני לוביץ, היתה בת בית. לפעמים הצטרפו גם פינקל וקלצ'קין. הריאלוגים של "הריבוק" נטחנו מכל הצרדים. מסקין היה לומד את הטקסטים שלו ברתוב. היה מתרחק מ'כטית', שם שכו החברים, צוער לכיוון רחוב הירקון, וממלמל. אנשים ברחוב, כמו חברים בתיאטרון, כמו המנקים, אהבו אותו. אי אפשר היה שלא לאהוכ אותו. הוא חילק חום לסביבה בלי שמשהו יילקה ממנו. כסוף פרמיירה היה נכנס, ומברך, ומחבק ולוחץ ידיים. מפרגן ער הסוף. הוא לא ידע מה זה רוע ולא נחקל כו. אסילו לא טרח לקרוא ביקורות תיאטרון. אנשים זיהו את השקט

הפנימי שלו, שהיה מעורב בלבביות ותום, וקרו לו. מסקין הודקן מאוד, ראיתי אותו צוער בירקון, אמר מישהו לפאני. שטויות, אמרה פאני לוביק ברוגז, הוא פשוט עובר על תפקיר הכומר כ'ועקי ארץ אהובה". מסקין ידע להרגיש את הפרטנרים שלו. לוכיץ למרה ממנו שלא חשוב איפה עומרים על הבמה. אם הנוכחות של השחקן חוקה, היה אומר, אף אחד לא יכול להסתיר אותה. את המשפט הזה היא ניגנה הרבה זמן לתלמידים שלה. פאני לוכיץ אומרת שבניגור הפתיק שעות ארוכות טקטט של תפקיר בהצגה חרשה. מאחרים, מסקין ידע לעזור במילים טובות, במגע של לקשיתות שיש בה עצמה, ולדרישות הקפרניות שלח הכפרון שלו לא היה מושל בספק, וליוותה אותו יד, לא פתר להפגין אהכה לפרטנו נולו על הכפה. לא

ם לסימה מסקין נתן את הכמה וידע למחוא לה כפיים בסוף כל מערכת גם במאכקים יום יומיים עם חילרים היה שומר על עואליציה עם אמא, אחר כך חיה ניגש בשקט בשקם למימה למוים, היא אהבה לספח קחל שמחא מחיאות כפיים של יובל ונותן נשיקה, חיבוק ועור נשיקה. הגברת מעדות לכשתם שלו. לכולם היה ברור שסימה היא מסקין לא האפינה כארוחות חמות או טריות מדי מתרון הנדולה של מסקין. הצבעים הנועזים שלה לילדים, כששושנה שרעבי, העוורה, הציעה מעם היו מוקסמים ממנה, אני חייהי נסגר בחרר והם היו תייו על השתיקות הצבעים הנועוים שלה - ליגרים, כששושון שי עדי היה גבה. שאלה - נשארים לירה שעות, שומעים את הטיפורים שלהי היה בים השתיקות העמומות שלו. היו ביניהם ונים, להבין ציפס לילר, סימה מסעון הרבה גבה. שאלה - נשארים לירה שעות, שומעים את הטיפורים שלהי

אבל סימה מסקין גם חיכבה מאור ארוחות גורמה. יובל זוכר איך כל המשפחה היתה צוערת פעם בכמה חורשים למסערה במלון "יררן", בקרן קיינית פינת בן־יהודה. אחרי שהיתה גומרת לאכול את הכבש בשמפיניון, היתה נשענת אחורה ככסא, אומרת: בשבילי, הכי טוב, לחם שחור עם חמאה.

יוכל מסקין, אמצע השלושים, עיחונאי ב־קול ישראל", גר עם אשחו חסירה סטולרו, ומיקי, הכן הקטן, בפרוג 33, ברירה של ההורים. הוא שונא מראש בחים מסוררים עם שלוש שורות של תמונות על הקיר, סירורי פרחים טריים כוואוות, ורהיטים בזוויות אינטליגנטיות. השטיח הפרסי האדום על הריצפה מכוסה כתמים, הרשת הווינאית בכורסא של אמא קרועה, הפסל של אכא משמש בתור כוננית ספרים והווילון המהורר מפורר בקצוות.

כששושנה העוזרת הציעה פעם להכין צייכס לילד. סימה שאלה, בשביל ונה? יש בתקרר קציצות משלשום.

יובל: "אמא היתה אנוצנטרית ניספיק כדי שאני לא אפריע לה ולא אנרום לה לרגשי אשמה. למשל, כשהיתה מבקשת ממני לנגן קצת פוצרם לאנסים, ואני ורי ידעתי שאף אתר מהם לא הקשיב. הייתי מפסיק כמקום הכי לא הניוני, נינס אליה, והיא היתה אומרת, 'איזה יופי ניגנת'. כלי ככלל לשים לכ למה שקרה, ואני הרי ירעתי. זאת היתה עור הוכחה כשבילי.

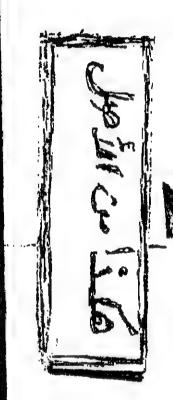
"בכלל, היתה איזו הרגשה שהיא אוהבת אבשים ורים. היתה מאוד נדיבה איתם. אמנון ואני נעובנו, בתור ילדים קטנים, לכד בלילה. מחדתי פחד פוות, ולפת לי זמו להשיג מהם, בצרונות, בייברסיכד. פעם אתת ביקשתי מאור שלא יצאו. הם יצאו, אני לא התעוררתי ולא הרגשתי, למחרת בכופר אבא בא, אמרו 'הבטחתי ולא קיימתי, גלך לסרט כתור פיצוי'. אני רוצה להאמין שבעניין שלנו הוא תתקפל לידה. נתן לה את כל החום והחווק שהיתה צריכה. הצורך שלה באהכה היה מאור חוק ואכא עוד לה לקבל את וה. אני זוכר שעור לה בהרבה רברים שלא עניינו אותר, אני זוכר אותו רוחץ כלים, מנקה רג מלתנ נותן לה לחיות אפילו קצת על חסכונו.

"היה לה צורך במתח ריגשי יום יומי, ועם אבא היה לה קשה לפרק אחנו, או היא רכח איתנו. לא היה יום בלי צעקות. אכא הקשיב בהצר. אני זוכר את אכא פאסיבי וטוב ואת אמא לאיפאסיבית ודעה לקח לי זמן רע. אל אכא יש לי טענות נואש - לא כלב. איתה, אני חושב, השלמחי רק השנה, אחרי שהיא מתה. ואת כל הסיפורים הנוראיים שעברוני איתה, מיפרתי עם הרבה היפוד כדי לרכך, או בתור הננה.

"היא הלכה עם הספונטניות, עם הראש סלה, הרבה יותר רוצק ממנו. היה לה בשרון להרלים אנשים. להחת מעניינת בלי להיות מניפולטינית. תברים שלי

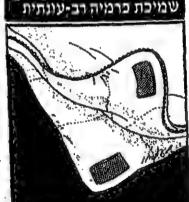
(חמשך בעמוד 46)

१९ साम्हर्गाव

כרמיה סופר ס. השמיכה היחידה בישראל המיוצדת מהסיב המהפכני קואלופיל. סיב חברת ענק בעלת שם עולמי, ומבטיח שמיכה קלה בהרבה משמיכת פוך אבל מחממת ב-22% יותר. זה מה שנקרא - סופר שמיכה! משובח 100% כותנה בצפיפות גבוהה מאוד.

חודש במבצע שמיכת חורף חלקה פייברפיל 150 / 150 ט מ - ליחיד רק 50 .50 ט שמיכון חורף - הוכופיל 150/20 ס"מ - ליחיד 100.51 ש" "ש 176.39 - ליחיד - 150.200

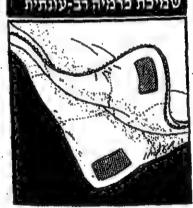
כרמיה סופר סופר שמיכה

כרמיה סופר Q. חמה, קלה וטובה יותר משמיכת פוך, אבל עולה פחות.

הקואלפיל פותח במעבדות חברת דאסקטם. הבד העוטף את כרמיה סופר ם הוא בדפרקל טוג הבד היחידי המאושר ע"י חברת זאספטם.

לכרמיה סופר ם אין ריתות לוואי, היא אינה גורמת לאלרגיות כמו שמיכות פוך, ולמרות הכל - מחירה של כרמיה סופר ב הינו ב-50% בלנד ממחירה של שמיכת פוך.

> ..וכשהנכדים באים. יש לי חידוש עולמי:

כרמיה רב עונתית, שתי שמיכות קלות המתחברות באמצעות סקוצ' (ריץ'-רץ' אמריקאי) לשמיכת חורף אחת. שמיכת כרמיה רב עונתית מסיב הולופיל מהווה פתרון מושלם גם לחורף הקר וגם

ועוד הצעות חמות מכרמיה

שמיכה חורף - ווואלופיל

יהונתן גפן

כל מעם כשאנחנו שומעים ברדיו, בטעות, באיזו תחנה שלא שובתת, שאי תודאות

בווליסטריט עדוין ומשכת,

או על עוד שלכת של ספקולנטים שקפצו מנמתיחם אורי שהפטידו מיליוני דולדים שמעולם לא היו שלתם,

אוזנו מרגישים חנאה מסויימת,

אינו יד מנחמת,

אמילו אלוחים,

למחת עניים.

שאלי יש בכל ואת איזה כורו עליון,

אחוו לא ממש יוצאים לרקוד ברחוב

אבל מפולות־מניות עושות לנו טוב.

ולפטריט הוא לא חרחוב שלנו,

ולשות שוה לא מוסרי לשמוח –

נשמשהו מלמעלה מתחיל לצנוח, קשה לנו להילחם במרגשות

בשאחנו קוראים בעמוד התדשות

מלאים ניידות עם מקצרים פנעקעיים, שקומצים מנגות, ונומלים 1,848.49

ושוות, עם צלצול הפעמון חזול על הכוסית הראשית של הכסף הגדול.

משום אנחנו שמחים שאנחנו אנשים

אן מקפידים על אוכויידראפט קבוע בבנק.

לוקחים הלוואוה בחורף לקנות לילד מעיל,

שעונרים קשה. מרים ומיואשים,

פעלמים ריבית, וכטמנו נישמק,

מברות חודש לפני שהוא מתחיל, אבל אין שכנת שנקפוץ כי אנחנו כבר

לכן נפאנהנו שופעים על עוד מפלה

אנחה לא וכולים לותמפק מלשיר:

ולפעמים, אנחנו אפילו חושדים,

רק פענקולנטים ושודרים.

קדעים שאין לנו לאן ליפול.

ומישים לעצמת, לכמה רגעים,

אחנו, שלקחו לנו חכל,

לבוות ענוים.

כרחוב העושר חקל, רחוב תקיר ותקללה,

שאולי העולם הזה בכל זאת לא מורכב

את הקישות תבנאלית זהזולה תואה.

או החלוצה והחולצת)

- וחפיקים אוזוז מכל פרוסוז,

ו מצאים הכי למעה שאפשר.

"דו איזה עולם נפלא"

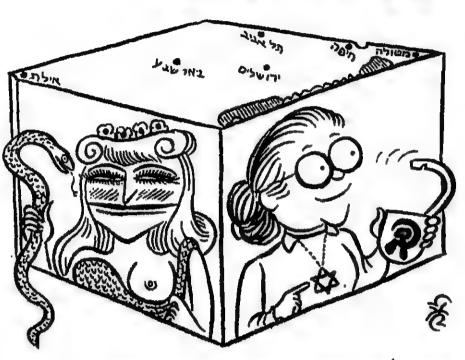
אחם נותנים למס הכנסה.

ול מהמרום עשירום ים חיקי ג'ימס בונד אלנגסיים

זה עלה ביוקר לחיות ברוקר,

נערפה מעולם לא שיחקני,

שמחת עניים

מסורכת העליה ומסורבת החזיה. החלוצה והחולצת. לחצי העם את חצי המלים מהפה. הציצונית הנרולה והציצונית הקטנה. ואין לי ספק הללו ביתר להופעה בפארק הירקון, אין ספק שהפארק היה מתפוצץ מרוב אדם. שתי נשים שעונות לשני העמים היושבים בציוף עם ישראל, שגאולה כהן אומרת אותו בנשימה אחת, "עמישראל", וארך המנגאל והסינומה. ארץ הנכיא וארץ ה"לכיא", ארץ זבת חלב וארץ זכת זיבה. ארץ הצכי וארץ הצכא. ארץ אידה וארץ צ'יצ'ולינה. ואולי, אם בפקום רוסציה שנותגת לנו במעגל טגור את צ'יצ'ולינו־פרס ואת ציצ'ולינו־שמיר, חהיה לנו רוסציה של יהוריה גאה ואימלקיה חסרה מעצורים, אולי או סוף סוף ההיה לנו הנהגה המתאימה לנו, ויבוא שלום על (או מתחת)

> שתי נשים שמגלמות את כל הטוכ והחיוכי שבעמנו הבכיין ותולנארי. אידה נודל בכתה ככותל כי שבו בנים לגבולם, וציצולינה בכתה ב"סינומה" כי לא היה מלא. אירה מחזיקה שלט "שלח את עמי", אכל לא אומרת לאן, ואילו ציצולינה מחיקה נחש שיכול להעלם בכל רגע; ואחרי זה – לך תחשש אותו. אידה מסמלת את החוון, וציצ'ולינה את החוה. את אידה אפשר לראות חינם, ולזרוק עין על האיטלקיה יעלה לך 100 שקל, לא כולל מע"מ ונחש.

אם שתי הנשים הנפלאות והאמיצות הללו היו מתאחרות לאשה אחתן ששמה אירולינה, אולי סוף סוף הייתם רואים כיצר בראית האשה המושלמתן שהדי הה חקובו של כל גבו וחצי זונה. כל גבר שיתחתן עם אידה יראה את עד שבא מגיע לבחור הארץ, ואו ובא מחלים לנואת ציבולינה בחלומתיו, וגבר שיתודון עם ציצולינה לא ישן לעולם, ויחלום בהקיץ על אשה מולידיה, אשה

העצה.

העצה הראש שלהם, אני לא אתמלא אם העצ"ם

שים שראר בעתוני התודש האחרון, יראה הרתיים האמינה היותר מתוניים. האת ביתונה היותר בעתונה היותר בעתונה היותר בעתונה היותר בעתונה היותר בעתונה היותר בעתונה בעתונ

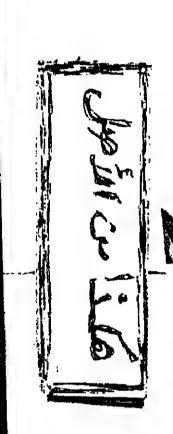
אירה נודל זכתה לככוד פשלכתי. לצ'יצ'ולינה שאם מישהו היה מפגיש את שתי הנשים הרגולות - לא נתנו אפילו להכנס לכית הגבחרים שלנו, ותכל, כי או מוף מוף היינו רואים למי סס יק ביצים.

צ'יצ'ולינה עושה מעשים כנונים במקוכות ציבוריים, אידה עשתה מעשים ציכוריים במקומות מענים, ושתי הנשים הללו הן שני הלכי רוח הנושבים כציון. ציונית שרופה וציצונית חשופה, שבינעו את המרינה איבעים יום, עד שהחודש משפם דמיאניוק, וכולם רצו לערוץ הכני, לראות מה שלום שפסל.

כל מעם שהמצב קשה, אני מתנחם במחשבה שאנחנו לא לבר: שאולי יש עולמות אחרים, ישים והכמים מהעולם הוה שלנו, השטוף בסיפשות, מפולותיבורסה, צ'יצילינות זאיודם. אני נוסא עיני לשמים, כותר לי איזה כוככ סולידי, ואומר: הנה, אולי על הכוכב הוה יש איכות חיים אחרת, אולי יום אחר נוכה ככיקור של יצורים מכוכב אתר, אינטליגנציה מעולמות אחרים שתעשה לנו ביתיססר ותראה לנו מאיפה משתין הנצח.

. אבל כל החלומות הללו נומרו כבוקר אחר בהיר כפקראתי את הידיעה בעיתון של העכ"מ שנחת בחיתה, ואו הכנתי שיש גם עב"מים רכילים. עצם בקתי מחוזה שעולה על תוללית שלו, נוספ דווקא במיוכלה של חימה - אי אמשר לחשור בו האינטליגנציה, זכל הטיכויים שמרונוי בעום דפוס ער

21 HINEDIO

אופל אומגה עם המפרט המרשים יוצרת טטנדרטים חדשים במכונית מנהלים

מבנה אירודיומי עם מקדם גרר 0.28 הומוך ביותר שהושג עד כה במכוניות נוסעים OHC 1.8I מנוע רב ביצועי = 115 כ"ס לבלימה + הזרקת זלק אלקטרונית מינת חילוכים אוטומטית + Overdrive

ש מערכת בלמים חדישה הכוללת כלמי דיסק לכל 4 הגלגלים עילת דלחות מרכזית, כולל לחא המטען ומכסה חדלק צמינים רחבים 185/70814 מראה חיצונית מתכונגת מבפנים אופל אומנה בדגמי GLS, LS וקרוון בעת לרגל הצגת אומל אומנה בישרי

במחיר הכרות החל מ־".60,937 שיח

כולל מעים. לא כולל הפקרה. לפי מחירון החברה מם. 28/נסט מיום 10.81 ו (0.88 ש"ד - 1 ברם

משרה האשר וחצונה; פ"ה, פ. ארה, הישרה 2 על המונים;
אלמות הענות לאו על הלו בל".
"הלמות הענות לאו על הלו בל".
"האליות השנית ומענה בל".
"האליות השנית הצליכה ב, על האנאני מישה: דוך יש 12, על האנאני ב" ב" מורי השאות א, על על מאנים; הישה: דול המצויר ב" של 1, על 1,2512, פ"ח: יש את פל"ר, על ברואי בעל מווווף.
"מישר, על 1,2512, פ"ח: יש את פאליק, על יתווני, העוווי "שום" בש",
"הורה, "מוק על, ומיווא ביותר, נישאיה ויוסף פרולי, פאולום האישי על שנוצר.

המניע להצלחת אופל בישראל

לוח מחוונים דיניטלי (CO2) לפי תומנה פיוחות

טר אלפרד שרמן: עשר שנים היה כתב "הארץ" בלוגדון.

אמנון אבדמוביץ (לונדון)

119949494911

אלפרד שרתו,

. ארגרש תאציר

ריביו של העחונאי,

, היעראלי לשעבר

אסכיאים שזו

האתירה היחידה

בהגותה. אחרי

מצרפתי הגועני

לנו בן לוועידת

אבוכה אהלכח על

שהוצין את

כלכלי למפלגת "הציתים הכלליים" וכתב מאמרים בעיחון

שודת הטרתנים הימנית, המפטפטת את דרשותיה על פני כל מאוכזכים כאלה התגבשי כביב מנחם כגין ושביאל כץו, זמאוכזכים סנטימטר פנרי בעיתנן וגל־אתר חופשי ברדיו – אהדון פאפו, נתן מסינ זה מצויים היום בסביבתו הרהיקה של הנשיא רונלר ריינן. ברון, בנדי – עוד הגיגן ימני המצרצר ומטרטר מבוקר(טוב ישראל)

> נישואיו לאשה ישראלית, כת להודים מוותיקי ראשון לציון, בוועידה בינלאופית למורחדתיבתים. יכלה להקנות שורשים להנותו. אלפרך שרמן, סר אלפרך שרמן, היה במשך שנים אחר

האנשים הקרובים כיותר למרגרט (מגי) תאצ'ך: היה יועצה, נציגה וכותב־נאומיה. כאשר תאצד נעטרה בתואר ראשיממשלה – נעטר שהמן בתראר סר. חבר מסדר האכירים את החואר קיבל מהמלכה, "תעניק לשרמן תואר "סר", ומספיק אכנה כדי להתרחק מבנו. כי אכל הידיים היו ידי ראש־הממשלה.

שלו שאינה נגועה תאצד, צריך אולי להדחים לאיראן, אל יחסי רפסנג'נייחומייני: להיפן, כאורה ועידת הסמרנים. הומנת להיפן עוררה תרחושה שרמן, כמו הפסנג'ני אצל חומייני, התקרב אל האצר בסרם דרך ציבורית לא כליינור זכעתונות אלא גם בקרב השפרנים. להיפן כוכבו. במערכת היחסים שביניהם הוא סיפק את המשנה הרעיונית נותר בכית, ושרמן נותר לתת הכברים. והיא את האמונה ודא את האינטלקט והיא את הטמערמנט. שרמן הוא מצר על כי חבריו לבפלגה ההניצו הורצנות לשמוע את היה מועד אותה כבדידותה, טופח על שכמה ומפום כאוונה, שיום דעותיו של להיפו, מידיראשונה. והוא מתהדר כתקדים וירגילים: יבוא, היא תהיה ראש:ממשלה הוא יועצה הקרוב. ותאצ'ר משלימה לפני עשר שנים, וירגילים, עורך שכועון קומוניסטי במוסקיוה, את הפומון: אני ואתה נשנה את העולם.

אני, אומר סר אלפרד שרמן, המצאתי את מרגרס תאציר. האורת לימים, הוא כוען, נוכתו לדעת שצרקתי. אפילו אבא אכן יריביוי הלענניים, בעתונות ובמפלגה השמרנית, מסכימים שזו אמר לי שצרקתי.

שאומרים וכמה שכותבים

מבוכה מהלכת

אלא שמאן הרבה מים זרמו בתמוב, והטלפון היומי הלוהט בין מר אלפרד למגי החקרד ער נוים. מוכיד המפלנה השמרנית נשאל לאמרונה אם הדרך לארונה

שנת 1952 עלה לישראל יהודי מבריטניה ושמו, אלפרר 🏻 של תאצ'ר פתוחה עדיין בפני שרכן. לא, הוא אמר, אלא אם היא לא שרמן. הוא נקלט כמשרד האוצר בירושלים, שימש יועץ מבחינה שהוא מתקרב.

הסבריו של שרנון להתרהקות ביאשיהניבשלה ניתנים לסיווג עם אותו פוג אכזבה המאפיין מקורבים לפוליטיקאיים ימגיים, אילמלא יוד חזרה לבריפניה כ־58" – היה מאכלס, בווראי, את שהגיעו לשלמון ולא מימשו את מלוא תפישתם הימנית הפרועה.

"תאצ'ר", אומר שרמן, "לא קיצצה בתקציב. היא תומכת בעקיפין במשטרים קיפוניכטים באננולה ובמוומכיק. היא תוככת

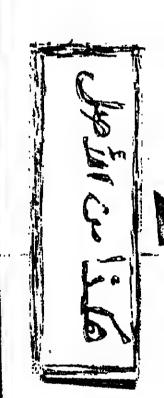
שאלה: מה דע ביועירה בינלאומית: תשוכה: "אתה לא יודע שלישראל אין מה לתח בילנד

תאצד היתה כנראה מספיק תנונה כדי לדאוג שמלכת אנגליה שרמן הוא מבוכה מהלכת על שתיים. תחבולת הראווה האחרונה כדי להתחקות אחר סודיכותו, שפג בינתיים, של שרמן אצל שלו היתה הפרובוקציה של הומנת הפוליטיקאי הצרפתי הגועני.

ביקר בלונדון. בניגור לעציו שרמן, ההרימה הקהילה היהורית את

בתור בחורגמן של לחיפן ומקדם מקירותיו, היתה לסרכן שרמן, תברו למפלגה סר קיית ג'זון ואתרים, איבתנו את בעיה עם ההתכטאות של להימן לפיה, השבורו היהורים בתאייגוים תאצד ודחתו אותה לראשות המפלגה. "ראיתי", הוא אומר, "אפה היתה פסיק קטן במלחמת העולם השניה. רברים אלה, אומר שרמין, שנוטה לאמץ רעות נכונות, נהרצת, אמיצה, לא מתחשבת במה - הוצאו מהקשרם על־ידי העתונאים הטוציאליסטים. עכרתי ואת על בשרי, הוא מספר, אני אמרתי שחיילי האטאס. שנופותיהם סמונות בבית הקנרות בבישבורג, היו בחורים סובים אילפלא היקואתו על ידי היטלר שהפכם לכסלצות. והעוענאים הפציאליסטים כוובו

שאמרתי שחיילי האמאמ. היו בתורים שוכים לודיפן. עלימי שרמו, אינגר בוען ולא אנטושמי חוא רק שונגרי משני מיליון שנוים ערכם ווא לאיין בישה יאני שאל איתן ששני מיליון שניים ערכם ווא לאיין בישה יאני שאל איתן

שרך ה"דיילי טלגרף", שהודדו לרכוש את עפו.

עד אפסית, התנגרות לקליטת מהגרים צבעוניים.

מפרסמים את הגיגיו כשמחה ססגונית מתבדרת.

לחשוב הכל, לפטפט הכל

אילו נשארת כארץ, שאלתי את סר אלפרד, חיבן היית שם

כשנותי בישראל, ווא אומר, הייתי איש ה"ציונים הכלליים".

סר אלפרד שרמן, יהודי בריטי, בעל השכלה גנורנית והאוה

ראוותנות, הרחיק עצמו מכל הקחילות, כולל הישרית. הוא בעלים

של משרד פרטי לעיצוב דעת קחל, מחקרים פוליטיים ותחליו

קבלת החלטות. על כרטים הביקור שלו רשומה סיסמה לטינית

ואכן כן. חוא מעו הכל, לחשוב הכל ולפטמט הכל.

מגרשום שוקן אייאפשר להתפרנס.

מכחינה פוקיטית:

המעו לחשוב יעו הכל.

שרמן ל"חם מדי" כרי להחזיק כו.

של השמרנים.

(המשך מהעמוד הקודם)

אוכיר המפלגה

לאחרונה אם הדרך

לאוזנה של תאציר

שרתן. לא, הוא

לה־בן, על־בי

שרתן, איננו גזען

ולא אנטישוני. הוא

דק ונתנגד ששני

ערבים יהיו לאנדחי

איליון אהגרים

בתור ישראלי וכתור סוציאליסט, אומר שרמן, האם טוכ לישראל

שרמן מתקשה להכין מדוע יהודי צרפת אינם עטים על המציאה וחוכרים אל להיפן. בריוק כשם שממשלת ישראל, משום פתוחה עדיין בפני מה, נמנעת מליצור עימו קשר ולהומינו לירושלים. יש לו, בעניין,

אתר, אלא אם היא לא ולבחינה שהוא

הנהגים כלונדון לא מטומטמים כמו הכורדים בתל־אביב.

הכיבוש, ילדים של דילירים".

שאלה: אורת כריטי שחזר לכריטניה ממרינת־ישראל. מה היית

תשובה: בישראל יש ארכעה מיליון תושבים כלבר, זה לא העולם הערבי עם מאות מיליונים. המעסים מבין הישראלים שרוצים לחגר צריכים לנהל משא ומתן אישי עם שלטונות

בצעירותו הצטרף למפלגה הקומוניסטית. כגיל 17 השתתף כמלחמת האזרחים בספרד, את כתיכתו תעתונאית החל ב'אוב צרוור". מאמר כיקורת חינוכי שכתב בגנות "הסגנון התרש" -

ששני מיליון ערבים, מתופללים על ירי טהרן, פרכלוס ורמשק, יהיו השונרכיח נשאל לאזרחי צרפת? וממי הם יגולו מקומות־עבורה, מהפועלים

טענות קשות נגד שגריר ישראל בצרמת.

שרמן, לזכותו ייכתב, מגלה עקביות בנושא. יתכן שתוא אןי הקרים את להיפן. ככר בשנות הששים כתב מאמרים ב'דיילי טלגרף" (וב"הארץ") נגר קליטת מהגרים צבעוניים בארצות אירופת. ומאז וער עתה הוא משמיע אמירות כגנות "צכא השחורים" של ארצות הברית, הפרויטיות של מעמר העוברים, ונגד תיירות היוצרת מקומות־עכורה למלצרים מרוקאניים.

כשביקשתי ממנו הדרכה איך להגיע לפגישה עימו, במועדון־חברים יוסרתי־אליטיסטי – הוא אמר לי, קה מונית,

אם מנפים את הסננון ומפרידים תוכן מצורה – מנלים ששרמו מצכיע על כעיה אמיתית, אם כי לא על פתרון אנושי: ארצות מערכ־אירופה שטופות גלי מהגרים. ומרינה, כל מרינה, נהנית מזכות מוכרת לעצב את אופיה וצביונה. הבעיה של אנגליה היא, שמרבית המהגרים אליה (הורים, פקיסטנים, אפריקנים) הם פליטי העירן הפולוניאלי של בריטניה הגרולה, דור הבנים של מרוכאי

אלפרד שרמן גדוש ידע, אוטורידקט, שולט בשפות רכות, מסוג אלה שההשכלה שלהם גרולה עליהם ככמה מספרים. כרי ליישב את המתירת שבין התנגרותו לקליטת מהגרים לבין היותר יהודי אזרח בריטניה, הוא נוסס למלוא יכולתו הדיאלקטית: ההורים שלי, הוא מסביר, הגיעו לבריטניה כפליטים, בטרם היתה מדינה יהודית. אני נולדתי כאן.

שאלה: אבל כשנת 58' היתה ככר מרינת יהורית. תשובה: כן, אבל אני אזרה בריטי.

כותב ואומר אילו מיליוני ישראלים היו מבקשים לתגר לכריטניה?

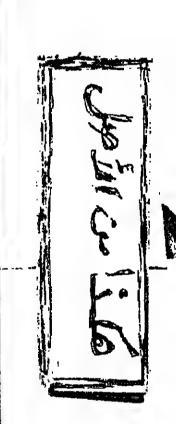
הסגנון החרש

אלפרד שרמן, 68, ועיריקומה ועגלגל, נולד למשפתה היום הייתי כוודאי שרוב ברעות הבסיסיות לליכוד, אבל בחנות מורחיאירופית. עניה שהיגדה ל'איסטיאנד". באותן שנים היה לשמעון פרס. אני מאור מכנד את פרס. ה"איסטיאנר" פרבר לונרוני־יהורי, שבו השמה המרוכרת היתה ייריש, לא אנגלית. שם היו תיאטרון אירי, בתייכנסת, כתייתמתני ומסוואות.

הוולגאריות המילולית של כתבני שנות הששים – צר את עינו של בראשית שנות השבעים הקימה המפלגה השמרנית מבון למחקר פוליטי, והעמידה בראשו את ה"ה שרמן וקית ג'וזף, המבון היה למדרשה הלאומית של השמרנים. מהמכון הזה יצאה תורה של שוק חופשי, איש לגורלו ולייחוסו, מעורכות ממשלתית מינימלית לפני שנים אחרות הצטרף ג'ווף לממשלה, ושרמן הודה מהמכון, כברכת המפלגה כנראה. כשל דעותיו והתבסאותיו הפר מקורביו המועטים יאמרו שהוא קורכן האנטראינטלקטאליוה בינתיים כא הקץ גם על עבודתו כיטלגרף". לדבריה, נמבח מניות העיתון לאיש־עסקים קנדי אשר הביא עורך חדש, צעיר. אני, אומר שרמן, הייתי כרוך אחרי העורך הקודם. במערכת ה"טלגרף" אפשר לשמוע הסברים אחרים. אלפרר שרמן, אשר לפני שמונודתשע שנים הוצג כ"אים המסתורין" שמאחורי תאצ'ר, ראש המכון הרעיוני של השמרנים ועתונאי בעל שם – יושב היום מחוץ לכל המימסרים, מתפקד כקוריוו, נקרא ונשמע כנימים. כלידתקשורת, ביניתם הטלוויוה ועתוני־איכות כמו "גרריאן" וכ־אינדיפנדנס", פתוחים כפנה, ער שנת 77 היה שרמן כתב עיתון "הארץ" בלונדון, תוח שם־העט, אלף שם. "אלף" היא האות הראשונה של שמו הפרסי. "שם" כרי שאלה אשר יכתבו נגדד ויכקרהו, יהפכו מיד לאנטרשה אני מעריך את גרשום שוקן, אומר שרמן, הוא עשה עיתון סוב צבל במשך תורשים ספורים גם היה כתב "ידיעות אתרונות". כלונרון. הם הפסיקו את עכודתי, הוא אומר, משום שלא הייתי מסמיק צהוב בשבילם. כבית "ידיעות אחרונות" בתל־אביב, כמי במערכת ה"טלגרף" בלונדון, אפשר אולי לשמוק פרשנות שונה. שרמן מתגורר ברירה נאה כאיזור יקר, בדרום מערב לוניתן כין הספרים הרבים שבספרייתו הטעונה ניתן למצוא את ההבדר של שולמית אלוני ואת "ארץ הצבי" של לובה אליאב. שום מתווכה עם לוכה אליאב מעל דפי הספר ממש. תוך כרי קייאה רשם ורט בכתבייר רגוז, הערות והארות, כולל מסקנה סופית המחבר (אליאב) אינו מבין מה עמוקה שנאת הערכים ליהודים.

ממו חדשו אפילו שניים! שני המוצרים הראשונים כסדרת שיווים, סדרת העוגיות החדשה, העשירה בפירות יבשים: שהש אווי לוו כאיכות חנודעת של מוח. מכילה אנווי לח, קמח משובח וביצים שלמות. כל שניה_ תוויה. לפינוק עצמי, ולאירוח. שניהעם שקרים ציפוקים ורום. מה שמעים בח זה מה ששמים בה: מביצים שלמות, גם כמח משובח, ואת כל מודות המעם של מוח. כל שניה ... חוויהו MAZ שיות השוק ובחווית המפורה

כל עוגיה...חוויה!

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

42. אל פניאל, בית אלון והשפנים

לא מצאנו בכל העולם

שילוב יותר מושלם.

Stell Best A. To fedelle

פוד טבעי מפלומת את

. באנשי סילי פוסטרופדי, ההב הוו

האמריקנית עתירת הטכנוצוגיה זואטייו

אנו יודעים הימב כי שונה פובה אינה

ામાં જોવા તેમાં આવેલા કાર્યો છે.

ביותר מפתן אנו מייצות אתהמיפות והפורונים סטובים תומברים ביוחר בארצות-הבריות הבותוכם כוכל

מתוך שאיפה מתחדון לשפר ולהיטיב את מתוך שאיפה מתחדון לשפר ולהיטיב את

מהפבה טכנולוגית ופטום עולמי בלעדי

The state of the s

– מערכת קפיצי איזון ומסגרות וויזוק מפלדה ועץ. מאפשרים למזרון תגובה אופשיוולית לכל לחץ; בכל נקודה.

🫈 המיטה הפוטטרופוית

ותל נוסיעה למרחקים קצרים, עם הרבה מתוך חקוצים ותחרבות שלפו אברהם ים כארץ. על שמו "דרך אלון" ממדבר

לם שוצה לבלוח לילה ריום רמעים על דים המרשימים של בית הכנסת שהיה שנת הבנהו, במקום מיוחד מאד וגם רור כאן בימי בית שני. פילסו שבילים, וכתכו ● חסירה העתיקה מס, ישנו בית האדתה קטון ואינטיבוי — לבן על גבי כחול בשלטים צנועים, את בינואר 1986 גילו שני חברי קיבוץ נינוסו צאל של יכוקא בית ישן, במצוק סיפור המקום. כדאי לבוא ולבקר כאן ול סירה עתיקה שקועה בחוף בכורת. הדעש סעל ען ישהפה, תנושות דקלים ומעיינות היצות מתמרחב ומתמראו הנהרו של הכר היה גדול. הסירה הראשונה מלפני אלפיים סם תמימים, שתענוג לשתות בהם. בית רת מלמטה. מכאן יורדים לכיוון טבריה שוה שמצאו במנת. תבולה השתורה ובוצויליות סגולות ואגם ופונים צפונה לגינוסר. כחלאמר. המקום מווהל בידי זוג ירשל־ סים צעירים, תמיד ומיכל. יש מרפסת גדור • בית אלון על שנה הכגרה

בולל כמה מקומות מעניינים וימים, על לאנלית בנוף חסרט.

ליץ עבר, גם הסתיו עוד מעט. אחרי צומח פוריה את הבניסה לארבל, חייו של בן משבה חקלאית בגליל שהלך בית אלון פתוח בימים א'-ה' 4-9, יום ו' ועל שפת יום כנרת מתחילה משמאל. יש שלטים כתומים של מע"צ לפלמ"ת, אלוף בן 30 שלא נהיה רמטכ"ל. וערב חג 9-1. שבת 4-9. בית הסירה: בי שקס ורצים, תמים ורחוץ מנשם, זה חזבון פנימי, לעבוד את הפניה לכפר חיטים ולי רץ עם העברית הצתה של כפר תכור, זה

אדי או לפני השחיה בכנרת, שנובעים רבן והכנרת. יגאל אלון. לוכרו הקימו בקר על נילוי הסירה ודרכי שימורה. מלמום בהדרים, אין רדיו וטלוויזיה. הנד לול של "צמתי מלחמה", שמאמשר למבי אין לטפל בה במויאון, כדי שתישמר נם מת כאמצע השבוע. להתקשר 720685 קד להתמודד עם כמה הברעות שהיו

לוניימה, ממולאת בפלחת לבי ביר ע"ג (בגודל 2000)

האוזים פתיך - תחברת הישוא

אוזרי שתשנו מספר כילווועל מ ותיטת סילי פוסטרופדר בתחות אם הפרך הטבעי – וורגישו בסבלה הכן

שד היום לאחר ממרכוי השנה אצל מסוחרים המורשים בכל קאר

החבצת הוא בקניית מיסה - מוחו החבצת עד במיית מיסה - מוחו ברשל ריט או בו של המחוץ אום

Ifried bros.

ארשונים ברו דים

י הווניקה עם משורת ומונגאתו

העונה היפה ביותר של האגם. מימין לכביש שמסמנים את הכניסת. הר כי היה במפלנה הלא זכונה. חלמיד ובוגר מים א דווקא עכשיו, כשהכל פה את נחדרת עכשיו. לפנות שמאלה לכביש אוקספורו, חבר קיבוץ, שו החוץ. בן הא' 4-9. מים א'-ה' 5-8, ז' וערבי חג 8-4 שכת תמשיך למושב ארבל. בתוך המושב, ערבית הנלילית. "תוכנית אלון", שהכין שאותם אפשר לשלב עם בית ההארחה מתה אל התוף הישן של הכנרה, משב" בשמניעים למנדש כדורסל, לפנות צפונה. אחרי מלחמח ששת הימים, תוכנית עם של גינוסר. פרטים נוספים בטלפונים: מחשבה בדינית לעתיד שני העמים החי" ש שילוט, ומניעים למקום מיוחד. מחשבה בדינית לעתיד שני העמים החי" מחשבה של 207721905, 207721905, 207721905.

איזדרכת, צבי אילן וחבריהם, את העמר יהודה לאורן השומרון. אל חעמוד

> צוללנים ימיים וארכיאולונים חפרו את הסירה, במשלחת מטעם אנף העתיקות, ועכשיו היא פוצגת לראווה ב"בית הסי"

לה של האנם ששם אוכלים ארותרובוקר גם זה חלק בלחינפרד מנון הגליל התוד וה". בבית אלון מצג סוט בין 15 דקות כה סניונות תמים תמיד. 28 מעלות חום, בוץ נינוסר את בית אלון, שבו תצוגה הסירה בוויה עץ כמובן, ולאחר שושמרה ם כצדף. הסונון כאן פשוט ונקי. אין ממוחשבת של חגליל, נופיו ואושיו. מסי כל כך יפה אלפיים שנה בבוץ, יש בעיה

של בשבאים מביתון טבריה, זה שניים ותר צריכים לעשות לוהמים ומנקדים במלוד הסידה היא מתקופת המאה הראשונה לפי די ק"ם אתרי היציאה מהעיר, אתרי חוף מות הארץ. וחכי מרגש: סרט וידאו בין 45 ני תספירה או במאה הראשונה לספירה. דקות שמוצג על מסך גדול, ובו קטעים או היה צה ישוע מנצרת, וכסירה כואת דקות שמוצג על מסן גדול, ובו קטעים וצה שמשן מטרוס לדיג במרת. על שמו מוסדטים מחייו של ינאל אלון וסיפורים ויצא שמשן מטרוס לדיג במרת. על שמו אוים מלי מדותה. כד דשא, בפניה מצומת אים של לותם ומדינאי, שמסחיים בתחר לסמל של הווצרים הראשונים. בישובים לעיל שנע מביה "פניאל" ל"כרי דשא", שה של הבטחה שלא התנשמה. תרגום שה של הבטחה שלא התנשמה. תרגום יהודיים על שפת הכנרת עסקו או בחקל" אות ובדייג, במו היום. בקרב האכזרי שה" ליד בית אלון, פסל יפהפה של יחיאל תנהל בין יהודי מנדל לחיילין של טיטוס. ניצחו הרומאים וסירות מלאות לוחמים

עד עכשיו וופי ישובים וחקלאות על שפת ים כנרת. עכשיו לטבע. מנינוסר חוורים לכביש הראשי ונוסעים עוד שניים וחצי קילומטר צפונה. לכיווו כפרינחום. פונים שמאלה. לכביש צר המוביל לקיבוע חו־ קוק. אחרי שניים וחצי ק"מ של נסיעה מגיעים לגשר על נחל עמוד, בדרכו מהרי מירון אל הכנרת. חונים והולכים ימינה

(צפונה), כשביל קל, רחב, וקצר, אל הער

מוד הסלעי. רואים אותו מיד. פתאום

שקט ושמורת טבע. אם מניעים בשעות אחר הצהרים והולכים בשקט בשקט, שומעים קולות שריקה – אזעקות של שפוי הסלע. מביטים על הסלעים. וכדו־ דים תומים שנראו מרחוק כמו פלעים קטי נים, מתחילים לקפץ בזריוות ולטפט על המצוק. אלה שופני הסלע החומים והעולני לים וכאן, לשפן יש בית. שכשחוזרים הביתה, זוכרים רגעים של שַמתה עם תחי

אבל כראי לדעת שאם בצפת לא יתחילו לתוחוק ברצינות את מפעל הכיוב העירוני זהמשוכלל שלהם. יגמרו וחלי הכיוב הוורמים מצפת אל הכורת גם את ביתם

מישאלו העפוד בנוזל עמוד - אי אפער להחמיץו למעלת נית מיאל על שמח והכנודת – קטן אינטים: נרומוטיו

27 Mineria

נכדול-ברוא, בנו של מייסד הדת הבהאיה (מימין) וחקומפלקס דמוי תפרתנון שהוקם מאחזרי חיבל "כיפת הוחב" על הכרמל. חגיגה של מאר ארכיטקטוני.

ממכט (פראקטי) ראשון גראת ששמדובר כדת "דת לוקס", עם תנאי שירות משופרים: לא גלימות צמר מעצכנות ולא כתי תפילה קוררים, אלא כגרים מערביים רגילים, בניינים וגנים יפהפיים (לבהאים 50 גננים במשרה מלאה. כסף, כך נראה, לא חסר בכלל. לא רק אנחנו הבחנו בזה. בייטס מורה בחיוך ש'מרי סעם פונים אלינו כאלה שרוצים להצטרף מפני ששמעו שאנועו עשירים. אני מסביר להם שהם טועים". הם גם רואים עולם: הכהאים המתנדבים לכך נשלחים לכל המש היבשות, לפי כישוריהם וצורכי הקהילה הבהאית והאוכלוסיית המקומית. מלבר אלה העוברים כאן כארץ, המקבלים דיור, מזון ודמי כיס – נדרשים המחנרכים בכל העולם לפרנס עצמם בעבודות רגילות. את השליחות למען האנושות הם עושים בערבים.

בייטט, למשל, כבר היה בלוקסמבורג, שם סייע להקים מרכז כהאי. שם גם פגש את אשתר, כהאית מהולנד. כתו נמצאת עכשיו עם בעלה בפסואה שכגיניאה החרשה, מסייעת למקומיים לפצח את רזי האלף־כית. "אחד ההדגשים כרת הכהאית הוא לשרת את האנושות ככל דרך שהיא, לעשות את העולם שבאיראן, סייד עלי מוחמר, שהוא מבשרה של דת בהאית מקולורארו, המטפלת כנושאי פיתוח וחינוך לעולם השלישי. היא ככר הספיקה לעכור בקניה ובניגריה. בעלה, כוכ, אחראי על מערך המחשבים של המרכו העולמי בחיפה – אחד ממרכזי המחשכים

תה רואה אותם מהלכים במהירות בין בנייני השיש שלהם על צלע הכרמל – שחורים ולבנים ומלוכסני עיניים, כארבע־מאות בהאים מכל העולם – מקוסטה־ריקה וער מאוריציוס וכייטס: 'תאמיני לי, מעולם לא שאלתי מאיפה מישהו כא או מאיזה גוע הוא בדיוק", חרוצים כנמלים הדורות שליחות, מקימים כלי רעשים ביורוקרטיים מיותרים מערך ענק של ארכיטקטורה, ארגון וטכנולוגיה מתקדמת – המרכז העולמי של הרת הכתאית המכונה "הדת הצעירה בעולם": ארבעה וחצי מיליון מאמינים, עשרים וחמש אלף קהילות בכל

"התחלחי להחעניין. קראחי וקראחי, ונשביחי בקסם העקרונות של הדת הזו".

מקור הרת אמנם כאיראן, אכל רוב מאמיניה גם באמריקה יש להם נציגות נכברתו כ־6000 קהילות. המחשב פולט הלאה: 1250 קבוצות אתניות. 801 שפות. 612 בתי־מפר בהאיים, 655 מרוייקטים לפיתוח כלכלי ותרכותי של אוכלוסיות נחשלות. 25 כתבייעת, ז תחנות ודיו, רוכן כמקומת נידחים בדוום אמריקה, אימפריה של ממש, וכולה מנוהלת מתיפה עיר

सावस्वीव ३०

- השער, בעוביה – הבאב" – הוליט הבהא־אוללה, נביא חרשה. הוא קרא לעצמו היבאב" ומייסר הרת, עוד במאה שעברה. הוא שנתן לבנר, דרכו היה אמור להופיע בקרוב מבשר נומף, נעלה עוד עברול בחא הידוע גם כעבאס אפגרי, את ההוראה יותר. הוא הטיף לתורה שהיתה שילוב של פרכיבים להקים את בנייני הבתאים בריוק בנקורות כהם ניבנו. מרתות אחרות ורעיונות על צדק סוציאלי, שיוויה אפילו בניין בית־דיךצרק העולמי, מקום מושב מנהיני וחשיבות ההשכלה והמרע בנאולת העולם – מרכינים הרת (שבנייתו נסתיימה רק ב־1984), הוקם בריוק על תרשים וזרים לגמרי לרוח האיסלמית של ממלכת פי תחוית הנביא. נאסר אידין. הבאב ומאמיניו, ה"כאבים", נרדפו עו ולומה וב־1850, כביל 31, ונא תוצא לחודב בעיר טבריו.

להשתייך אליה, ולא פעם אחת אלא כעוניים.

מירוה חוטיין עלי, צעיר מברים, כנו של ואויו

בחצר השאת, לקח על עצמו להמשיך את משימת

ממאמיניו לבגדר, ולאחר מכן לתורכיה. ב־1861,

כאסיר באדריאנומול, הבריז כי המדתוא הנכיאדמנש

עליו ריבר הבאב בתורתו. הוא שינה את שמו

ל"בהא־אוללה" ("תהילת האל"), קומם עליו גם אח

השולטן התורכי ותוגלה לתור תכי נירח ראו באימפרה

העותומנית: פלסטינה, כלא עכו. 24 שנים (ו) ישנ

בכלא עכו, ובערוב ימיו התיישב באתוות כהג"י

מאטרו הספיק הבהא־אוללה לכתוב עשרות אלפי חרווים, לקבל משלתות של עולים לרגל ולהריץ

אגרות לכל מנהיגי העולם: למלכה ויקטוריה ולצאר

אלכסגדר השני, לנפוליון השלישי ולפיום התשיעי.

בהן קרא להנהיג מדיניות עולמית חרשה שתהיה

תמהוני וקן (ויקטוריה: "מי הנודניק הזה ששולה לנו

איגרות כל הומוז") – אלא שבינתיים צברה ודה

החרשה מאוצה מרשימה, עם מאמינים ככל רחבי

אירופה ואמריקה. האיש נחשב לאגדה בעודו כחייה

'תיו אלה פנים שלעולם לא אוכל לשכוה, אך גם לג

אוכל לתאר אותן", כתב עליו פרוססור אדוארד נראן

מאוניברסיטת קיימברידג', היחידי שראיין אות

שנחשבת מאו למקום המקודש ביותר לבהאים נעולם

כולו. הם משפחים את המקום כלי הרף: משחורים ציורי

קיר עתיקים, שותלים דשא תולנדי מיובא, ופרשו

מסביב לאחוזה שטיח פרסי הי של פרחים, פיחים

ופטלים, הכל גזום עד לעשירית המילימטר. מושלם

כחדר אחד שמורים תעודות וכתבים מקוריים של

הבהא אוללה, ובחרר השינה שלו מונחת על המישה

הגלימה שלבש, ולמרגלותיה נעלי הבית.

הבהאיאוללה נפטר ב־1912 ונקבר בבהני.

מבוססת על שלום, סובלנות ואוזות עמים. הדברים יכולים היו להישאר בגדר הספות

("העונג"), שני קילומטרים צפונית משם תוך כדי

השטחים על הר הכרמל ובמקומות אחרים נקנו ככר או – מה שנקרא חזון, כי לבר מערך האדמות הללו שכיום לא יסולא בפו (מלון דרן פנורמה" ניסה לרכוש חלק מהשטח, ולא הצליח), נמצאים כל הבאב. הוא נרדף, נאטר והוגלה עם כמה עשרוה הכניינים בקשר עין עם סברו של הבהא־אוללה עצמו, באחוות כתג'י שמצפון לעכו, לשם פונים כל הבהאים כעולם בזמן התפילה וגם נקברים עם ראשם לכיוון ההוא. לאלה המשרתים כאן יש הזכות לראות את המקומות האלה כמו עיניהם, יוסריום, "וזה כבר משהו אותר לגמרי", אומר טים בראנון, בהאי צעיר ונחמד מקליפורניה. "כאן אתה רואה את הדברים כפי שקרו

רצח עם באיראן

בהאים נמצאים כיום בכל חעולם – מגיניאה תחדשת ועד טרינידאד, מקטאר ועד שיקאגו – להוציא את מזרח אירופח ואיראן. באיראן הולכת חקחילה (כ־400 אלף איש) ווכחרת. חקנאים המוסלמים פשוט משמידים אותם. זו אתת הטיבות לפרופיל הנמוך עליו שומרים חבהאים בארץ: עקב מקומת הפיוחד של ארץ ישראל בדת הבהאית הם בלאו תבי מואשמים ב"ריגול לטובת חציונות". ואלח לא ההאשמות היתידות. הם מואשמים בשיתוף פעולת עם השאה ועם המשערה החשאית (ה"קאוואק"), חם נאשמים בזנות (כיון שחנישואין הבחאים אינם מוכרים באיראן, הגשים הבתאיות נחשבות אוטומטית לוונות) ובכפירה, והם מוצאים להורג בתמוניהם.

בקחילות הבהאיות ברחבי העולם מספרים את סיפוריתם בטכסי זיכרון ובעלונים פנימיים: הורים שנרצחו לעיני ילדיחם, אלמוח בתאית שודרשה לשלם בעבור הכדורים בהם נורוז בעלה, נערת בתאית צעירת שעבדה כספרית ותאשפת שטימאת בידית את חלקוחות.

TITEM ENTER

"וחו רצוו עם", אומרים נציגי הבתאים כאן. כמאתיים ברואים הוצאו באיראן להודג מאז עליית חומייני. אלפים נאסרו ועזגו וגורשו מבתיחם. פנחיני חקחילה נעלמו. רכוש חקחילה חוחרם ומקומותיחם המקודשים נחוכו. ילדי חבהאים שולקו מבתי משפר והאוניברסיטאות וההורים – ממשרותיהם. וכל זה מפני שהבתאים מאמינים שתית עוד וביא אחרי מוחמד – חלא תוא מבהא־אללה. אירוניית הגוכל היא שמוצאו תיה

יאה למי ששרתה עליו רווו האלוהים, השאיד אחריו הבהא אוללה לא פוזות ממאה כתבים, חלקם עדיין לא תורגמו לאנגלית. צוות תוקרים מיותר היושב כאן עובר על כך. נבנייו הגנוך שמאתרי המקדש נמצאים הכתבים המקיריים. מאמינים מכל השיינות נהבנימה לורים אסורה נכנסים לשם בוצרת קודשו זה המקום היוזיר בעולם כו נמצאה תמונת דיוסנו של הבהא־אוללה. הבהאים, אולי כהתרסה נגד הסנידה הנוצרית המוסרות לדיוקנאה שושיהם, אינם מחזיקים תמונות של מייסרי רחם.

(המשך בעמוד 18)

בישוח בריאות למחלות קשות

מחלות לב, התקף לב, מחלות כליות, מחלות סרטן, שבץ מוחי, השתלות לב וכבד.

"רכואה שלמה' - יכב שקט"

למבופח סכום בימוח חד פעמי

בנובה 26,000 נם"ח

ש התקף לב.

הטיעולים הבאים:

ב ניפוח ע" בלון.

שיקום לב מידי.

ש שיקום לב אמבולמורי.

ב ניתנה מעקף לב.

ב העתלת לב.

תכנית "רפואה שלמה" - "לב שקם" מעניקה

תבנית "רפואה שלמה" - "כב שקם" מסמוח

האחריות המצוין בתואי הפוליסה עקב

ב מחלת הטרטו. א אי טביקת כליזת. ם השחלת כבד. ALL MEANING

התוכנית הינה תוספת לפוליטת ביטוח חיים (קיימת או חדשה).

הוצאות רפואיות שינרמו למכוסה בנבול סכומי הביטוח צמורים למדר.

צרמים מספים חוכל לקבל אצל סוכן הבימוח שלך.

סכככ 🖹

אין זה סגד כי הרפואה הציבורית בארץ

מתקשה להעניק את השירותים הדרושים

לטובלים ממחלות קשות. במקרים רבים החולים ממתינים חושים

רבים לניתוח או מיפולים מיוחדים, כאשו

הסיפול. יום והחולים מדעוים גם להוצאות

לרכישת הנזפות נדירות ויקרות, שהרפואה

קבוצה הביטוח שול כולל מרחיבה את מסגרת

בנית דעואה שלמה" מאפשרת, לראשונה

במקרה של מחלות קשות כמו - מחלות לב,

מחלות סונק, שבץ מוזי והשותלות לב ובבד.

ומוקף לב, מחלות כליוח לרבות דיאליוה,

לנורם הזמן יש חשיבות קריםית במתן

נספיות נבתחת הנגרמות עקב סיפולים

רפואיים מיתארים בארץ או בחו"ל, או

הכימות שהעניקה עד כה למבונותיה

לארץ, השלום סכום בימוח למבומחים

כאמצעות התכנית "רפואה שלמה"

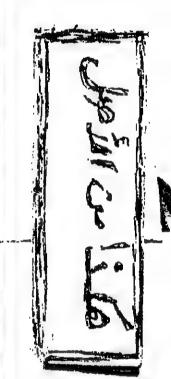
הציבורית אינה מממות אותן.

מו עם הפים, אתה קונה כל שבוע, וכל פעם שומע על מישהו שוכה בפרס הגרול. ופתאום , אתה ה'מישח" הזה, זה קרה לך. כמו כסרי שים. ואני עריין כהלם. אומר לעצמי כל הזמן - זה כאמת קורה לי. מרגע שקיבלתי הצעה להיות ז'אן דלו'אן בברורווי, המסקתי לתכנן. אמן מופיע פה ושם ומוכה למשהו שיכוא. ופתאום יש כום על שלי כוה ואתה עובר את מהירות השיל ואו, כמעם שאין לך שליטה על הדברים. מה תעשה, מה תלבש, איך תמת־ פר. ההצלחה לא שינחה את היומיום שלי. מכירים אותי, יש לי המון ככור, אכל לא כסף: לא נהייתי מליונר, אבל אני מקווה שגם זה יגיע. בנוכמבר 88 אני אמר להתחיל בברורורי. על סמר זה לפחתי הלוד אות ומשכנתאות: הדירה שלגו מאד פסנה: עכשיו אנהנו מגדילים ומשפצים אותה וכינתיים גרים כשכר

אשתי קתה מה שצדיך. בחצית מרצמות, ארטינת וכל השאר, אני לא מתערב בוה, שונא להסתובב בחני יויות. בגדים אני קתה רק כשאני מוכרה, נכנס להנות יתוד רבע שעה שנה הרבה ובורה כל עוד רוחי בי. כארץ אני מתלבש סמושיבי, בחריל - יותר ספודש אלגנט, הסעם שלי נאלידי, אני אוהב שוצר, לבן, אבל שונא וצם. אולי זהה מעניין אותי לקנות ציורים. למ של תמונה של נחום גוטמן, אבל אף פעם לא חיה לי בסף, הסתפקבו, ביתר היקציות. אני אהבו מאר ציורים

1313 26 0 דודו פישר ומר שחקן חון

נולד בפתח תקוה, 1951, גדל

בטבעון, בוגר ישיבת "נחלים"

אפריקה, דרום אמריקה, צפון

ובחו"ל (מום, יידיש, אופרה)

במסגרות שונות. כיום מופיע

כו או דלו אן ב"עלובו הוווום"

נשוי, אב לינ, גו בפתח תקוח.

שירת בלהקת הרבנות הצבאית. ביו

משאר, הית חון בבית הכנסת תגדול

בחל אביב ובקחילות שונות בדרום

אמריקת ואוטטרליה. הופיע בארע

אגי אוהב מלודרמות, בוכה משמלץ, גם בסרטים, רגיש ורגשו

של הוייגער מאכר מצפת, למשל. ציור מעניין אתי

אנחנו מבקרים מדי פעם במתיאונים בארץ ובח"ל.

לא אוהב תמונות אבסכורקטיות. אני רוצה לראות תה

בין מה אני רואה מבלי שיסבירו לי כשאני חאה

תמונה ענקיה, רקע לבן עם עו כחול לכל האודו וב

לא אומר לי כלום, ולא איכפת לי מי התום למשג

קניות לא מעניינות אותי. לא נראה לי חשב כאיוו מכונית אדם נוסע. אף פעם לא היותי כין ויבים לקנות שלויוית פרין ירו ואדאו, לא תשוב לי מתיי לשכנים וכך אני מנסח לחנך את הילדים לא לוחשי למה לו יש ולי אין. אכל בארץ ואה מחלה חמה מסחבלים על הרשא של השכן. בשיתיה לי תיבה לא אפוז מטום. הבטחת: לחברים שאפה אותם לחדי א חלום. אם אצליון יום אחד להגשימן, זה יחיה אם הותמת, ערות שעשיתי בחיים שלי או כה שוצבו לעצמי, זה גם יחסוך לי ברסוסי שימה אני שם חלים. שלה על המשום עם בקבוק יון לכן של אלוניו. כרור, שינה ומתעורר רק כשהמסום נותה אוי פצ ממחר משיטות ואולי, אם יחיה לי מסום אלמד זוה

מה מניע אותךו <u>הרצון להשאיר אחרי משהו. אנחנו דיירים ארעיים בתחות ביויים. אוי</u> <u>ווצה שידעו מי היה דודו פישר.</u> את מי היית רוצה לפנושו <u>את ורדי ואת אל ג'ולסון.</u>

על איזה פרק בחייך הייח רוצה לחזורו <u>על השירות הצבאי.</u>

<u>מה היתה נקודת המיפנה בחייךו כשראיתי את "עלובי החיים" בפעם הראשונה.</u>

<u>נמה אתח גאחז שבארה"ב אמרו לי – שמענו על ההפקה הישראלית של "עלובי החיים."</u> זה אתה מתעבז את צ'יצ'ולינה עם הנחשו

<u>מה מעצבן אותךו שביתות והטלפון; מטלפנים ללוי ומקבלים את נברת כהן. וכשמפריעים </u>

<u>וה מקביץ אותרו תאונות דרכים, צביעות, ראש קטן, קיצוניות.</u>

מה מביך אותרו <u>כשניגש אדם, טופח על כתפי ושואל – מה נשמע, ואני צריך להעמיד פנים</u> <u>שאני מכיד אותו והוא אומר, נו, מאיפהז</u>

וז ישראלי בעיניךז <u>קהל שקם אחרי הצגה ורץ לאוטובוס.</u> ה אתה אוהב לעשות עם ילדיך: <u>לטייל ולשחק איתם שש־בש ולראות אותם שרים</u>

<u>נהצנה. איד אתח מפנק את עצמך: עושח רפלקסולוגיה.</u>

אתה אדם חזקז לא. אני אדם חלש. איוו תכוגה מאמיינת אותך: <u>לא מסוגל להגיד לא. קשה לי לראות סבל.</u>

על מה קשח לך לסלוחו על מחדלים של ממשלה שלמה, מסוג הלביא או מלחמת יום

את מי אתה מעדיךו <u>את אלה שמתחילים לעבוד ב־8 וגומרים ב־4.</u>

א מי אתה מכבדו <u>מי שעושה מה שחוא צריך לעשות בשלמות.</u> אתה בזו <u>לאנשים קטנים שחושבים שהם גדולים.</u>

מהו זכרון הילרות החזק שלך: <u>מלחמת סיני, רצים למקלט ובדוך אחד השכנים מדליק</u> <u> סיוריה ואוי, כן חמש, צועק עליו שיכבה, אחרת המטוסים שלהם יראו אותנו.</u> לאן חיית רוצה לנסועו לי<u>פן, לראות את "עלובי החיים" ביפנית.</u>

אילו אבשר היה, לאן היית רוצה לוסוע במכונת הזמןו לחקופת בית שני. לראות איל

אוון אשה יפה בעיניךו <u>אשהני. הצ'יצ'ולינה שלי.</u>

את ומלכים יומינו אותך שתשיר בשבילם. אז

לו שנינה איר הרגשהי כשחומינו אותי לשיר לפני

שיש שולם את הכסף לנוסקים, מחתן כלות עניות

הת לא כאלה שמכניסים אותר למרון שחורה

אנטגו זום אתר בשנוע זראש נלי, כלי טלר

מה קיבלת מחבית: <u>את אהכת הבריות, החוש לצדקה ולמוסיקה, הכנסת האורחים, הכל.</u>

אני אוהב אנשים כנים, לא סוכל בס מעין הדע אני מפחר. יש איתי כל הומן קמיע שנון לי פיש, מקובל שאני הולך אלין, הוא ארם כאלה שנהיים חברים שלר בגלל מחקן חי בכמה ספירות, ברוחניות שלו הוא נמצא מלינו לפוצה כחמש דרגות. אני מאמין בכרכה שלו. שכתוב עליך בעתון אוהב אנשים לא לא עיוור שבאמין ככל מיני שטויות, אכל הנה לפני שנה הוא אמר לי – אתה תהית כליכר גדול

שמחים, לא כאלה שמכניסים אותר למרה שחורה. שלות כיוסניות מרי מעם אני הולך לקבל מתנו ברכה. עם אי שמר את תחלק שלא שייר לי בכסף שאני מווש ההלכה אומרתן שצוייך לתת מעשר לצדיקה

אותב לחיות בכית, זה הקן שנותן לי את והנסיבה, משמיע על איכות ההופעה. בשאין לך מנחה וביף לוצות בכית, לא יכול להיות לך ביף להשיב, הומיכה של טובה, אשתי, ושל הילרים והתורים השובה לי מאר. טובה היא הכיקורת הכי שובה שלי. היא לא צרוכה ללקק לי, אומרה מה שחיא הנשבור

בות ולפשי מהופעות אני מעריף לשכת בכיה, אוי מעריף לשכת בכיה, אויים אושים לנות בערב שכת, אתרים עושים לוכדות או בערב שכת, אתרים עושים ליכדות או בכיה, או בכיה, או בכיה, עם המשפתה חוז או ברי במה עשה שירוש, אוכלים ארומו גרר בים וברים לפיצוחים, לשיות, אני בים להיב או בכים, לא שוכל כאלה שנהיים לוש אלה עלי שכתוב אלי בכים, לא שוכל כאלה שנהיים בנים, לא שוכל כאלה שנהיים שלו בנלי שכתוב אליך כעותן, אהב אני באמצע השכדע, כשאין וממעון, אנו יכול ללכות עם הילרים לראות ברורגל, בערב לשקנוע, לבסערה שקנה או לשבח בבית עם הכדים. באלה שאני רונה להיות: בחברתם, לא כאלה שאני חייב יש לנו, ד'ב זוננות חברים מאר שרוכום שלא תערים במצלחה או האיונרה: נוריות ברצקי בכשלון שלי, או במצר דה מה או את אלי אחב לראת שלחייות מצליאיי ותובות של אחד בנהך צילום: ראובן קסטרו

הופעות של זמרים טובים, "עד פופ", ספורט. אני מש־ חק טניט ובקרוב, אם ירצה השם, ארשם למכון כושר. כקיץ אני שוחה הרכה, אכל אני פותר להצטנן, כמיותר שאין לי מחליף. בעכר היה לנו מינוי לקאמרי ולהכיד מה. אני אוהב במיוחר מלודרמות, בוכה משמלץ, נם בסרטים. אני רגיש ורגשן. בקולנוע, אלך לראות כל סרט עם מריל מטריפ, רסטין הופמן, רוברט דה גרו. אוהב גם סרטי פעולה, ג'ימס בוגדים, רמבו, כאלה. בשנה האחרונה ראיתי שמונה סרטים וקראתי כמה תרגומים של "עלוכי החיים", קראתי כל מה שקשור בתקופה זבוויקטור הוגז. ביוגרפיות ואוטוכיוגרפיות מעניינות אותי. בעיקר כל מוסיקאים.

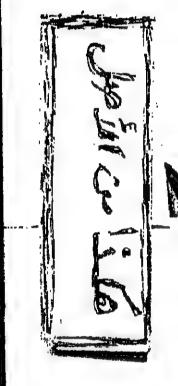
אני אוהכ מוסיקה, מחונות ועד מדונה, ברכרה סטרייסנד, "סטיננ", נורית נלרון, שירי יידיש, אופ"

כשיהיה לי הרבה כסף, אקנה מטוס. הבטחתי לחברים שאקח אותם לחו"ל. זה חלום.

רות, תלוי בזמר. בסול סנור אני אוהב טון גבות, יפה, עם אופי, צבע מחכתי חזק. זה כוח. קרדאם, דומינט, זה כמו סנק שנוסע בתוך סופה ופורץ החוצה. מאד מרגש. אני אוהב לידרים של שוברט ושוכאן. פישר דיסקאו הוא האורים והתומים שלי כשירה קלאטית. חונות התהלתי לאהוב בצכא. יכול להקשיב שעות לחד זן פינצ'ק, לקוסוביצקי, ליוסלה רוזנכלט. גדלחי על הביטלם והפונקים האני שנית שהפוסיקה של שנות ה־ 60 זאורת. אהבתי את החקליט הקודם של שלום חנוך ואת התקלים החרש של ריקי גל. השילוב שלה עם מתי כספי הוא מהיותר מוצלווים ששמשתי בארץ. יהר רם גאון הוא כשבילי מספר !.

ההצנה שינתה את סדר היום, פתאום אי אפשר ללכח לבר כצות של חבר קרוב, לא מרכים להפגש עם קרובים וידירים, נחים ביום. אואי ההופעה אני בכוה דיין קלוקח ורכה ומן עד קאני מסוגל להירדם. על הכמה אני לא יודע לחסור, מוכרה לתת את כולי, זה מייגע, אכל אני לא יכול אחרה חד עכודה בכיון ויש, גם בתיאמרון, פירטון אריר. בשבילי, השהל והא שרוש. קהל, ששילם ממיטב כספו והפריה צצמו לחיי אטרון, צדיך לתון לו ובל, אי אמשר לחסף. כל ערב אלף איש ואישים, שמספרים לעוד עשרה אלפים. האדם הדי מאמין לשכנוג לא לביקודו. המעבר כין "עלובי החיים לכיה ננסת בוגים היה קשה יש הבוד בגישה לשירה. כתרגילית. בינם הראשו של ראש השנה הייתי עריין ביעלובי וחויים", בובגה ווראשונה אורי ובוגים ומיתי כאלו בכל נרדי, עד שנכנסוי לוה חורה.

. לפני מספר מורשים נשאלחי על הכניות לעתיד והתביישתי לומר שאני רוצה להניע לברורוויי. אני ביישו, וים על הבנחו אני ממונל לחות את כולי מכלי לודוביים. אבי מינים מוכ על ובמול במיווד בתפסיר המו, וניאלי רוצה לוויות כפנ ואנן וליאם בחיי הפרצויים, אבל זה כלתי אושרי, לרצתי, הא ארט רתי כמלוא מרבן המילה. לא שושה רבה שבלף לוחייען שם אלר: היו. אין לו שום האלכשיחו בנושא, יש דםיים שלא אוניסה על ובסה, לא אבטלה, לא אכנס עם אשה למי שה, לא אופיע בעוב שכח גם אם יצועו לי פיליון רולר נכוזוזוי, אבי לא קיצוני. אני התי כשביל עזכי מבחיי, שושכן יעשה מה שודא רוצה ע הבעיה שלו ומיים שלו, שרם יתן לי לחיות או ודי אוי לא מסכל קיצוניות לא בנית ולא כמולימיקה הקיצוניות היא שקביאון לחרובן ביון ראשת ושני.

RESTAURANT B

המסעדה הרומנית המפוארת ביותר.

שילוב יבבת כינור צועני ושמחת

אקורדיון.

שוכחים את השתיה.

דובוש ועוגיות ביתיות־

שניתן למצוא במקומותינו: מקום שמח,

אוכלים חבשילים מעודנים. שמחים ולא

ולקינוח: "ספיישל" – בקלאוואה רומנית

מוד" חן 22 ת־א. מול. ב2929. פחודו יונו יונו רצוף 24.00 ב-12.00

ליודי פסנקרה, אמנים ותזמורת – ערב ערב. מתקבלות הזמנות לארועים הגיניים.

במטעדת בוקרסט" טעודות באווירה רומניח קסומה. התבשילים והמעדנים המיוחדים: מרק צ'ורבה. האיקרא הבייתית. הממולאים עם הממליגה, גולש רומני מעודן. אנטריקוט בקר II'71 350 ערוכים למענך ע"י המטבח הרומני

המקורי בהנהלת סימון ומרקו מרומניה.

החדש מבצע מיוחד:

ארוחות עסקיות 17.50 ש"ח בלבדו

עשרים אלף אברכים שאינם משרתים כצה"ל לא היו שם, לא שמעו את דבריו ל גוב ויילר ולא ראו את הקיר ועליו אלפי שמות, ביניהם שמותיהם של אדם ונדשן ויולר. שם, בלטרון, זו לא היתה סוגייה פוליטית או ויכוח שרוף של בער

לו היתי אני אתר מהאברכים הללו והייתי שומע כרדיו או בטלוויזיה ששכן שלי נפל בקרב בגלל שהוא שרת בצה"ל, לא הייתי יכול לישון בלילות. הייתי

לאחו. קבריחם של אדם וגעון ויילר ז"ל בחר הרצל בירושלים:

מרגיש רגשי אשמה סאני הי ואיני לוקה חלק בהננת הכילרת. זו מלחמת מצורה. זה

מסלול חייו של משה חיים ויילר, רב רפורמי, סובב על פני כדור הארץ – רינה ישראל ארה"ב דרום־אפריקה ישראל - ומקפיץ את הסיחה לברחקים בכורי־גורל דומים. אבל ירושלים תמיר נכנסת כארצע. לא השוב אצצע של כה והוא גם נולא בתואר "יקיר ירושלים"ג "לאחר מלחמת שכת הימים", הוא נזכר, "נפעתי למלון במזרח ירושלים לבער מכרה מדרום־אפריקה. הייתי זקוק לשני אוכונוכים. אהת התחנות היתה מול ישיבת ברסלכ. עבר שם כחור ישיכה צנום והתפתחה שיחה. היא אמר לי: 'אנחנו עסינו הכל כשניל מלחמת ששת הימים. היתה לנו משמרת של עשרים וארכע שעות ביכמה שאמרה תהילים'. אכרתי לו: ידידי, אני מאמין נרול בתהילים, אכל אני גם מאמין סכלי סילים לא נתקיים כאך.

בשנת 1970, כזמן מלהמת ההתכה, נהרג כנו אדם. כילוט כנים לאחר מכן,

כמלתמת יום הכיפורים, נהרג בנו גדעון. צוואת הנופלים עליפי ויילר לא מנצחת אינטרסים פוליטיים. הטפלגות התרדיות מאיימות להפיל את הממטלה אם יוכרהו כחודי היטיבות לסרת כצכא. הממשלה, סביר להניח, לא תיפול על קוצם כל עכרים אלף כתורים כסירים לגיום. "הצורך לשרת בצבא", אומר הרב חיים משה ויילר, "בטתמך על מקורות היהרות. לפי הגררת גדולי ישראל אנחנו נלחמים כארץ כלחמת כציוה ולא כלהכת רשות.

ווה הברל עקרוני. מלחמת מצווה לפי ספר במדבר פרק י, פסוק ים' - זכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והריעותם בחצוצרות ונוכרתם לפני ה' אלוהיכם ונושעתם פאויבכם".

הרבה ציסכות. סיפוכין, הוא אופר, מהפקורות. "ולפי הרמב"ם 'ואיזו היא כלחמת בצווהו זו בלחמת שכעה עכמים ומלחמת עמלק. זעורת ישראל מירי צר הבא עליהם'. והרמכ"ן מוסיף לספר המצוות של הרמב"ם: 'פנצטווינו לרשת הארץ אשר נתן האל יתעלה לאכותינו ולא נעובנה ביר זולתנו מן האומות או לשפתה, והוא שאתר להם והורפתם את הארץ וישכתם כה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה והתנחלתם את הארץ..."..

הט*ווס*כות על הרסבים למען שוארור בחור ישיבת משירות צבאי יסודה בטעות וצבורה. אני צועק", אומר ויילר, את פה שדשיי אמר לפני זמן רב, כאשר נדרש לסוגייה כיצר קרה הרכר שהפסוק 'נלא תחום עיניך, נסש בנסש, עין בעין, שו בשו יר ביד...; קרם לפטוק 'כי חצא למלחמה של אויכיך'. על מי רש"י הששר בין השניים הוא בכך שרק מי שחמר לו אבר או שהוא סומטום או אנךרוגינוס, רסאי שלא לצאת.

(המשך בעמוד הגא)

35 812Rdi0

מרון, יום חורף, השבוע שעבר. טכס זיכרון ל-4570 חללי חיל השיריון. הרב משה חיים ויילר, נציג ההורים השכולים, נשא דברים. ויילר לא דיכר על הנופלים. הוא דיבר על צוואתם. "מהי צוואת הנופלים?", אמר, "התשוכה שטוטה והר־משמעית – שכולם ישרתו בצה"ל". בהמשך דכריו שיכח את המדי ישינות ההסדר המשרתים כצבא ונוטלים חלק במלחמות ישראל, כהגנה על

הרב הרפורתי ולשה חיים ויילר, אב

שכול לאדם וגדעון ז"ל. בשבוע

שעבר דיבר בשכס הזכרון לחללי

השריון ליד קיד ענק ועליו שתוח הנופלים, ביניהם בניו. מסס.20

אברכים שאינם תשרתים בצבא לא

צוואת הנופלים אחת היא — שכולם

ישרחו בצה"ל. מ457 השומות בדקע

נתנו לדבריו הד של זעקה.

הין שם ולא שוגעו אותו אוגר כי

הרג משה חיים ויילר: "על פי

דש"י, רק מי שחסר לו אבר או שהוא טומטום או אנדרוגינוס,

רשאי שלא לצאת למלחמה", (צילומים: יצחק אלהרך,

"לקום 80").

תנו. 4570 שמות ברקע נתנו לרבריו של ויילר הר של זעקה. "זעקת כאב", אומר

איש בן שמונים. אישיות כת הרבה יותר. כחדרו הקטן ב"היברו יוניון קולג" כיושלים הוא מניח כיר אחת כוס קפה וביר השניה חופן ביסקוויטים לכיבור. בגלי שהל מיברים על העליות והירידות בבורסה. כחוץ שמש. על השולחן מונחות השנת המנציתות ימי זיכרון. הרבה תמונות.

(מימין) ונדעון ויילר ז"ל. האב אומר כי כשבאו לכשר לו על נפילת כנו אום לא הויל דמעה. "לא בכיתי, כי אני שלחתי אותם לאש".

למלחמה. חוץ מהם", אומר ויילר, "כולם צריכים לשרת בצה"ל ולהגן על המולדת". כשבאו לכשר לו על נפילת כנו ארם לא הויל רמעה. "לא בכיתי, כי אני שלחתי אותם לאש. אני מאמין כשלושה ערכים: אהבת האלוהים, אהבת המולדת ואהכת האדם". כמסיבת בר־המצווה של אדם שנערכה עוד בררום־אפריקה, שבועיים לפני עליית הילר ארצה וזמן קצר לפני שהמשפחה כולה עלתה ושנת 1958), אמר הרב ויילר: "אני מקריש אותך למרינת ישראל".

דם נהרג ימים מספר לפני חגיגת בר־המצווה של בנימין, הבן הקטן. החגיגה בוטלה. בנימין, שהיה קשור מאור לאחיו ארס, עלה לתורה. בשנת 1962, כשסיים אדם את לימודיו בפנימיה הצכאית בחיפה, אמר אביו: "לכאורה, כנין ונכר לרבנים ולרביים תסידיים, מה לי ולבתי־ספר

צבאיים: מעולם לא החוקתי לא כרובה ואפילו לא כאקדה. יתר על כן, במשפחתי כמו כרוב המשפחות היהודיות במזרת אירופה – חל איסור גמור על שירות בצבא. גם אכי המנוח שהוסמך על־ירי בעל 'האכני נזר' הארמו"ר מסוכטשוב ואף על פי כן יצא לתרבות רעה' ונהפך לציוני, עשה הכל כדי שלא יצא לצנא. כשעה שהתייצכ לפני הרשות עשה עצמו כחרש אילם, אכל לבויונו, כשהכריזו שהוא משוחרר, עמר לקום ולצאת, ולכן – בעל כורחו – שימש בצכא הלטכי כשנה עד ששוחרר".

"אולם לנצרות כל אלה, עוד טרם שעליתי ארצה, תכננתי ששני בני הגרולים יעלו לישראל וילמרו בבתי־ספר צכאיים. שניהם הקדימוני בעלייתם ונכנטו לבתי ספר מסוג וה. נשאלתי על ידי ידידי למה עשיתי זאת ואם איני מתחרט על כך. תשוכתי – בלי חיסוסים – היא: עשיתי זאת מפני שמשוכנע הייתי שהמצווה הכי חשונה כומננו היא כניין הארץ והשמירה על בטחונה".

הרב זיילר נולך כריגה בשנת 1907, נצר למשפחת רבנים. אביו, שהיה איש אמיר מאור, נתפש לעניין הציוני והחלים לעלות ארצה בשיא הצלתונו הכלכלית, כשנת 1920. כשנת 1924 הצטרפה אליו המשפחה. משה חיים ויילר התל ללמוד בגימנסיה הרצליה, מחזור י"ר. אביו היה מחלוצי התעשייה בארץ. יחד עם שותפים הקים כתל־אביב את "רענן", בית־חרושת לשוקולר שבתקופה מאותרת יותר נהפך

עם סיום לימודיו בגימנסיה נסע משה חיים ויילר בשנת 1926 ללמוד בארה"ב. אחרייכן באו תואר ב.א. מאוניברסיטת דלאוור, הסמכה לרכנות מ"היברו יוניון קולג" בסינטינטי, עכודת גמר על "יהדותו של אחד העם" וקנלת תואר דוקטור.

כספר "גבורות הרמח" שיצא לכבורו עם הגיעו לגיל שמונים, סיפר: "למרתי בקולג' בין השנים 1929־1933. מוכן מאליו שמה שראיתי שם לא מצא חן כעיני. שררה שם רוח רפורמית קלאטית. היינו ככיכול אמריקנים לכל דבר. נערר המימר של הלאום והתרבות העברית הציונית המתחדשת. מגמה זו נמשכה שנים רכות אף בכחי הכנסת הרפורמים. כ־1950 הייתי בשיקנו כטמפל 'שלום'. הרכ שם היה בנו של שוחם. קהל רב בא לשמוע אותו. רוב התפילה התנהל באנגלית. לאתר הררשה . אמרו 'כיום א' הבא, היום הראשון של פסח, תהיה הדרשה שלי על הסרט 'היורשת".

ילו הייתי אני אחר מהאברכים שאינם משרחים בצבא והייתי שוונע ששכן שלי נפל בקרב בגלל שהוא שרח בצהיל, לא הייתי יכול לישון בלילוח. הייתי תרגיש דגשי אשתה שאני חי ואיני לוקח חלק בהגנת האולדת".

"כפולג הגיעו הרברים לירי כך שכאשר רציתי לכתוב את התוה שלי על מרטין בוכר, לא קיבלו את דה ררכו של בובר לא מצאה הן בעיניהם. היינו שם - לגבי היחה נו קריאת קריש לוכר הרורות כולם. יום הויכרון לארם בני קופל כניהה מיעוט מבוטל. של ציונים. בכוגר גימנסיה הרצליה, לא יכולתי להסתגל להשפחת .. הצמונית במלחמת ההתשה היה סמוך מאוד ליום הביקור. עולמם ולאטילאט קידמתי את השקפותיי.

בשנת 1933 נכודר הרב ונילר להישלת לררום אפריקה כדי לפחת ולכסס בה את התנועה הדפורמית. עצם הידיעה על בחוו לשם עוזרה מחלוקת חייפה בקהילה היהורית. תתילת הדרך היתת קשה. בקהל שומעיו נשתלו למכנים" שתמקידם היה להפריע לדבריו. בעלי אילמות סרבו להשכיר את אולמותיהם לתפילות והיו אמילו איומים על "פיצוץ" ותפילות על ידי מתגגריו.

Bineala 36

האב: "עוד טרף שעליתי ארצה, תכננתי ששני בני הגדולים יעלו ליעראל ולמדן בבתי ספר צבא"ם".

ויילר לא ויתר. בררשה שנשא כחגיגות יובל החמישים ליהרות התפודמית בררום־אפריקה, אמר: "מראשית פעולותי אימצתי את האידאולוגיה שלעולם לג אתקוף את היהדות האורתודוכטית, אולם אם יהיו הם אכזריים ובלתי נעימים כלני. אוכור את דברי הפילוסוף והמדינאי הרדום אפריקני – פילדמרשל סמאטם: הנלנים רשאים לנבוח, אך השיירה עוברת".

ויילר זכה להצלחה בדולה בתפקידו. בשנת 1937 היכרה את פי התהלג הציונית כשוו תבעה ממנו להחרים את ביקור ובוטינסקי בדרום־אפריקה. ויילן גבו או כי היחס העויין שנקטו כלפי ז'כוטינסקי לא יזכה בהבנה מצד שום אום לינולי ותושכ נכונה. במשך כשנה אתריכן הותרם עליידי התנהלה הציונית, ופורסמי נהו מכתבי הפתה פרועים.

עשר שנים לאחר בואו לדרום־אפריקה יסדו הרכ ואשתו אונה, יחר עם צתון הנשים של היהרות המתקדמת, בית־ספר לילדי האפריקנים. המנהלת הראשונה כל בית הספר קראה את כנה על שם הרב ויילר. ויילר עצמו נתן לכל אחר מילדיו 🖘 אמריקני נוסף לשמויהם העבריים. פעילות הומנית זו שהתקבלה בברכה עלידי השחורים 'וכתה' לביקורת תריפה מצד היהודים. אתר מעשידי הקדלה הציע לונ ויילר 10,000 ליש"ט אם ימרל מפעילותו זו. בטאון דתי בירושלים תקף צוהו. ועירת ציוני דרום־אפריקה קיבלה ב־1945 החלכה השוללת כל פעילות פליסית בלתר־ציונית. ויילר לא זכה לשיתוף פעולה.

"כשנפל בני אדם, אירגנו הילדים הכושים בבית הספר איסוף ספינה לתינוקות שהוריהם נפלו במלחמות ישראל. מחווה לאדם. הלכתי או למשרר הסעד שבראשו עמר אז הד"ר כורג. ישבה שם אשה קשותה. ביקשתי ממנה לנקד נעם מוסר אליו אוכל לשלוח את השמיכות. לפי תגובתה הבנתי שהם משתאוים ה כשכא תורם גדול כאייזיק וולפסון. היא לא הבינה את חשיבות העניין, שבשל כונד שנסל כארץ־ישראל נותנים הכושים העניים האלה מדרום־אפריקה דבר מה לילדי חיילים שנפלו כאן. בסופו של דכר שכנעתי אותה השמיכות נמצאות היום נפעונו

שנת 1958 עזכה משפחת ויילר את יוהנסבורג ועלתה ארצה, לקימז אושה. אם המשפחה אונה, בוגרת אוקספורד שתורגלה כחיי מותחו. התאקלמה ללא בעיות בעבורות הקיבוץ. בעבור שנתיים החליטו כני הזג לעכור לירושלים, לשכונת אכרטור, ואתם רניאל הככור, אדם, ארנתה גדעון, יוסף וכנג'י. בראיון שנערך עם הרב ויילר ב־1970 מתוארת המשמה

כ"משפחה שלמה, מגוכשת, מיחדת כמינת." הנחיתה של הרב ויילר בארץ לא היתה מן הרכות. "כאורה בוברין יעראין שא כל אחר לקראתי ונשק לי על שתי להיים ואמר שאבתנו וקוקים לאדם כמוך, ולנה אתה לא כא להשתקעי. אבל כאשר כאתי לא התעניין כי איש פרט לכדוני ושודי כל היתר נעלמו ונאלמו". אפילו התבועה ליהדות מתקדמת בארץ לא קיבלה כתנה את עלייתו ארצה תרומתו בתו"ל היתה חשובה להם יותר. בינואר 1962 התשה כיועץ אישי לענייני יהרות התפוצות ליו"ר מועצת המנהלים של הקק"ל, ומאוד יותר - מרצה כביר כספרות רבנית ב"היכרו יוניון קולנ" בירושלים, כיום מא

משמש יו"ר לחיים של מועצת הרבנים המתקרמים כישראל. בשנת 1979 נכתר הרב ויילר על־ידי ייד לכנים" ליצג את המשפות השכונות בישראל במסעו של ראש הממשלה ראז, מנחם בנין, לפנישה עם סאראת נמצרים הוא נלווה אליו במטוס ובקגישה עצמה. וכך תאר או את תחושותה: בעמרי בין כחלי בית־הכנטת 'אליהו הנביא', כתוך הסמלייה המבוברת של ראש המפשלה השתזרו בעיני רוחי שלושה מימדים השונים זה מזה, אך בה בעו בעלי פנני משחקי יהדות מצרים על גדולתה בעבר, שנים עשר אלף חללי צהיל אשר כשים חורתי לקרור, ומשמעות המעמר ההסטורי של התימת הפכם השלום לעתיד. פריצה הקריש בתפילת המינתה היתה בעבורי כקריעת ים סוף, ויצהה קושי נפשי עם

כארה"ב, לאתר נפילת בנו גקעון, שאל אותו בישוף מה לדעתו עלה לוא אי וכאשר יפגוש באך מצרי שכול. 'תשובתי היתה הרמשמעית: אתה כבישה הרי לרעת את המירוש המפורסם: מעשו ירי טובעים בים האתם אומרים שירה לשי ותיי המצרים גם הם כניו של הקביה, חמצרי אף הוא בלום למען מולרתו אם יש ש שאר דוח עלינו להתעלות מעל חכאב האישיר.

דרב משה מיים ויילר, אב שכול לאדם וגרעון זיל. אדם.

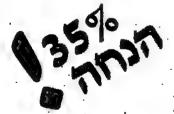

• במחיר מיוחד! • עם פרס מיוחד! • עם יתרונות מיוחדים!

שים כב

אם תחתום על מנוי שנתי ל"מעריב לנוער"

- 🖈 תִקבל הינם פרט אישי מיוחד הספר "עוד שירי־רחוב" מאת סמדר שיר.
  - 🖈 תשתתף בתגרלת פרסי ענק שפרטיה יפורסמו בעיתונים!
    - ★ תקבל תינם את הירחון "פופ 87"!
- והעיקר: תקבל לביתך ללא תשלום נוסף, במשך 52 שבועות, את "מעריב לנוער", עם שפע פוסטרים, כתבות, מדורים וצופרים.

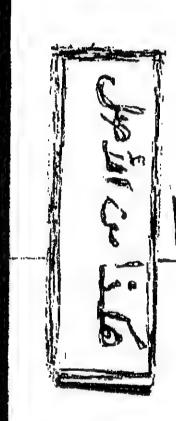

מלא את התלוש המצורך עוד היום, ועלח אוחו אל "מעריב לווער' מחלקת המווים, תד. 20037 תל אביב

61200

לוינסקי: "לא כין המערך והליכוד. כין ישראלים ואמריקנים, כעיקר עם הרפורמים והקונסרכטיבים שאין מפלגה כארץ שמייצגת אותם. אחרי המהפך ב־17. חשבו כליכוד שעמרות המפתח בסוכנות שייכות למי שניצה בכחירות בארץ. האמריקנים הכהירו להם שתוצאות הבחירות בארץ אינן מחייכות את יהודי ארה'ב".

ליליאן שלום, אשה נמרצת ואנרגטית, ידירתו של מלך מרוקו חטן השני, גם היא מייצגת עם בעלה סטיב את בעלי המאה האמריקנים. היא מקונגת שלוינסקי הוא "ג'נטלמן אמיתי שחבריו הכניסו אותו לצרה שהוא חייב לצאת ממנה". ליליאן שלום כופרת בהנחה שיש אדם אחר עלי־אדמות שמסוגל לפתור את כעיות הטוכנות. "לא לנינטקי ואפילו שמעון פרס ואריק שרון לא יוכלו להסיר ככוה אישיותם את הסטיגמה של הסוכנות כמוסר לא־רציני, שהפך מפלט לעסקנים מהליגות הנמוכות שלא מצאו את מקומם בממשלה, בכנסת או בהפתדרות. כדי לעשות ברקבית בסובנות, כדי שהיא לא תמשיך להיות מוסר מסואב וסוכנות גסיעות לשליחים מיותרים – צריך לשנות את השיטה, לא את האיש", אומרת

לוינסקי לא מסכים. הוא מרבר על התכניות שלו לאוחו כרקיבית נדרש, אם ייבתר. זה כולל קיצוץ יותר ממחצית מספר חברי הנהלת הסוכנות, 17 כמשם 36. תוספת של נציגים אותנטיים לחבריהנאמנים כמו אנשי אקדמיה, ראשי עיירות פיתוח, לא נפולת עסקגים שלא מצאו את מקומם. הוא מתכנן גם לצמצם מחלקות או ביטולו וכמובו גם סיצוז במספר השליחים בחו"ל.

לחדרו של לוינסקי נכנס ויוצא שר הקליטה יעקב צור, זה שמשרדו מתחרה בסוכנות וכין שני המוסרות קיימת מתיחות אם לא יריבות גלויה למחצה. או אולי צריך לבטל את הסוכנות היהודית כולהו, אני שואל את לוינסקי. "הבלים", הוא אומר, "אני רוצה לראות שר אחר כממשלה שיוותר על הצ'קים שהוא מקבל

רוטציה עם סגן צעיר וצמור

🛉 ו"ד הנהלה הסוכנות נבחד בקונגרס הציוני המתכנס אחת לחמש שנים בירושלים. בקוורס וציגים של מפלמת היושכות בכוסת – מערך, ליכוד, מפד"ל, מפ"ם וכו', ושל ארגונים יהודיים אמריקניים כגון: התנועה חרפורמית, הקונסרבטיבית, ארגון "הדטה" וכו".

במפלגת העבודה קשרו עיסקה עם הרפורמים והקונסרבטיבים בארת"ב שהתחייבו להצביע בעד לוינסקי וכך הבטיחו לו רוב. העיסקה חוכשלה בחבר הואמנים של הסוכנות היהורית (המונה 12 חברים שמחציתם חם נציגי המפלגות הציוניות ומחציתם נציגים מחו"ל, לאיציוניים) שרק באישורן ניתן לבחור את יו"ר הסוכנות או אחת חברי הנהלתה.

אחרי שהיו"ר היוצא של חבריהואמנים, ג'בלד הופברגר, תכשיל את מועמדותו של לוינסקי, מנסה היו"ר החדט, מנדל קפלן מדרום אפריקה, לפחור אה המשבר. לעת עתת בלא הצלחה. בשל התנגדותם הנחרצת של הנצינים האמריקניים. הצעת המשרה האחרונה שחעלה שמעון פרס רוטציהו לוינסקי יכהן עם טגן צעיר וצמוד שיחליף אותו כעכור שוחיים...

מהמוכנות לחינוך, לרווחה, לקליטה. רק השבוע שלתתי צ'ק של 20 מיליון דולד ליעקב צור. רק הסוכנות היהודית כמתכונתה של היום תוכל להבטיח שיגיעו צקם לממשלת ישראל גם בשנים הבאות".

לשכתו של עקיבא לוינסקי סמוכה לזו של היושב־ראש היוצא – אריה וולצין שמונה שנים עברו יחד, בדדך כלל כהרמוניה. לוינסקי גאה על שלא השתתף כמתל השרים שפרץ לפני כחציישנה להריח את דולצין בשל שערוריית הפיצויים כנוק לאומי: "לא הצטרפתי לרורשי ההרחה, לא עשיתי לדולצין את מה שהוא עשה ליוסף אלמוגי". עליכן, לוינסקי מאוכזב שרולצין לא גמל לו השבוע באותה מידה של הגינות. דוולצין היה יכול לסנוע את הביויון כחבריהנאמנים, אבל נראה שנתה

ולמרות הכל, במחווה אבירית, מוכן לוינסקי לסייע לדולצין לפרוש בכבוד ואי להעניק תפקיד של כבוד. "רק לא נשיא הסוכנות. זה תפקיד מיותר שיעור מתלוקות ומריכות עקרות במוסר שאינו סובל מחסרון מריבות ומחלוקות".

בראשית השבוע היה לוינסקי נחוש ברעתו לא להסתלק מהמידוץ. אבל נשה מירידיו שהריצו אותו לתפקיד תוששים עכשיו שייאלצו לזננה אותו במורונדוך. גם האופטימיים איגם נותנים לו אלא סיכוי של "פיפטי־פיפטי". הוא לא ונושם נאיניו ונכון להתמורד נגד כל מועמר של הליכוד אפילו אם זה בנימין נתניהו, אם כמום ישנה את דעתו ויצטרף למירוץ. "כרי לעמוד כראש הסוכנות צריך סום נל להמתגל לחיים בארץ", אומר לוינסקי על נתניהני, "כיכוב בטלוויויה האמריקניה אינו מבטיה כיכוב בראשות הסוכנות".

מה שהוא לא אומר זו העובדה שלליכם של מנהיגי המגביות בארה ה המחויקים בירם את המפתח ללשכת היו"ר, עדיין מרכרים יותר כוככי טלוויות אמריקניים מאשר כוכבי הסוכנות הישראליים.

יורם רוגן

DO TON

רואה ואינו נראה

להתפטר. אנחנו מסכימים להתייעל. אבל עד עכשיו אף אתר לא כא והציע לי איך לעקות את זה. המנכ"ל עצמו מינה וערה שעמרה להגיש לו דו"ת הקובע שרק 27 איש מיוחרים כרשות השידור. המנכ"ל קבע טמיותרים 600. הדו"חות נגנזו. אולי הם פשוט לא היו לטוכת התנהלה".

הרכה יש לו כלכ, לרניאל פאר, הוא מודע לכך שהדימוי של אנשי הטלוויזיה כעיני הציבור נמוך. כן, הוא חושב שיש קשר בין זה לבין העובדה שהמערכת הפוליטית מציגה את אנשי התקשורת כמושהתים אכל חבל שמקרב שורות חברינו לגילדה יש כאלה וכטלנים. "הפוליטיקאים שמשמיעים את הרברים שלא מפרגנים". האלה הם אמנם מיעום קולני שגורר הינהון של אחרים, אכל הם הצליחו להציג אותנו כעוכרי ישראל. ותנאי העבורה הקשים ותוסר הקולגיאליות של חברים בכל מרינה בעולם החופשי תקשורת ההמונים זוכה למקצוע לא נראה פאר כמי שהיה מוכן לעשות לגינוי מצד המימשל. תמיד סכורים שהיא איזושהי הסכה מקצועית. "אהיה שקבן אם אגיד לך אופוזיציונרית. אצלנו, גם כשהמערך היה בשלטון, גם שאני שונא את ההכדה הזו. או שמי שעובר בטלוויזיה כשהליכוד וגם כששניהם כיתר, וזיתה וישנה ביקורת עושה ואת מפני ש'נה מה שיש'. זה מה שאני אותב. על הטלוויויה. ואם כולם מבקרים אותי, כנראה שאני מאור, אוהב. ווה מה שאני יודע לעשות, ולא הייתי

ואולי הממשלה לא מעוניינת בטלוויוית תוקה בדיוק את מה שאני עושה עכשור. ועצמאית: אולי יש כאלה שלכן כלל אינם מעוניינים 🦿 כי כצר כל ה'מינוסים" ישנם גם אותם "פלוסים" להבריא את הטלוויזיה?

ម្យាជខ្លាំល 38

"איוה הוכחה גוספת לזה צריך", עוגה פאר, "מעבר לרבריו של ראש הממשלה שאמר שאפשר לחיות עם השכיחה הואת, ושמצירו היא יכולה להימשך. אנחנו כנראה לא מספקים שרות חיוני כל עור יש עתונות כתונה וגלי צה"ל ממשיכים לשרר".

פאר מודה שהוא מאוכוכ מחבריו, אנשי התקשורת הכתובה. לא רק הוא. כל חבריו מהתקשורת האלקטרונית. "לא ציעינו לתשואות מצד העתונות הכתוכה, אבל גם לא לחתקפות בוסות כאלח כמו שהיו. אנהנו לא יכולים להכתיכ לאף אחד מה לומר,

אכל למרות הרימוי הנמוך והמשכורת הנמוכה

רוצה לשנות את זה. הייתי מוכן לעשות עוד 20 שנה

קטנים, כרברי פאר, מין טובות הנאה קטנות שלא

מזיקות, לרעתו, לאף אחר. יחס אוהר ומכבר מאוד מצד נותני שרותים, כמו בתור לרואר, כשהפקיד שלם אותו ומאיץ כו לעכור לפני כולם, או כשתא הלך לרופא והאחות אומרת: "תיכנס, מר פאר, אתה בסי ממהר". על הכביש, כשנהג אחר נותן לו לעכור לפנקה וכשהוא מגיע לכית מלון ופקיד הקבלה נחנן לו ודי טוב יותר מאתרים.

בסוכות היה עם בני משפתתו באילת, הבס מדל רתבישוליים שהמתיר את פניו והסיר את המשקפיו המוהים אותו. כתור למצפה הימי אמרה לו הקופאיה "אחה מהטלוויזיה, או מגיעה לך הנוצה",

אסשר כנראה לסכול את זה. גם אם נכנים מצפצפים לו נהנים כדי שיהייך אלירם, גם מקום מצביעים עליו באצבע, גם אם בבויכו השרים מסתכלים לו על הבטן וכמסעדה בודקים אין נפי י אוכל ומה.

אני שראלת את פאר כנה יהיה כשכבה לא יכידן אותו ברחוב. כשכבר לא יצביעו עליו באצבע. כשווא ירד מהמסך רצא לנו מהסלון – ומהתולשו יווו יווי רק בעור 20 שנה", תוא מודרו לחשוב, ואויד מוסיף: "זה כעראה יחיה קשה אבל אולי עד שאמון אמצא כבר איזה תחביב. אולי אתחיל לאסוף בולים

סימה קדמון

אחרי שזה נגמר הוא אומר לו "עכשיו תלחץ על הש־ ני". רייגן מפחר נורא, אכל לוחץ. שוב יוצאות אלות ואגרופנים ושוטים ומרכיצים לו מכות איומות וגורבאצ'וב צוחק. אחר כך הוא אומר לו "תלחץ על הכפתור השלישי". רייגן לוחץ, נפתחת הדלת וגורבאצ'וב אומר לו "עכשיו אתה יכול לחזור לוושי-נגטון". רייגן חוזר, אחרי חודש הוא מומין אליו את גורבאציוב לבית הלכן. כשהוא כא רייגן מכנים אותו לחדר סגור עם שלושה כפתורים, מתיישב מאחורי זכו־ כית משוריינת ואומר לו "תלחץ על הכפתור הראשוו". גורכאצ'וב פוחר נורא, אבל לוחץ. כלום לא קורה, אכל רייגן מתפוצץ מצחוק. "עכשיו חלחץ על השני". גורבאצוב לוחץ. שוב, כלום לא קורה, אבל רייגן ממש מתגלגל. "עכשיו על השלישי". גוויבאצוב לוחץ והר-לת נפתחת. גורבאצ'וב שואל כתדהמה "מה, אני יכול לחזור למוסקוות", או רייגן צוחק שוב, "איזה מוסקו-וה"? היי, לאן אתם הולכים: תגידו שלום לפחות. ראית אותם, כמו חרשים אלמים עוורים. את יודעת מה היה הצבע הכי אהוב על הלן קלר? קוררווי. גם את הולכת? רותי, עוד כירה. אפשר לחשוב מה אמרתי.

> שרונה ניצן: "ולה הכי הצחיק אותי באחרונה? הצורה שהערוץ השני שידר אח בואה של אידה נודל"

בסוף, אחרי הכל, החומרים הכסיסיים של ההומור נשארים אותו דבר. ההומור האבסורדי, ההומור העדתי, ההומור המדוכר, ההומור המוזיקלי, ההומור תכתוב, המצולם, המשוחק, הסאטירה הפוליטית, הכדיחה הג־ סה, הפליטון, כולם בנויים מסיפור בנאלי עם הפתעה בסוף, ורצוי שתהיה כזה גם טרגריה של מישהו אחר. הדומור הישראלי, מכחינה זו, אינו שונה מהתומור הא־ נגלי, או האמריקני, או הסיני. את התשובה הבסיסית לשאלה הבסיטית של כתבה זו, "מה מצחיק אותנו"ז, סיפק 'פשנל', אמרגן ומפיק של הומור מקומי מאו 1958: "אני עריין לא יודע".

אי אפשר לקבוע את הפאראמטרים של התומור הישראלי, בעיקר מפני שאי אפשר לקבוע מיהו "היש-ראלי". כשארו טל, אניה הרוחני של התוכנית "מה יש", הוציא אנשים לרחוכות כדי להפגין למען החור־ תה של התוכנית "סמי וסוסו" לטלוויויה, היתה תחושה שעכשיו הכלגאן יתחיל. הוא לא התחיל. ארו טל: 'אני חושב שוה עכר על פלח אוכלוסיה מוגדר מאור. יש בארץ כל מיני סוגים של אנשים. יש אפילו כאלה שהולכים לשמוע את שרהל'ה שרון. ההומור מהטוג של 'מה יש' הוא הומור לאוכלוסיה די מצומצמת בע־ צם. אכל החלוקה הזו לא התחילה עכשיו. היום עושים סיפור גדול מהימים של 'לול', אכל גם אז לא כולם אהבו את זה. זה היה הומור ל'פריקים', לאמא שלי זה לא אמר הרכה. הם (אנשי 'לול') עכרו כמקכיל לגשש. לכל אוער מהם היה הקהל שלו. זה אותו דכר גם היום".

ניסוי בהומור. מה קורה לארז טל כשמספרים לו בריחה של אבנר דן, כדרן עם אורינטציה מזרחית, אתר מלהיטי המוערונים ביפוז זה הולך ככה: פרסי ועיראקי נפגשים במררגות. הפרטי אומר לעיראקי "א. אשתך בוגרת כך. כ. היא שככה כבר עם כל השכונה. ג. גם אני השכבתי אותה. ר. מה רעתך על גימל"ז או העי־ ראקי עונה "א. אני יורע. כ. לא אכפת לי. ג. יש לה איירס. ר. מה דעתך על גימל"ז ארז טל צוחק. עם הפרסי והעיראקי היו סתם שני שכנים, הבריתה הזאת יכולה היתה להסתגן ל"מה יש". "עוברה היא", אומר טל, "שהרמות שלדעתי הכי הצליחה כ'מת יש' היתה זן של 'פזית' בגלגולה הראשון. ורווקא היא היתה הכי לי מושג מאיפה כא ההומור שלי. אולי כשנולרתי, קרובה להומור הלגיטימי, היותר־מקוכל, שיש בארץ. האחות כבית החולים ביפו אמרה לי משרו. בכל אופן כובע גרב". ג'ינג'י צוחק קצח, "עכשיו אתה מבין מה היא היתה לא מרגיוה, נחמרה, כלי גסריות, ואותה לא ישבתי כחרר חשוך ומצאתי איוו נוסחת קסמים אהבו. אישית, העדמתי דווקא דמויות אנארכיסטיות להצחקה אין לי מושג למה וה מצחיק". יותר כמו הפרופסור מקס".

למשל, קטע סאטירי בטלוויניה הישראלית, שבו מעלה מאוגיברסיטת תל אביב: "אני תושב שבהתלט יש שינוי

Bizezio 42

הישראלית תוכנית סאטירה בריטית, שנקראה "התכ" רים של דנים (תאצ'ר)", וכאחר הקטעים בתכנית עמרה מנהלת הבית הוותיקה ליד כורסאתו הישנה של צ'רצ'יל והעלתה וכרונות. "כאן הוא ישב", היא אמרה מת היה הסיגר"? ושבועיים אחר כך אי אפשר חיה לשבת כחברה כלי שמישהו ייוכר כזה וכולם יתגלגלו מצחוק. "אנחנו ארץ הנעלכים", אומר אפרים סידון, מכותבי "ניקוי ראש" ו"ל והיום סאטיריקן ב"מעריב", "העלכות זה הספורט הלאומי שלנו. הממסד הפוליטי נורא רגיש. אנשים שכחרו בתפקירים שמעצם טבעם נועדו להתקפה סאטירית, מגיכים בהתמרמרות עצומה כשצוחקים עליהם קצת. הם רוצים להיות חסינים".

הפתרון הוא שאין פתרון וגם סאטירה אין. לפחות לא בטלוויזיה. כארצות הקומוניסטיות, הקברטים הסא־ טיריים ממוגים כידי השלטונות. הם יודעים, שם, שער דיף בריחות פוליטיות מהפגנות פוליטיות. בארץ יש צנוור חוק יותר מכל שלטון – התקציב. בכל שעות השירור הארוכות של הטלוויזיה הישראלית, יש בעצם רק כמה דקות סאטירה פעם בשבועיים – פינתו של שלמה ניצן. "לפעמים נרמה לי שכל תקציב הבירור של הטלוויזיה לא יכול היה לכסות פרק אחר כתוכנית של בני היל", אומר ניצן, "אם תחשוב על זה, התוכנית ('פיבה למסיבה') היא היצירה היחירה של הטלוויזיה בכל השבוע. ראיונות, תרשות, תוכניות קנויות ואמנים שבאים עם הופעות מוכנות, כל זה אינו יצירה. העוב־ רה שאין תקציב ליותר יצירה מוכיתה את מה שירוע ככר: שאין עדיין חכנה בארץ לגבי כוחה האמיתי של הטלוויזיה". העוברה שהוא הסאטיריקן היחיד העובר בטלוויזיה במשרה קבועה, נותנת לניצן כוח עצום. הצופים הקבועים שלו, כמיליון נפש, אולי לא מסכי־ מים איתו, אולי לא מזרתים עם דיעותיו, אבל הם צוחקים בכל "נו", כמו שעוו.

'פזית' ת'תה יש' היתה הכי קרובה להומור לגיטימי. לא מרגיזה, נחתרה, בלי גסויות"

הטלוויויה היא כוח מפחיד", הוא אומר, "כל הופעה היא כמו פרמיירה". חובבנות במקרה הרע מר-גיזה אותו וכמקרה הטוב מצחיקה אותו. "מה הרבר שהכי הצחיק אותי כומן האתרון (מוצ"ש 117.10 הצר רה שבה הערוץ השני העכיר את כואה של אידה נודל. הייתי על הרצפה. לא יכולתי להפסיק לחשוב על זה שאיוה מול שג'ין פונדה כריוק הצטלמה או, והיא לא יכולה היתה לראות את השירור. הסוף היה הכי מצחים. העצרת הזאת. ניסיתי לצלצל לחכרים שלי מ'דבר אתר', אכל כל הקווים היו תפוסים כי כולם צלצלו לכולם כדי לספר כמה זה מצחיק".

יכול להיות שתחלוקה לו'אנרים – כוגים של הר מור – היא מטעה, מזוייפת. אולי, בעצם, כולם עושים הכל. הקומיקאי האמריקני סטן לורל, (מ'לורל והאר־ רי"ו, אמר פעם: "חבר שלי שאל אותי פעם מהי קומר דיה. נשארתי כלי מלים. מהי קומדיה? אין לי מושג. מישונו יורעז האם מישהו יכול להגדיר את זהז כל מה שאני יודע הוא שלמרתי איך לגרום לאנשים לצוצק, וה הכל. אתה צריך ללמוד ממה צוחקים הצוקים ואו להמשיך לפי וה".

ארז טל, וראציה מקומית על אותר משפט "אין

מי שככל ואת חושב שחל איוה שינוי מיגנוני כסופי של דבר אין אנארכיה. האם אפשר לדמיין בהומור מישראלי, הוא פרום' אבנר זיו, חוקר הומור מזכירתו האישית של כן גוריון וכרונות ואומרת "כאן לטובה כארץ. הגיעו סגנונות חדשים. הדבר הבולט "תוא רק ליצן החצר. בסופו של דבר, אם יש לי איהו ישבתי, ליר בן גוריון, והחוקתי לו את המלפפון. רגע, ביותר הוא הופעת ה'נונסנס'. דוגמה? פעם שני אנשים משפט מצחיק אני מוכן בשבילו לעות כל רעיווי

האם זה כאמת היה מלפטון"ז אבטורדי, נכוון? ממש נפגשים ברחוב. הראשון שואל את השני 'תגיר, לב בטעם רע. אבל לפני כשלוש שנים שידרה הטלוויזיה נפגשנו פעם בלונדון ז אז השני עונה, לא. אני 🚁 בהתרגשות, "ואני החוקתי לו את הסיגר. רגע, זה כא" מי". אנחנו כנראה כבר כשלים להוכזר אבמהדי. אולי

ים ממלאים אולמות וקופות.

כודל הדדי: "אהי קואדיה? אין לי אושג. האם תישהו יכול להגדיר את זה? צריך "ללמוד ממה צוחסים

יציגו אחר את השני.

"פעם כולם באתריקה רצו להיוח וארי רוקנירול. היום הם רוצים

"בארה"ב כל צעיר שני רוצה להיות כדד, פעם הם רצו להיות ומרי רוקנידול, היום הם רוצים להיות קומיקאים. כארץ עוד לא מבינים את הכוח שיש לוד מור. איך אני מגריר הומורז לא יודע. אולי ככה פעם נשרר בנק באנגליה. אחרי כמה ימים השופרים מחא עד ראיה ושאלו אותו מה קרה. הוא סיפר לום שהא ראה פיל שובר את הקיר, לוקח את הכספת עם הדיק ויוצא. אז החוקר שואל: 'פיל אפריקאי או פיל חד" הער לא מבין, 'מה ההברל'ז החוקר מסביר: לפיל את ריקאי יש אזניים גרולות ועיניים קסנות ואצל פיל הודי וה אחרת'. 'אני לא יודע', העד מתנצל, 'הוא לבל וה הומורז לאז או לזה התכוונתיר. במלים אתיות, צין שום חוקיות. גם לא אידאולוגיה. "הגשש" וסני ריבלין לא שינו את תוצאות הבחירות, הם רק נתנו קצת בירור חינם ואחר כך החיים נמשבים.

"המאטיריקו", אומר אפרים סידון בלי סיפה געה

פעם לא הייתי בלונרון'. או הראשון אומר אה, א כנראה שמדובר בשני אנשים אחרים. הומוד מהמנ הוה", אומר פרופ' זיו, "אפשר למצוא כ'מה יש', או אצל סנדרסון, או בהצגה כמר 'כולם היו כני תוץ מנע בגלל שאנחנו וויים באופן אבמודדי".

שייקה לוי, מ'הגשש החיווד" טועו, בניגוד לויו. שההומור האבסורדי הוא לא כהכרח תוצר של השנים האחרונות: "תקח למשל את המערכון שלנו על סברה - זה בתחלט הומור אבמורדי. יושבים שלושה אנשים ומרברים, ברצינות גמודה, על זה שצריך להעביר צו סבריה מתחת למים. זה לא אבסורד"ז עם הגששי, כמובן, קשה להתווכה. בימים אלה הם תוננים 25 שנה להקמת הלהקה, והם עריין ממלאים אולמת. אם יש צר חיובי לכשלונה המוחלט של הטלוויזיה בתוום התומוד, הרי שתוא מתבטא בכך שמופעי בידור ביפתי

דורו טופו ריבר כאתרונה על הרווחים שלו משתי ההופעות האחרונות. הסכומים שבהם נקב המתובם סגיב המיליון רולר ברוטו. הרבה כסף. גם הבדונים הפחות־מפורסמים מתפרנסים לא רע. ג'ינג'י גולדנה, כן 30, כתור קטן, כספיתי. מאוד ג'ינג'י וגם מאוד גולדברג: "אין לי שום טענות כלפי הצפור. אני הי ממנו ממש יופי. כולנו חיים מזה טוב, כגלל נה אנחנו שותקים מול התעלמותה של הסלוויויה". גולוסיג שחזר השבוע מהופעות בקנדה ובארה"ב, המום עדיו מן החופש שיש שם לאמנים מסונו. "הכל כל כך פתח שם. מותר להגיד הכל, אין שום סוג של צנוורה יט מקום לכולם. פה זה אתרת. ב'קאמרי' מותר לבחורה להתפשט. שם זה אמבות, זה מותר. בבידור אמר אנילו להגיד 'הזרייבו', אפשר לפעמים להגיד 'שכבו', אבל בשקט, כי זה גם. אין מקום לשינוי. כשכנו עוסים איוה ערב, הולכים על הרברים הישנים. עם כל הכנה. כמה פעמים אפשר להכיא את שושנה רמאריו עד שכבר עשו ערכ של אמ"י, או כמקום לתת לבדתים להתבטא הם החליטו שיש להם 'גימיק' נהרה הופרים

:1737711 "XJ"X

. עה מלה, דג לוקום.

עסקים ב"טקסידו" ומנות עיקריות כהנשה – גם יוקרתי, גם כשר, גם נוף מר־ היב - וכל אלה במחיד קבוע של 10 שקל, כולל מע"מ. אי־ פה בנית מרכז השקסטיל ורחוב קריפמן מ של גן צ'רלס קלור.

> נאים כצהריים. לוקחים מעלית. עולים לקומה הרביעית. פונים דרומה תנוסים למבערת העסקים ששמה "שקד סיור. מלצרים כחליפות. שולחנות מכר סים נמפות מעומלנות. כלים נאים. אודי וג מכובדת, אבל לגמרי לא כבדה. פונשים הרבה "מידומי", עם תיקי ליינסיכונד ובלעריהם. פוגשים כמה וכד מה משקרסים נודעים המסבים לארר התעוקים עם תובשי כיפות. לפעמים אשר לראות את המשגיה מציץ מהמטד מו כי שתושש משמץ סריפה – המראה הוה מרגיע אותו. מי שמתוח מדברים צדים – מראוחיה האקווטיים של יפו, בשקשים מחלון המסעדה, יזרימו רוגע עוג נעודקיו. ומי שקיבתו מתוחה מרעב - שלחן התקרובת הארוך הוא התשובה

חלק מהתצוגה על השולחן הזה שעולף סדי יום ביומו. השאר קבוע. כי־ ת ביקרנו מצאנו שם ששה מיני סלטים כונים, חצילים כרוטב ביצים, שלושה סגים של רגים מעושנים, דג מלוח ורג כנוש, פשריות, ארטישוק והדשימה לא תפה היו שם שתי קערות חמות. באחת פוק נשר, בשנייה – מרק עדשים. הלאה משם מבאנו בשרים קרים, מוסקה ממול־ ה קציץ בשר ענל, "אצבעות" בשר הר ה פשפת בכצק מארדל ומופלה עשוי

היה מכם ואל תתנפל. גם אם תטר כו וקובע מן תהצע שעל השולתן המ־ צוך הוה - העממת על קיבתך מטען נכבר. וזו רק הפתיחה. כי לאחר שחיסלת צו ושות וראשונות והאמצעיות, לאדר שהתענה על הלחמניות הקטנות הקלר שה ועל שאר מיני הלחם שבסלסלה – לאד כל אלה, מניע המלצר ושואל מה דצה ארוני כמנה עיקרית. ואלה הצער תה ססייק אנטריקוס, דג סול או בורי, ניף מצרוננוף, כבר ענל על הגריל, חזה הוז או עוף על הגריל. אפשר גם מי־ קרצריל. מנה עיקרית אחת מכל אלה כלולה בעימקת הצחריים. אם תואיל יאה תוכל להומין כמנה עיקרית אומצת

הבנק על המנה הנחשקת. כוס היין המונגים. אינלת נמהלך הארחה וכן הקמה/ תה לאתרו

שתקבל בסיום כלולים בעיסקת 30 השי שנקראת "טאבון". טאבון - אותו תנור על גריל, ללא טיפת שופן. מי שהי עם קל. המע"ם כלול. רק אל תשכח את המ" ערבי עשוי חימר, היה שם פעם. אבל הקלוריות כשלום יוכל להזמין. כמונו. לצרים המשתדלים.

עכשיו אתם שואלים: הכל טוב ור אותו בתנור גרול ומודרני יותר. פה, אכל מה בנוגע לטיב, לרמהז החשר רוחת צהריים עיסקית.

"טאבון" בנמל

לאחרונה עשינו את זה במסערה יכול להומין במסערה זו דגים עשויים

הוא לא עמד בקצב ההזמנות. החליפו פורל משוגן, ספוג כדבעי ברוטב המאה,

מקום רחב ידיים ה"טאבון". פתוח בה היא: אין שם סנסציות נסטרונומיות. שבעה ימים בשבוע. בשתיים בלילה אלי נהנינו מאור מסני 'מוסים': מוס לעומת זאת, לא טעמנו פרים אחר הראוי המסכח עוד מקבל הומנות. המנהלת היא שוקולר ומוס בננה. הסור, לפחות של לעיקום הפה. מצרבי היסוד מהם מורכי נכי, שהיתה פעם ב'טיילת'. חוץ מזה, מוס השוקולר, הוא המצרכים הנכונים בות המנות הם מאיכות טובה. לא תוסי היא בעלת תואר ראשון כלימודי עכודה ושוקולד פריר, ביצים, סמנת, בראנדי כים. אין תחליפים זולים שמסחירים אר ומרעי המדינה מאוניבטיטה חל אניב. וכו') ומשך ההקצפה הנכון. אם מגדימים תם בצבעי המואה. המיגוון הוא כל כך יש עוד מנהלת אחת, קוראים לה סל. בהקצפה - עלולים לקכל 'המאת שוסר רחב, שכל אחד יכול למצוא שם אח בוגרת המררשה לאמנות ברמת השרון. לד" ולא 'פוס". אם פתסיקים כמה שניי הדברים החביבים עליו ולבנות לעצמו או עם הצר האקרמאי אתם מסודרים שם. זות לפני המועד הנכון – עלולים לכבל ארותה מעניינת, כשהמדובר, כמובן בא- מה עם הצד הנסטרונומיז התשובה היא מין פורינג מימי. מישהו סיפר לנו כי גבר תימני, כן ראשון לציון. קוראים לו בומן שאלי, ה'שף" של המסערה, מכין

בתרבה מסערות דגים אחרות. נתרכו, איפוא, כמה שאינך משיג בכל מסערת מל יפו. סירות ויאכטות ' דגים. למשל - לאננה מעודנת באיקרה. מתנדנדות כמענן. מנוסי ענק פעם ראשונה שאנהנו פונשים "קומנינ" שקפאו ואינם נעים יותר. מחסנים ציה" שכוו. בהחלם לא רע. או: הסילונים במלוניים מתקופת המנדאט. לאר עטופים בטאמפורה. אותו בצק טאמסורה 🌣 גבי מצע של של ביסקוויטים רוויים. למפיף על מחיר העיסקה הנוברת 21 הרציפים ובין המחסנים – מסערות. (מהמטבה היפני, אם אנתנו לא טועים, מהן ותיקוח, מהן חדשות יותר. מהן מחליף במקרה זה את שיטה הטינון בבי צלה אומצת הד הצלע, צלי ענל, צלי שאינן שוות את הבסף שאתה משאיר רה. הוא שומר על החסילון מפני פגע נים בטאמפורה – 14 שקל. מל מכולא בהן, מהן שאתה קם משולהגן שבע רצון, ישיר עם השמן וספיגתו. החוצאה טער כגבינה - 15 שקל. דו פורל - 21 שקל. עם החלמה לחוור בהודמנות ראשונה. מה ומעודנת. מן הרברים הלאיסיגרתיים מוס - 1 שקל. אן מבתר המנות האחרונות מבי־ בתורף, בימי שמש, יושבים על הרציף, תוכלו לקבל כיטאפון' גם סול ממולא אים אל שולמנד על גבי קרונית. המון בחיך, בימי שמש, יושרים לי וביקור לחם, צלופחים בכינה ומצופה בפרורי לחם, צלופחים שנות, טפיתות, מוסים וכיוצא באלה. רות וצוננות, יושבים כפנים ומשקיפים מעושנים, תסילונים נוסת פרובאנם, ויש גם מבוד מפרי העונה. שלח אצבער על נופי נמלה של יפו דרך החלונות המונשים על גני מצע של ארו. מי שמי שתרל לשמור על דיאטה ותוונה מאוזנת

שום ויין. מוצלה מאור.

מן המנות האתרונות של ה'שף" במטכח ואסור לגשת אליו ולהטרידו וסוגים שונים. פרי ים זה ואתר, כמו השוקולו שאנתנו אכלנו הוא דייק, ככל

כאמור, נהנינו גם ממוס הכננה, שאינגו כל כך פוס וככל זאת סעים. כנה זו מבוססת על בננה מרוסקת עם שמנח, ליקר, ביצים וולטין. מגישים אותה צל

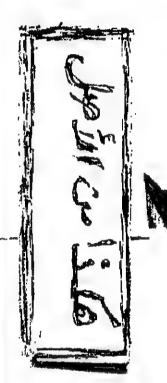
המחירים: איקרה נלאבנה -

43 Biazalo

אלי. הוא ה'שף', וגם הוא לשעבר את מום השוקולר, אפור להקים רעש תוכלו להומין שם דגים מגרלים שמא לא ידייק במידת ההקצפה. במום

הנראה, אל חוט השערה...

חגיגה מקורית בהחלט לכבוד יום הולדחו ה־סמו, בשבוע הבא במוזיאון חל־אביב. חשיפה דאשונה, תיוחדת ונדירה, של אוסך מרכוס דינר, מהגדולים בעולם. בעיקר ציודי גואש ואים מהשנים הראשונות בפארים. ואיקבץ ספונטאני של חוויות ויטבסק. ניצוץ ראשוני ונקורח מוצא בקריירה של גאון.

מאח צבי לביא

התמונות מאוסף מרכוס דינר – למעלת מימין: מתוות לדיוקן עצמי עם שבע אצבעות (1911, עפרונות צבעוניים ונואש), ואידה שאנאל ליד החלון (1926, צבע מים). למטה מימין: הנוח הכפר (1911, גואש) ומנהג לילי (1910, מאש).

המישים וחמש תמונות כאוסף הפרטי. נכון לעכשיו. אחד הנרולים של יצירות שאנאל, אם לא הגרול מכולם. מרכוס דינר – לא מכוג האספנים הרוכשים חכונות מפורסכות של אמנים נודעים כענין של אופנה ויוקרה או למכרות השקעה זכיונס - חיפש ומצא את אותן יצירות הנוגעות כסורס נסמתו סל שאגאל, עם הניצוץ הבחולי של הגאון. על כן לא נמצאות שם אלא קומץ מתכיונות השמן הנודעות סמפארות מוזיאונים וספרי רפרודוקציות. ים לעומת זה מנוון עסיר ומסמעותי של ציורי מים וגואש זרישומים בריז זכעיפרון, הכל על נייר שכחלקו הצהיב עם השנים ונאלץ לעבור שיפוצים.

פגי כ־10 שנה נתקל הארכיטקט מרכום דינר בציור שמן גדול ומרסים של ברק שאנאל בגלריה אירופית. הציור, "גזע ישי" סגעשה ב־1960, הוא מעין אילן יוחסין שאגאלי

שצומח כתוך כנסיית נוטרראם ולנירגלותיה משפחת האמן. הארכיטקט היהורי, אזרח שוויץ, החליט לקנות.

נפתח משא ומתן על המחיו. בעל הגלריה אמי שעליו לקבל את אישורו של שאגאל לעיטקה. האמן ביקש

להכיר את מרכום דינר והומינו אל ביתו שנסן־פול רהיואנס שכורום צרפת. מהפגישה הואת צמחו שני

דברים: ידירות עמוקה עם סאגאל שנקטעה רק עם פטירתו לפני כשנתיים וחצי, ואוסף נדיר ומיוהד בכינו

סל יצירות שאגאל סנרכט בעכורת נמלים בעיקר

זהן פן פחות חסוף ופחות כחוק של שאגאל. הוא מומן הנאה מיוחדת למעוניינים להעמיק את ההיכרות עמו, לרעת ולהבין את מקורות ההכראה ליצירקו. במחצית האוסף הן תכונות הגואס אותן צייר כשלוש שנותיו הראשונות בפארים, עד מלחמת העולם הראשונה, שאחריהן חזר לרוסיה. הציור בגואש על נייד מאפשר כיטוי מהיר, מיידי, ישיר ואינטימי יותר מציור בספן על בר. סיטה יעילה לאכן שרצה לשמר את זכרונותיו וחוויותיו מויכבסק. ככיעת אצבעות שבולה ספונטניות ואמת ראשונית, לפני שאוצר החוויות הפך אחר־כך מוטיב חוזר, תרגום שכלתני מעוכר, כיצירותיו הגדולות.

אוסף דינר מפוקם על הצומה הוה, ויטבסקיפארים, ששאנאל השחקע בו ומעולם כמעט לא פנה לכאן או לכאן אלא נשאר מרחף בין שני העולכות. מכאן צכתו תפונות העיירה עם הוונות המעופפים, הכנר על הנג, השתיין עם הראש הגופל שנציודים מאוחרים יתופך לנמרי, הדיוקן העצמי עם סבע האצבעות. תמונות ומחווים כנקורת מוצא לפוקבים אתר התפתוצת הריכויים הסאנאליים.

האוצר הזה מקסט דרך את קירות חווילתו של מרכום דינר בכאול. בית שהוא גם מוזיאון. למעם מקרים ספורים כהם השאיל יצירה כלשהי לתערוכה -כמו זו הענקית הרטרוספקטיכית שהוצגה נכירות אירופה ממוך לפטירת האמן – מעולם לא יצא האוסף בשלמותו מן הכית. לא כלכ קל הסכים בעל הכית להפשיט את קירוחיו הפרטיים עירומים, ולהעביר את האוסף לתצוגה במוזיאון תליאביב והאוצרת: ערנה משנות). הוא עשה ואת בוכות "הקשר השוויצרי" עם מרק שפס, מנהל המוזיאון וכן ארצו. לא לפני שכא במיוחר להכשיח לאוסף תנאי מנורים שוויצריים באכסניה החל־אכיכית. חסיפתו הציכורית הראשונה בשבוע הבא, לככור יום דולרונו ה־100 של שאנאל -

45 Blaeald

NAME OF THE PARTY

לטילוק קאטים

יובי: קול אגן

THE BRIDE

ספר: המאבק

maa mi

וגד הסרטן

דורי בויואבי

بالأثناء للأزاء

THE RULEKIT

771 407

MAIN! HA

17T; 11X'U

רגיאות מרי

ראיוו:

משהו:

סלי הניירות מלאים בתעודות, טפסים, אישורים וחוזים

עצה לחורף:

בצאתכם לטיול הקפירו לקחת מטרייה, אחרת

חגיגות הארבעים

אנחנו תוגנים ארבעים שנות כיבוש, שגעון איך

האמא היהודיה

שמעתם פעם על המסר הכפול? כולנו גדלנו נכה, ואחר כך מתפלאים עלינו שכאשר

בבקשה", אמר הצפרדע, "רק רגע, אני מפנה" לן עלה שתוכלי לשכת עליו. מליחה על

באמצע, ואתרי שהפסקנו את מלחמת לבנון באמצע, ואתרי שהפסקנו את הלביא כאמצע, לא נשאר לנו יותר מה להפסיק. כן, ככה פתאום נשארנו בלי שום דבר להפסיק. צריך בדחיפות להתחיל לכנות משהו. ולמה לא מערכת רככת תחתית כתליאכיכז

אפשר גם רכבת לאילת, עיר תנ"ך בירושלים, אי מלאכותי מול נהריה. אני לא אומר שאלה רעיונות רעים, אבל רכנת תחתית בתל־אביב נראה לי עניין יותר דחוף.

הסופית

יהודי שאיננו דוקטור, זו תאונה. לא חשוב מאינו ארץ הגיעו הודיו, וכאיזה מעמד הם, הכן שלהם יהיה דוקטור, ואם הוא לא הצליח, זאת אמרת שהתרחשה תקלה חמורה, והפנצ'ד יתוקן סדור הבא. על כך אחראית האם היהוריה, ואת זה

כרם יש בעייה עם האם היהודיה. היא אומרת לכן שלה תהייה דוקטורו ואז, כשהוא לומר, היא רצה אל חדרו וזועקת: "מה איתך, מה אתה עושה אתה הורט לַך את העיניים".

התבגרנו בראנו לראשונה בתולדות המין האנושי את המדינה המשדרת כאופן קבוע מסר כפול. לכל העולם ובעיקר לעצמה.

יום אחד הגיעה הנסיכה, לאחר התלבטויות רנות, לשלולית. אזרה את כל אומץ ליבה, ואגרה לצפודע: באתי אליך, אפשר להיכנס?

הבאלאגן. מה תשתיז קפה בודז, לשים מוסיקהז ופערכת שלי קצת מקרקרת, לא נורא".

והוא קיפק בלי הרף לכאן ולשם, ולא הבין שאם לא ישה בשקט, לעולם לא יהיה לנסיך.

נו, ומה נפסיק השנה?

חושב אנוכי, זאת אומרת – זו בכל אופן דעתי כזה, שהגיע הזמן להתחיל לבנות

אחרי שהפסקנו את התחנה המרכזית באמצע, ואחרי שהפסקנו את תעלת הימים

הנני רואה חזון מול עיני רוחי. כשהמנהרות חפורות עד לחצי אורכן, יהיה לנו שוב

רק לזוז, בבקשה, כי אם לא נתחיל לעכוד היום, לא יהיה לנו מה לסגור מחר.

שאני אפנה זב PEN AK ללא חומרים משמרים אחד מחמישה מליארד צפרדע IIB

בעור אירה גודל באה לארץ כרי לתביא לתושביה מעט משררי טלוויויה, וכעור עכ"מ מכקר בחיפה וביצים יורדות מן השמיים בגליל, והשימורים נשטפים לים באילה, שלא לחוכיר תופעת שבעיות כנון רצה יתודים בירי מיעושים חבינים, אין לכותב מרור וה שום רבר יותר סוב לעשות מאשר לשבת ולהגות לו תולצות. אני מתפלא עליו, ומביא כאן את הולצותיו רק בגלל שיש לי יחם רך מוי כלסיה:

תוך כדי דיכור על אמא שלו, יובל אומר משפט כמו: "פתאום תשוב לי נורא שאבא ידע כמה אני אוהב אותו". אחר כך הוא מעכיר תמונות של שניהם יחד: "פעם אחת הוא לקה אותי ל'בית לסין', לראות את הסרט 'אוקטוכר' של אייונשטיין. הוא היה כולשביק בנערותו והסרט הזה בשבילו היה זיכרון אחר ארוך. הצביע על המסך ואמר: 'אנחנו כאמת עמרנו בצד הוח של הכיכר ולנין עמד כצד השני".

אמנון מסקין, כן 53, במאי בתיאטרון חיפה, מעריך את עצמו הרכה יותר כנוע והרבה פחות ביקורתי מיובל. אמנון זוכר את עצמו מתעורר באמצע הלילה לצלילים של השירים הרוסיים והריח הרחוס של האלכוהול. פעם אחת סימה טילטלה אותו באמצע הלילה, כדי שיראה את אלתרמן מסיא בשיכרות. היא משכה שזה טוב שהילר יראה. לא פעם, כששברה כוס או צלחת כמטכח, היתה פתאום צורחת על הילד שהיה בסביבה שלה: "זה בגללך". את יובל שלחה עם אלתרמן לקנות ספרי קריאה. יובל היה מקפיד, בגוכחות אלתרמן, לבחור ספרים ברמה של דנטה. אלתרמן היה שולף מהמרפים שני כלשים, רוחף לו ליר ואומר "תיקח, תיקח, שיהיה זבל אחד טרי".

יד הספונטניות שלה היא שמרה גם על טונים בורגניים. הכורגניות שלה הסתכמה בוה שהכריחה אותם ללמוד פסנתר, למרות שאמנון התחנן לקנות במאה לירות של הבר־מצווה אופני "ראלי ספורט". אמנון: "אכא היה שהכנתי שכל האנשים באו אליה. היה כה משהו מרתק, מאוד מקסי".

הסקט אפיל של סימה מסקין התבטא גם באופי. הייצריות היתה גם כמחשבות גם במילים. כלכסיקון שלה לא היו משפטים של התלבטות. היא אהבה או שנאה. היא אהכה את גולדה מאיר ואת כן גוריון, ולירם שנאה את האחרים. ככה לגבי ספרים, תמונות, אנשים. את נועה אשכול, למשל, אהבה מאוד. כשנועה כאה, סימה לא נתנה לאף אשה אחרת להיכנס לחרר.

נועה אשכול, טיפוס אינטלקטואלי, כעלת עוצמה, לא ניהלה דיאלוגים חלקים עם סימה. אנשים זוכרים ניצוצות בפגישה כיניהן. יוכל זוכר אותן יושבות, שותות קוניאק, ונועה אומרת: "שתינו מפלצות. סל לאחוב אותנו ובלתי נסבל לחיות איתנו". אחרי שמסקין מת וכולם התכנסו כבית, נועה שלפה בכיוון של סימה משהו כמו: "כולם בחדר הזה אהבו את מסקין, לא אותך. אומו חיה תענוג לאהוב, אותך – עבודה

הברות טוכות אתרות היו רות צרפתי, ואטשי הורביץ, אשתו של יעקב הורביץ. המסלת רות צרפתי זוכרת את התישניות של הגברת, את ההליכה המאור הופשית, היחפה, המתנסנפת. את התכשיטים הככדים, ההדפסים היפהפיים על השמלות, השקשוק של הצמירים. צרפתי אומרת שסימה היתה פהאנשים שגילגלו מונולוגים ארוכים לפני קהל מתחלף. רות צרפתי היתה, כורך כלל, אחת מהקהל. היא זוכרת לסימה חיוך מתוק ולידו ניצוץ מכשפי. היתה מסוגלת בשנייה לפתוח את הוויטרינה שלה, לשלוף תכשיט יקר שעיצבה ולחת אותו מתנה. סתם, כי החחשק לה כאותו רגע. ורגע אחרי, אם רוצים לקנות ממנה תכשיט, היתה מסרכת למכור. לא התחשק לה, החברות שלה, כולן, מחויקות ער היום במגרה תבשיטי כסף יפהפיים משוכצים איומרגדים וקורלים. כשגולרה זיתה יוצאת לכיקורים בעולם, התכשיטים היר המתנות שלקתו איתה כמוורה.

יובל מסקין כתב באחרונה, יחד עם אשתו חסירה, ספר ילדים בשם "החיות של יוכלי" (הוצאת מסרה). רות צרפתי איירה, והניצוץ המכשפי שזורם מהפנים של סימה, מתאים למלים שאומר יובלי הקטן: "בערב פורים יצאו אבא ואמא לבלות. .. רציתי להשאיר את והדלת פתוחה אכל אמא אמרה 'בשום פנים', ו'למיטה: מיכף ומייד', טרקה את חדלת ויצאה לבלות". יוכל

הרורות הפולניות התלחשו, לא העיזו להגיר לה שום רבר בפנים. גם החברות לא. אידה, האתות הגדולה, פתחה בוקר אחר את דלת החדר, עמדה מולה

חמה, ומחזיר לעצמו, אחרי עשרים שנה, ילרות אבורה, שכוע גילו אצלה מחלה ממארת. אירה ואמנון היו ליד חלומית, עסופה חיות דימיוניות, רכות, ומחבקות.

קוראים לו כל היום טיפורים ולוקחים לקורט שחייה בכך – חוסר הברה ואיגפרויות במשך ימים ארוכים. איזה פרטי ולעוד חוגים אחרים. על דלת הכניסה הדביק אומרת שלפעמים היא מוצאת את עצמה מרברת עם יובל מסקין פתק גרול: מיקי צודק.

על פני ארונו ב"הכימה". סימה מסקין נפטרה חצי שנה מוסר סיפוק בסיסי. יובל גשם עמוק כשהכל ננמר. אחריו. יוכל, שהיה זה שגר איתה כבית, זוכר הסתגרויות והתפרצויות.

ואמרה: סימה, כולם ברחוב יודעים, גם הסנדלר. קומי

תחזית לשבוע

שביו 12'6 בנובמבר

(23 באוקטובר עד 21 בנוכמבר)

(22 במכמבר עד 21 בדצמבר)

תי עלול לחכוע את חשומת לבכם עכשיו.

ת זמן לחשוב על מרוייקע מסויים בעבודה.

המין החדש

פנטראר

ינאל לב

יכורו של מילן קונרורה, הסופר הצ'כי הגולה, אומר כי אהבת הנשים נובעת מחיפוש השוני _ שכאשה. ואת השוני הוה הוא מוצא בהתהגותן במיטה. כמיליון פרטים רומות נשים אחת לתחה, אכל המסתורין של המין, הדרך כה הן נוהגות מעם הראשונה, הוא הפרט המסקרן, המושך אותו מנד לחשוף את ההכדל בין הנשים. אם כך, קרה נכוו לחוש הסקרנות של הגברים כומן האחרון. אותו הק, אשר זכה לגינוי בפי המין הנשי, הותקף קשות ל ידי נשים משותררות כ"שוביניזם זכרי חסר רגש". אבל עכשיו, כשהסקרנות הזו דעכה, מרגישות כמה בדידותיה של גליה, שמשהו לכל הרוחות לא בסדר.

נטני מעגלי שיחות עמדה גליה על הסוד הזה, קנסבעו לא נהגו לדכר עליו כבית. מעגל חברותיה, וספגל ידידותיו של בנה ככורה, ניר.

גליה ניהלה רומן שליו עם נושא המין. בינה לבין תמה, רק ברגעים אינטימיים, לאתר בילתה עם אורי, מיטתה כשהחליטו לנתח. אירה מרכרת על הרגע את מיקי, ילד כן שנתיים וחצי, הבן של יוכל שגילחו לה את הצמה השחורה העבה ונתנו לה את וחסירה, מחבקים ומנשקים כמה שהוא רוצה. וגם השיער הקלוע. זה היה רגע הפרירה בין האחיות. אתר אחותה הקטנה בקול רם. סימה השאירה אצל אידה אהרון מסקין נפטר כ־1974. הרכה אנשים עברו - משבצת חסרה. השתייה, חושבת אידה, איפיינה איזה

שושנה שרעבי, העוזרת שטיפלה כסימה המישים אחרית רבר עגומה. השתייה שלה התחילה בכוקר. שנה, קוננה ליד הקבר. הרודות הפולניות סיננו בין שתייה מרוכות, כברה, חסרת מוצא, לא נעימה. את השיניים שאי אפשר להכין שום רכר מה כתוב מהקבר נסיך בארץ, מלך. אתה נרבק מהסביבה שמסתכלת, הרלת היתה פותחת לאנשים כשהיא מוזנחת, מריפה המודרני הזה שעיצבה רות צרפתי. אחרי שנגמר הכל ולוקח לך הרבה זמן לראות שלירו עומרת אשה שהיא ריח כבר של אלכוהול. הקוניאק גרד דיכאון, מצבי רוח, יובל סידר את הבית, זרק בקבוק קוניאק שהיא החביאה בין הסרינים. השאיר, בארון מטבח, סט פורצלן רק עם ציורי דיקנס עליו כתוב באותיות אנגליות מסולסלות: "האדון והגברת לוקחים תה".

בילי מוסקונה־לרמו

חשבוע מצטרכו לעשות קצח צימצומים, ופירוש הדנד יהיה מחות בילויים. יתכן שתיאלצו להתמודד עם מת בו שותפכם לשיחה פשוט לא יהיה מוכן לקבל סיוונ מצדכם. בימים אלה צפויות אי־הבנות בתקשורת נינא" שית,

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר)

(19 בפברואר עד 20 במארס) אל תניחו לצורך שלכם לחצליה ולהרשים לגרום לנם להתעלם מחסרונות ברורים של עסקה מסויימת. יריך יוכל להשיא לכם עכשיו עצה מועילה. פימו דגם על

(21 במארט עד 19 באפריל)

(20 באמריל עד 20 במאי) הנטיה שלכם עכשיו לראוג יותר מרי חפריע לכם תשי בוע. אל תשללו מראש אמשרויות שיבולות לעלות ימה. 'תעסקים, שאלו בעצת מומחה לפני פאחם מקבלי ביחסים עם אנשים, כדאי להיות גלויים וכנים. עניין בי־

(22 בדצמבר עד 19 בינואר)

לאי שאתם מנסים לשכנע אחרים, במיוחד את העסוש עליכם, כראי שתתיו מאוך בטוחים בעצמנם. השנול תצטרכו להיות מאוד זתורים בעסקות כספיות הקשוחה באנשים אחרים, וזה לא הזמן לקניות חשובות.

עניינים מעשיים חשבוע, נאל חישגו בחלומות נהקיק.

אחם מתקשים עכשיו לחשינ את רצונותיכם ועלולים עורה שתציעו למישהי תתקבל כרצון, אך לא תקבלו או לחיווצר מתחים מטויימים עם קרוב משפחה, נטו לא מלוא ההעוכה על מאמציכם. בענייני עבולה, יחנו לחתרגש מכל דבר קטן, ולא להיעלב כשאין עוזרים שתצטרכו השבוע לתכנים שינויים בפרוייקט מקוים. בימים אלה צפויות פגישות חברתיות רגות.

תשבוע תצעוכו להיוחר מתצעות מפוקנקות בתחום החלטה שעשויה לחשפיע על מצכם חבימסי, וה וא טוב לבילויים, אך כדאי לחישמר מפני ביובחים.

יונ במאי עד 20 ביוני)

ה לג הומן לשלב עטקים עם כילויים. כדאי לבחון כש־ מ עינים כל חצעה שתקבלו בימים אלח. אתם נוטים לאל מניואת עכשיו, ורצוי שתדעו את הגבולות של-מ. נחחם הרומואטי צפויים רגעים נעימים.

(ול ביוני עד 22 ביולי)

ספת לא תרוו נחת מרובה מחיי החברה – עלולים יקא שינוחם בתכניות, שיגרמו לכם אכובות. אולי כד־ למצא דרכים אחרות לבילוי שעות הפנאי. בתחום הקדיהה אתם מתלבטים עכשיו בשאלה אתית.

מוליעד 22 באונוסט) לנם כותות עובות, אבל אולי לא תוכלו להגשימן למי ות. נעות נבית או עם שותף עלולות להעסיק אתכם נשם אלה. כתחום הרומאנטי, וזיוהרו לא לחיתפס בשלחת בעווח הארוך זה יזיק לכם.

עד 22 בספטמבר) מא לכם לתח עכשה ביטוי לרעיונות שלכם – צמיות מצוח חיביות. אך הקמידו להיות עקביים, אחרת לא תנומה לשכוע. האותוח שאחם נ לים להיות ברורים, ואו חשרור ביניכם הבנה.

עבוקטתבר עד 22 באוקטובר) לושה במוומות עלולוח לחיות עכשיו בעוכריכם, ותצ" חש לחות. השבוע יכולות לחיות לכם חוצאות בלתי אית ונואו לארנן את החקציב בחתאם. בימים אלח משוקים אתכם, ומצטרכו להקדיש לחם זמן.

הדברים ששמרו על מסגרת חייה היתה העוברה שהמין שלה ושל אורי לא רק שלא דער עם השנים אלא קיבל מיפנה מרתק, והפך לחוויה שהיא עצמה תהתה עליה, מסמיקה במבוכה ומהרהרת כי בגיל 20, לא חלמה שבשנות ה־40 תוכל להתענג כל כך על מין. אז, חשבה, כמו כל הנערות בגילה שכגיל 35, בני־אדם מאבדים את העניין כמין, והוא לצעירים כלכר.

היתה זו איילה, אחת מידידותיו של ניר, סטורנטית צעירה, הרואה עצמה אשה משותררת, לא רק כלבוש אלא גם כדרך חייה, אפילו כדרך דיכורה. 'הצעירים של ימינו זה לא מה שאפשר לחשוב", אמרה, מתיזה את המלים בהפננתיות, מכסה על מכוכת החשיפה. 'פעם, כל הבעיה כאשה, היתה לשכנע את הגכר להמתין קצת. אני זוכרת את הנוסחה האומרת כי 'אורך הכיבוש של הגבר בידי האשה הוא קנה מירה לערכה של האשה הנכבשת'. הסיסמה מצויינת, אכל לימים ההם. היום אפשר כשקט להפוך אותה ולהניד כי 'אורך הכיבוש של הגבר בירי האשה הוא קנה מירה למצבו החדש של הגבר הזכר".

לאחר שפלטה את הדברים בנשימה אחת, מתיזה אותם בחוצפה המנסה לגונן על מבוכתה, חשה איילה בטוחה בעצמה, על־כן נכנסה לפרטים. "אני לא מדברת על ניר כמובן, אכל, תראי את כל התברים שלו. משהו כרה להם. היום, גבר יכול להזמין איתי אליז הביתה ובשקט גמור אני יודעת שצפוי לי ערב שכן אני אשכב כחיקו, והוא ילטף אותי. ינית את ראשו על כתפי. אבל רק זה", צחקה. "כל השנים חינכו אותני שאשה זקוקה לחיזור. תמיד לעגתי לקכעי הסרטים שבהם הנערה רצה צוחקת כין העצים, מתבונות מעבר לכתפה לראות אם הגבר ממשיך לרדוף אחריה ואחריכך עוצרת כדי לתת לו ללוכדה. המשחק נגניר. היום צריך ליצור סרטים חרשים, כהם הנכר נכור, חש

אי-נוחות מהתובענות המינית של האשה ומוכן, בשקט גמור, לעכור לילה עם הנערה שלו כליטומים בלבר". איילה נערה נאה. אפילו לפי מושגיה המחמירים של גליה. מעוגלת במסומות הנכונים. קשה לה להבין איך משוחדות, ואיזו אשה תסכים להציץ ברא־ שאיננו גבר יכול לעבור לילה תמים כשהוא רק מחבק אותה.

באחר הערבים, תרם גם ניר משהו לאותה תעלומה שנפתחה והלכה, בפני גליה. ניר כא הניתה המדברת כלהם על דכרים שגליה לא הצליחה לשמעם. עם נאוה, ירירתו החרשה. כדרכו, ישב במסכח עם הם ישבו במרפהת, ואילו בתוך הרירה ישבו הברוחיה גליה כאשר הנערה, מסיכה במרפסח, מחבוננת של גליה והברותיה של איילה. שני דורות של נשים. בתל־אביב המקרמת את ראשית הסתיו.

בכית הספר, מתחשלת בצבא ומקבלת גוון של פלדה אלא ראתה את שתי הקבוצות. קבוצת הנברים בלימודים באוניברסיטה. גליה ספרה לו על שיתוחיה הכרתקים את עצכם וקבוצת הנכים העכוכות עם איילה. ניר נהג לדבר גלויות עם אמו על נוסא בענייניהן שלהן. זבתוור, כהיצת הזכוכית של כרפסת המין. "אצלי אין בעיות אכל אני יודע, שזאת בעיה הסלון. מחיצה שבאותו דגע סימלה בעיני גליה את נפוצה והולכת בין החברה שלנו. אני לא יודע למה, חוסר התיקסורת. מהיצה סקופה המעבירה את אבל הדור שלנו נולד כלי סקרנות. אולי משום שהבין הניראות ועוצרת את המלים...

הודתה שככל שהיא מתכנרת, היא מגלה יותר את ניתן לו כמונן מאליו, אולי משום שלא היה צריך העונג הצפון במין. את השחרור. את הרטט. אחר להילחם כרי להסיג אותו, אולי, מחמת העוברה שהאשה המשוחררת לא מעניקה לו לפעמים סיכוי. עוברה, מה ששמעתי מאיילה, לא נובע משום שהחבר'ה הם חסרי... את יודעת למה אני מתכון, הם פשוט לא צריכים את זה", איך אמר המלחין הרוסי צ'ייקובסקי: "הייתי רוצה להיות נכוי אכל כלי אשה".

במעגל השני שמעה גליה הרים לכך מפי ירירותיה. גליה מצאה שהיא בקרנית לא לצד הטכני של המין. אלא רווקא לריגושים שהוא צופן. ככל טלמרה להתענג על אהכתו של אורי, לא הכינה נירוע זוגות אהרים רואים כו בעיה טכנית או משהו שצריך לעיכות לצדו "וי", כמו באפסנאות, כלומר התקבל. אכל בקרב ירירותיה הנשואות והרווקות, צפה ועלתה בעית המין ככתב אישום. משהו קרה, לכל הרוחות, לוכר המודרני. משהו השתכש במשחק הוה, משחק המינים. גם ידידותיה כיפרו על גברים ששוב לא ניצאו כהן עניין. העלבון של אשה בלתי נחשקת, הוא אולי העלבון הגרול ביותר. הגבר המודרני פשוט איננו מבין. היא יכולה לכלוח לו על גסוחו, על היווריו הכרי הטאקט, על להיטותו חסרת הרסן, על הדרך הישירה שבה הוא מפגין את תסוקתו המינית, אכל לעולם, לעולם לא תסלח לו על הוסר עניין מיני. אפילו האשה הנבונה ביותר, מקבלת זאת כעלכון לנשיותר. שוב אינה מושכת. אינה מקסית. כלומר, על פי קריטריוגים אלה איננה אשה שלמה. גליה ניסינה להסביר לירידותיה שהפגם איננו בהן אלא נמשהק עצמו. הם ממשיכות לשחק את המשחק על פי הכללים הישנים בעור. שהכדור שוב איננו נמצא כמגרס. "כניכו שאנהנו יכולות להאשים את עצמנו - אמרה גליה - השגעון הוה של אשה משוחרות. תנסיון להיות שווה לגברים. שבר משהו בהם. אם אשה שווה לגבר, היא הופכת

ערב אחר, ראתה גליה את הדכרים כמעט כמי היזיון אפוקליפטי. עולם כל נשים, כהגברים שוב אינם מטעטעים אוהן. עולם סכו הנברים, ניתה־לים לראית את האכה בעיניים כל ... אכר. כלוכר עיניים כאינן

יריבה. ואם היא יריכה, סוב איננה כת זונ".

ישבו ירידיו של אורי ושל ניר, חבורה גברית קבוצת הנשים וקבוצת הגברים, אלה זגם אלה, צעצועי ניך דיבר על חבריו. על ירירות גברית שצומחת מסחק חסרי עוד. אבל גליה לא סמעה את הסיחות

unealo 48

49 maeala

ספרית **מעדיב**

דליה ויבשטין בוחת של ילו ים אורים

לכבוד

ספרית מעריב

דרך פ"ת 27א', חל־אביב 13113.

אבקשך לשלות אלי את הספרים:

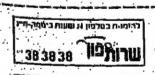
אני מצרף כזאת המהאה על טך

סיבות טובות להנות כל

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב תל־אביב: דרך פתח־תקוה 72א', טל. 332211-03 חיפהו כן יהודה 29, טל. 523609-04 באר־שבעו קק"ל 90, טל. 74850–057

ש"ת לפקורת ספרית מעריב

בתובתו :

ספרים מביח טוב – ספריח מעריב

אים תינוקות לעולם

תמר אדר

חתול, ספן, ליצן

מ"ש 21.5

כיפת הזהב

(המשך מעמוד 30)

למחת שהיה כלוא רוב ימיו וכא מחברה שמר־ ניתיקנאית, יש כתורתו של הכהא־אוללה מרכיבים מוווניים מפתיעים: רעיון של קונפררציה כינלאומית - בעצם ביטול הלאום (מאה שנה לפגי שחזה אותו וורו וילסון), השילוב בין המדע והרת, שיויון בין נברם ונשים - ער כרי כך שאם מתעוררת הדילמה צה פי לחנך קודם, הבן או הכת – חובה להשכיל פרודכל את הכת, בהיותה המחנכת של הדור הבא. האנושות בנוייה משתי כנפיים – נשים וגברים. אם

צין ציוון ביניהן - לא תוכל הציפור לעוף". ככל שמרכים לעיין בתורתו מצסייר הבהאיאוללה, אם להשתמש בפראפרזה משירו של מיים הפר, כבומכה של נכיא. הרת שהגה נאורה, לינולית ולא סיצונית. לא מבטלים דתות אחרות וכולן כאו מאותו מקור אלוהי), ולא אנשים אחרים וכולם כני האלוהים). אין להם, אומרים הכהאים, מנומול על האמת היחידה. הבהא אוללה הוא פשוט הנביא האחרון ששלח לנו האל, והמודרני מכולם.

אוריו ישלוו אחרים, בהתאם לצרכי האגושות. נארץ לא עוסקים הבהאים בהטפה לרתם: הנהאוללה קבע שכאן לא תקום קהילה בהאית תילה אולי כבר או תפש שמי שמטיף כאן לדת אתרת ופי להסתבך באי־נעימויות ותשאלו את המורמונים). ישואלי שירצה להצטרף לדת יצטרך לנסוע לחו"ל. השנטופים אינם עוברים טכסים מיוחדים, מסביר ניים. הם פשום מכיעים רצון להשתתף בפעילויות הקהילה ומאמצים את אורח החיים הבהאי. הוא, למשל, ושסף לבהאים כגיל 26, כשנת 1957, אחרי שנקלע נמטרה למגישה בהאית בבית חברים. "התחלתי לותעניין, קראתי וקראתי בלי סוף, ונשביתי בקסם העקרונות של הרת הוו. זה היה כמו הארה פתאומית – מנ מכרי להיות אמיתי", הוא מספר, מתנער לרגע

הקוקטיות הבריטית שלו. כמו לכל דת, גם לבהאים מצוות "עשה" ו"אל תעשה" - אם כי נינוחות מאלה של דתות אחרות: תישואים רצויים, כמוכן, אכל מותר גם להתגרש אדי שנה של מחשבה נוספת. מתפללים פעם ביום, סופילה שבוחרים מתוך מכחר גרול, צמים פעם בשנה, למי תחילת חשנה הכהאית החדשה (ב-21 במרס). הדת לא עוברת אוטומטית כירושה מאבות לכנים: המום צריכים להצהיר על רצונם להשתייך אליה פלם כניל 15 ופעם בניל 21 – הגיל בו מוענפת להם וכוח נחידה למוסרות הרת. לבהאים אין כמורה: יתמוה", מסביר בייטס, "היתה טובה לתקופות פחות

מפותחות בתולדות המין האנושי".

במקום זה יש להם מוסרות נבחרים - מקומיים, לאומיים ועולמיים. תשעה חברי בית־ויין צרק העולמי הם מנהיגי הרת והפוסקים בענייניה. הם נכחרים מרי חמש שנים על ידי 148 נציגי "האסיפות הרוחניות הלאומיות" מכל מרכזי הרת בעולם המתכנסים בחיפה, מתפללים, מבקשים מהאל שינתה אותם לבחור כ־אלה המסוגלים לצרף את התכונות הדרושות של נאמנות ללא סייג, מסירות ללא אנוכיות, מחשכה מאומנת היטב, יכולת שהוכחה וניסיון בשל". ותעמולת בחירותז "אסורה בהחלט" קובע בייטס.

מוסרות ההנהגה הרמוקרטיים האלה הוקמו רק ב-1963. לפני כן הונהגו הבהאים, כמן שלכ ביניים שלפני האמנסיפציה, כידי בנו ונכרו של הבהא אוללה. הבן, עבר אלכהא ('משרת התהילה'), נרד עם אכיו מגיל תשע בכל הגלויות שלו, ושוחרר רק ב־1908, אחרי מרד התורכים הצעירים. כן 64, אחרי המישים שנות מאטר, יצא למסעות יחטי־ציבור ארוכים לדת הבהאית בכל העולם המערבי. ב־1920 הענק לו תואר אביר האימפריה הבריטית כהוקרה על פעילותו ההומניטרית בארץ ישראל. הוא עבר להתנורר ברחוב על שיוויון האשה -- פוחחים קורסים להכשרת נשים הפרסים בחיפה, שם עומד ביתו עד היום ניפה ומשומר, מיותר לומר), ונפטר ב־1921.

> חרי מותו נתמנה כנו, שוני אפנדי רבאני, כמגן הרת ומפרשה. הוא נפטר ב־1957 ואלמנתו, מאראם רוהיא, בת למעלה מ־70, עריין מתגורות בכית שברחוב הפרסים. השמועה אומרת שהיא קשישה מלאת חיים ויוזמה. לפני זמו־מה חזרה מטיול כן שנה וחצי בדרום־אמריקה. מכל מקום, שוגי רבאני היה האחרון בשושלת. אחריו הועברה ראשות הרת למוסרות הנבתרים על פי הוראות מפורטות שהשאיר סכו.

> בימי שוגי רבאני נכנה מסגד "כיפת הזהנ" המפואר על הכרמל – הירוע אצל הבהאים כ"קנה הבאב", המקום כו טמונות עצמות נכיא הדת הראשון. שרידי הבאב נשמרו בהסתר כאיראן כמשך 60 שנה והובאו לכאן כ־1909 על ידי עכאס אפגרי (עבר אלבההא). הבניין (שתוכנן עליידי ויליאם מקסוול ארכיטקט קנדין, הוא כן תשע צלעות, סמל לתסע הרתות הגדולות של האנושות (כל המכנים הכהאים חייבים להיות בעלי תשע צלעות), כנוי מאכן שים איטלקית עם עמורי גרניט וורוד וגג זהב המורככ מ־12,000 אריחים מווגגים כוהכ שהוכאו מהולנד. למי שמתעניין, כתוב בעלון ההסברה של הבהאים: מחיר אריה כזה רק דולר ליחירה. שווה לכל נפש.

מאחורי המקדש נכנה כמשך השנים קומפלקס המוכיד את הפרתנון כימין הטובים: בית הגנוך הכהאי ובית דין צדק העולמי, שניהם יחד חגינה של פאר

ארכיטקטוני ועלו מיליונים רכים של דולרים. הכסף להקמתם נתרם על ירי הכהאים בכל העולם -- ועל ירם בלבר. "אסור לנו לקכל מימון מאף גורם מכחוץ", מסביר בייטס. הראש ככר עובר: כמה היה צריר לתרום כל בהאי כרי להקים את המונומנטים האלהו "אצלנו כל אחר תורם לפי יכלתו, ואיש אינו יורע כמה נתן. אנשים פשוט חשים צורך להתחלק ככספם למען

גם המסכנים העניים כהורו וכטוווילאגר? "אל תשכחי שוה מרכז עולמי" מסביר נייטס, "הכניין הוה אמור להיות כאן גם בעור אלף סנה".

המטרות האלה".

רוב הבהאים מצטיינים בפעלתנות קרחתנית, ממהרים לתקן את העולם בומן שיש להם. הם שלווים ו'השלוווה שלהם הורגת אותי" אומר ישראלי הנמצא איתם בקשריםו, מנומסים מאוד - אכל מעשיים להפליא, לבושים כחליפות של אנשי עסקים אמריקניים ומנשימים ביעילות מערכית את כל מה שהגביא דיבר עליו. אם צריך לעזור לאנושות להסביל - הם כונים מערך ענק של פרוייקטים לעולם השלישי ופוחחים בתייספר תחת כל עץ קוקוס רענן. אם מרובר גם בחור הכי נידה כאפריקה.

בעניין אחרות אנושית - הכהאים מעודרים נישואי תערוכת בין גזעים ואין הכוונה לנישואים ללאיבהאיים. זה כבר עניין אחרו. המקום הטוב ביותר, אגב, למצוא בו שירוך בהאי הנון הוא פה, בארץ: עשרות צעירים מכל העולם מגיעים לכאן כלי הרף, עסוקים בפעילויות ובכילויים מסותפים וסולידיים, כמובן), ככו במחגה קיץ גדול. "היו חקיפות שכל סופשבוע היתה פה חתונה", אומר טים בראנון (29).

הוא עריין רווק. ככר מאה שנה הם חיים בתוכנו - ועריין איננו יורעים עליהם הרבה. הם גרים כשיכוני זוגות צעירים, הולכים לבנק ולסופר ואפילו לקולנוע -- ולכרות זאת באילו מקיפה אותם כועת זכוכית כלתיינראית, מפרידה בינם לבינינו. מי שפורץ אותה הם ילרי הבהאים - אלה סהולכים ל"ליאריבק" ול"גן דבורה",

דוברים עברית שוטפת, צברים כמעט לכל דבר. "כאן זה הכית שלי", אומר קורי ויק בן השבע, תלמיד כתה ג' ו"ב' שתיים", הוא מרגישו כביתיספר "אילנות". לפעמים הוא מתכלכל קצת כין העברית לאנגלית, ולפעמים הוא מתעייף מעם מעומס הלימורים (בשכתות לומדים ילדי הבהאים ככית־ספר בהאי), אבל כסך הכל כיף להיות בהאי, הוא אומר. החברים הישראליים גם חושבים ככה. הם יודעים מה זה בתאיז "בערך", מסיב הבלונדי החבוד, מסכם את כל התורה על דגל קבנה אחת, "אני מסביר להם שוה כמו יהודי - אבל אחרת". טל בשו

' 2600 אושי צבא משרחים בכת, 224 אורוים

וי434. עובדים מקומיים המברכים על הימצאותו

מכח הוב לאומי צריך לוודא שהאיזור שליד

חובול אכן מפורה. ושלמוכז שיני לא הכנישו

המצרים עוקים וכלים כברים. על ההמרות. אם

ישאן, הם מרווחים לרומג. השהות של חיילי

ממדימת משוטת באיוור ומשכת בין חרשיים

של הכת באיוור יום יום שעה שעה.

סיני, חמישה כוכבים

לשת במרבר כין כל כך הרכה גברים. "שמועות, פנסים, וכילות – זהו חלק של השרות הצבאי הנשי נכל מועה", היא אומרת. "הבעיה איננה מיעוט הנשים, אלא ומספר העצום של הגכרים. ולי טוב פה. אינני ציכה לכשל, לכנס, לקנות, לחמש מקום חניה וש לי ביתים שקטים, ספריה טוכה, הרבה ספורט, טיולים". וה נשמע כמו מתנה קיץ... טניה מחייכת: "נכון,

אלא שעוברים הרבה שעות". נוכאני אסקובר מקולומביה באמת תקס אמריקה. נארצו הוא מרוויה שמונה רולר בחודש, כאן הוא פרות 400. אין לו כמעט הוצאות, והוא יחזור לארצו נתת חצי שנה עם 2000 דולר תסכונות. הוא עובר מרנום מאנגלית למפרדית. "החיים פה טובים", הוא מדיר אודי המלחמה בגרילה, בגיונגלים שלנו, סיני

ה כש חופשה בשבילנו". נורל אגיל אינגבריגטסן, מפקר הכח הרב לאומי, מדד למשמע ההגדרה "כיף רב לאומר". הוא מסביר לחו הכח המעורב המורכב ביותר בעולם וביוניפייל שיונעת לא יותר משש מרינות), שעובר מצויין גאופיל נמוד מאר, שהוא לטוכת כל הצררים "לא נוקלתי בשלום וחצי חשנים שלי כאן בבעיות משמעת בלשתר, הוא אומר חוקף זאת לוכות התנאים תחום שוא משתרל לספק לאנשיו. "אין אנו יכולים

המוח יושב ברומא תת עשוה ארצוה שלחו חיילים לבה הרב מושבה כמשתתמה בכה. לאומי בסיני, שהחל למעול ב-20 במארש 2600 אושי צבא משרו 1982. מיניי וקולומבית מסמקות חיילי רגלים.

אנגליה – אנשי שירותים, צרמת – שיישים, קודה - טיוםי מטוקים, איטלית - שמינות להבעות חשייש במוצרי שיראן, החולנדים - משערת צבאית, ביו זילוד – וועצים ומאמנים, אורועואי – מכונאי רכב. ארח"ב מספקת כוחות לונוסטיום וכן אורחים, המשמשים כת משקימים. הם בולטים בבנדיתם בצבע תמון, מובנית שולחת שלושה לשנת צודל חבת שכל מרינה שולחת אף תוא אינו תוילים המשחשום את תגורל שלה, אך אינה שווין בין 22-2011.

אצלנו, אך אנו משתרלים, הוא אומר. "אנו משתרלים להקל על האנשים, אך גם משתמשים בכסי בדובונה ממון בבסים האיתן שעלין הוא בנוי – בסים ההסכמה בין מצרים וישראל. "המנים שלנו מוגרו מאר, וגם

היה לנו די זמן להתארגן הגנרל הנורבלי הושב שהכח ושאר כאיווני זכן ניבה "בכל שחלמון מהר יווד לחיות כשלום ביוור" אנחנו נעווב יותר מהר"ן הלא מכשיה. בעבר שירה

ב־1989 ייצא נורל אינוכרינטסן לגימלאות. ומנסים לא לתנוים" הננרל חושב שמון הצלחת הכה הוא אומר. "לפיים בשירות השלום". הוא הושב ששיטת קציני הקישור הישראלים והמצרים הוכיחה את עצמה, ישנם סמנסים מסולסים הנערפום כאוויוה נינוחה כמשררו, בכועה הבינלאומית ואני מעריף:

לשק את כל הדרישות של כל הלאומים המשרתים במשקיף בכה האו"ם, דיפלומאט במרים.

לפרא למסום אי בינלאומי ולא בועזרו, הנגרל הנורגגין 🧍 מאמין בשלום. "לושה ומן להתרגל", הוא אומר בשקט. "אינני זושב שהשלום שביר, הוא פשוט עור צעיר".

עמום לבב

51 8(383)6

בעמוד זה מבחר מחידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 30.10.52 – 6.11.52 הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

"הטיסה הראשונה לירח תוך 25

מומחים אמרו בסימפוזיון בניו יורק שראשון הנוסים לירח ייצא לשם בערד 25 שנה מייכוכב לכתיי מלאכותי שיותקן

בייכורתכי בין ואדמה והירה. המומחים התנכאו שבעוד שכעור 10 ער 16 שנה תוקם "תחגת מרחב" זו מעשה ירי אדם, שיחיו כח 80 עד 100 אים. תחגה זו תלווה את כרוד הארץ כרונמת הירח ותהיה צמורה על ידי כוח המשיכה של הארץ ויקיפנה אחת לשעתיים, במסלול קבוע, בגובה כ-1600 ק"ם מעל פני הים.

שכטר לסנה: האם תגן על ישראל אם רוסיה תתקיף

מר א. שכטר, מוכיר מתוצות פועלי תייא, פנה הבוקר בנאומו במועצת החפתדרות בשאלה אל דיר מנהו האם תחיה כוכן להגן על עצמאות הארין אם כרית הכתעצות תתי קף אותה בכיתי

מר שכסר טעו, כי הכרותו של הר"ר סנה, כי הוא שואף לאחרות מעמרית, הומרכה:ביום אחרות המעמר, ב-1 במאי נתיא. יצר תותכדלות של השומר חצ עיד, שגרם כמעם לפיצון התוד לוכה ההסתררותית, הוכיח, כי בעיני מפלגתו של סנה האינטרם המפלגתי עומה מעל לאינטרם המעמה. לפי קו זה נחונת מפים גם בעידית תיא ובמקומות אחי

יי ברגינסקי (מפ"ם), ראש מחלקת הקליטה כסוכנות, טען כקשר לשביתות והפננות הער לים, כי אשחקר, כתקופה הבחי רות, ניתנו לעולים הבטחות כל תי שקולות ביחם לשיכון וכוי. מכאן נובעים חוטר האימון חומי דיוות בער העולים.

מהונגריה

כורע מבוראמשט, כן במשלת

וווננריה תכנייוה שהשייוה ואחד במטגרת עלית ה-2000 הצא מוענגרות לישיאל בחודש רצמי

Wineald 52

השבוע לפני 35 שנה

בן־גוריון משאיר שני תיקים פנויים הרכבה של חממשלה לא ן חצטרפות זו אינה אפשרית כר

יושלם בשבוע הבא. לפחות | גע, הואיל ופאנ"י אינם רוצים שני תיקים יישארו ללא שרים להיות שתפים בחקיקת חוק כת. ער אשר יוברר המצב במשא | אולם לאחר שהחוק יאושר, לא תהיה כנראה מניעה מצרם להי וכתן המתנחל כרגע בין מפאיי צטרף לממשלה. אולם גם לפני לבין שתי מפלגות שמחוץ הצטרפותם לממשלה הם לא יצי לקואליציה הממשלתית: חמרו־ ביעו בכל השאלות הלארתיות גרסיבים ומועלי אגורת ישראל. החלטת הממשלה אתמול, נגר חממשלה. שהצעת הוצק לשרות לאומי של כנות דתיות כאחר התוקים הרא" שונים במושב החדש בכנסת,

השבת אבדה בבוקר יום ד׳ 10.52

אבד סכום כסף נדור

בחצר המעכר בין מיומקין

15 לנחמני 50

הכסף היה פקדון.

המוצא הישר מתכקש לחוד

-זירו נגד סימנים לפי הכתר

בת השפורה בחנהלת מעריב ויבוא על שכרו.

עלולה לדעת הממשלה להקל במרוצת הזמן על הצטרסות פועי לי אגודת ישראל לקואליציה. החליפות

משרר המסחר עומר לחו

תכבית ההגרלה מודסמה לפי

על ביפול דגרלת החליפות,

מות וכבר ששרך אז, עורד הת"

חמוכטתת. אך רק לפני שבועים

הודיע משרד המסוד על עדיכו

התנולוו אולם המצב כשום נשח"

נה כינתיים, סחורה חחלה לוגד

פיע בחנויות, המחירים ידד ווב

סף אינו מצוי בירי חצוכנים

בשלב ראשון עמרו לקים אה

הגרלת 'החליפות לפקב"ם,

עתונאים ורבנים אולם פססד

תבקשות שהוגשו היה ועום ולא

רוארץ שומר משרד הממד היו

על אמשרות בישול התקלה במקרה זה ימכרו, כניאה האלי

פות באופן תומשי

שר החינור

נפגש עם

מחופר מעוניינים. האפשרות למצוא מים חיים בי למעלה משנה, והמחמר כחלי

> מוחרם" בשגרירות

שגרירות ארה"ב בישראל. שמושבח היה עד כה ברמתיגן, עברה אתמול לתליאבים. עם הקמת היחסים חדיםלה

מאסיים בין ישראל לארהיב חקי תכנה השגרירות האמריקאית ברמתיגן ואילו הקונסוליה שלח ומשרד הנספה לענייני עתונות שוכנו בשרי רוטשילר 19 בתלי אכיב. כמשך חומן הצליון האמי ריקנים לרכוש מספר חררים נוסי פים בבניין ברח רוסשילר 19. ושוכנה שם גם משלחה ההענקה האמריקנית בראשות מק רניאל בימים האחרונים הושלמה גם : חכנת החדרים האחרים שהתפנו בכנוין, האתמול עבר לתליאבים עם השנריר עם לשכתו והמחל-אָת הפַּרָיגִיַת והכלבלית של חשלרירות. ברמתיגן נשארו רק

ותלמת הצבאי וחאווירי של השג" בינתיים החלו בכניין קומה נוספת בשר הוששילר ומסיימים את ועש"מ עם השכנים המעטים שנשארו עוד בגנייו ואן חם יוצ

א נשוב ומשוריות יועברו לר. שות השגוירות

מקור מים חיים נתגלה | אם יתברר שכמות המים תסין עכשיו יש להביא את המים למי במכחש הגרול. חפירות מוקרמות | פיק לצרכי מפעלי הפוספטים ולי | פעלים מבארישבע. הצדיקו הכאת ציור למכתש, כדי | חברת "חרסית", אמשר יהיה לה־ סוך הרבת אלפי לירות, כי במכתש היוותה הפתעת.

> לשופטים ועדת הכספים של הבנסת החליטת להעלות את דמי דייי

רמי הייצוג של השומטים היו עד כת בין 25 ו-50 לירות ולפי 4 דרגותו שופטי שלום, שופט שלום ראשי, שופטים מחוויים וני שיא בי"ר מחוזי) ואילו מעתה יהיו דכני הייצוג בין 35 ו-60 לי־

> דמי היינוג של שופטי ביה"ד העליון הם כירוע בגובה רמי חיי צוג של שרים.

סולנוע אדיטו 25.10 w-sup 7/01

אורי המרט הפוצלת והמיפילמי יות ווון דומוי משפי בייוי Submission control submission of the control control submission control control submission control con י מנות שיכו, משחל ומצוע ו

Management and the control of the co

Legit file

ספבן חיל האויד צורר בימיד את החלהבותם של חנועי יתי לדים שנקבו בכתיחים אחרי תרבילי התעופה וההתקפים

לקכוע את כמות המים שאפשר הפיק במקום.

שבועיים כמעט בומן אחר על ירי המרגדס מיכאל סקירלסקי מחבר רת "הרסית" כנגב ועל ירי מר נרשאשוב, מנהל עבורה ב'אכן וטיד", כעת סיור שיגרתי באזור

בארישבע מקימה שרות

חברת אופובומים לשרות עירוני בכאר שבע הוקפה בשותמות של עירית באר שבע יתברת פיתוח בארשבע.

סריקה אחרי משתמטים משרות צבאי נערכת חמושה מצרי

מקור חמים נחגלה לפני הרעלו דמל

צוג של השוקטים.:

תחילה תמעיל החברה כ אר

אבוסים כלבר אשר יקשרו את חלקי העיד השונים סריקת, חייבי

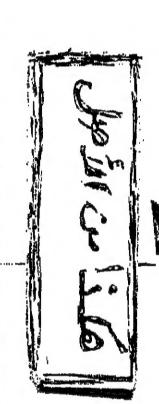
ניוס בת"א

ובנות מרכזיים בתל אכיב. תצלי ות משפוה צכאית ואורונים עצרו עוברים ושבים וברש את חשרות האתייצבות של הם, מספר ניכר של צעירים וצעירות אשר לא תיה בירם לועביה את החייצכוי תם לשרות מדיר ומילואים, דרות לו על לבור רות משא פראלת החלבו על הבור רות משא לברות

כחם ודם

וחתרבות חשרום דינבות ה שבעו בווושלים ביני הסקורנקים (קלו פוס השר את תביצותיהם להיילום שכר הלימורים, הם הסכים: ב חמלצת וערת הקצוך ותוצות של הכנסת תשמש בסים למש ומתן עם תנחלת האנינרסיסה העברית. כין היתר ביקש הספי דנטים, שהשך יכנת ועיים פו רות לפישה על כיבוץ והפיצה ברכר שיכון המשרגניה שיווי מסעדה מיוחיה, דאות לעפות מסעדה מיוחיה, דאות לעפות לספרונים חסרי שניילת השר הנקח, ביידא (שני את הנערת מכיחו (נ. ב

תאור מרתק של אחת האפיזודות הגדולות בהיסטוריה האנושית

WTH

"TINAT DEST'

מאת: בכיר עתונאי ארצות הברית האריסון א. סולסברי

בשנת 1934 נסוג הצבא האדום הקומוניסטי של סין, נסיגה עקובה מדם, מפני כוחותיו האדירים והעודפים של צ'יאנג קאי שק, במצעד שכונה "המסע הארוך".

בקש בחנויות ובספריות מעריב:

טל' 057-74850 טל'

תל־אביב, דרך פתח־תקוה 72א', חיפה, רחוב בן־יהודה 29, באר־שבע, רחוב קק"ל 90,

ספרים מבית טוב - ספרית מעריב

האריסון א. סולסברי

המסע הארוך [

באן, ממש כאן, 4 ימים ו־4 לילות * N"W 125-7

תוכלו להעבור 4 ימום ו-4 לולות שי חופשה מהנה שעליה חלמתם

הולידיי טבריה

עם מועדון־לילח מפואר ושלל תבניות מגוונות, בריכת שחיה, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקווי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.

טלפון : 2-3-1901-2-3

המחור כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ

להיטי השנה בקולנוע ועכשיו – בוידיאו שלך בביתו

תנוסע (זהות מובה) ג'ק ניקולסון ★ מריח שניידר בסרטו של מיכאל אנג'לו אנטוניוני

סרטו של פול שריידר

משימה

זצבע ארגמן סרטו של סטיבן שמילברג

לחשיג בספריות הוידיאו המובחרות מופץ ע"י החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ – הד ארצי

רחוב החילזון 4, רמת־גן, טלמון 7525654

Helena Rubinstein